

اخطار بعلاقمندان حسینی

دیوان عباسیه آقای مشهدی حسین

المختلص شأنی مرحوم حاوی

هزار بیت فارسی و ترکی در دو پیم

صفحه بخط آقای میرزا حسن هریری

چاپ سنگی و جلد طلا کوب از نشانیها

ذیل خریداری فرمائید

تبریز بازار همیشه گرخانه کتا بفروشی حقیقت

« نیمچه سوم شیخ آقاخان آقا حیدر آقا خسرو شاه

« سرای امیر تجار تخانه آقا یان شمالی و اسد الهی

« اول سراجیه بازار کاغذ فروشی آقای عباس

« خیابان خاقانی بنگاه معاملات نو بهار

تهران سرای اتفاق آقای میرزا علی اکبر خوشخوان

و انضم این نکته خجسته را

عباسیه
ترکی و
فارسی

(میرزا)

به علاقمندان

حضرت سید الشهدا

که عباسیه شأنی آقا میرزا
در دسترس علاقمندان حسینی گذارد

شمار نام کتاب فروشیها

تبریز بازار آقا میرزا

مراکز عمده فروشی

بست جلد

تقریب میشود

بکرم بزرگوار حسینی

بکرم آل ابن عباس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هر چند ز فضل خود دناست دارم	وز کثرت محبت خجالت دارم
نومیدم ز رحم تو نشاید بودن	باز از کرمت امید رحمت دارم

بر شیعیان ائمه عصمت سالکان طریق ذوق معرفت پوشیده نیست که غیا
 د این حضرت ابی عبد الله از دانه توبتای چشم خاوند خاکپای زواریش تاج
 فرق دوتایی ذکر نام مایش شقایق دل و دندان درگاه عظمت مایش پناهگاه
 بی پناهان است لذا این بنده حسین شانی از در بر زانی آرزو داشتم که بکدام
 در ردیف خاوند محمد متکبران آن بزرگوار قرار دهم، با نیت خدمت خود و
 آقای میرزا علی اکبر قزوینی خواهان خواست نمود که منظومه فضائل مصباح حضرت
 بنی هاشم تألیف نمود (و به عیاسته شانی) مستی نمایم، و حسن اتفاق
 قبل از تنظیم نسخه آقای حاج احمد آقا جو خاچیان قاضی طبع و نشر آن نمودند
 و چون مندرجات این تألیف مطابق خباصت و زخمال شاعر در زبان فارسی ترکی
 یافته امید خوانندگان گرامی عطا فرماید حسینی مؤلف وانی و نشر از دخی خیر و نویسنده

باشد اگر تقصیر بر دو کار من	ماندم بعد من این یادگار من
سورم به پیشگاه سلیمان کر بلا	پای جبراد خانه محنت نگار من

دیر نیست به پیکان بلا آماج	در چرخه یللاج جهان تاراجم
یا حضرت عباس بفریادم رس	تو باب حوائجی دمن محتاجم

بی سبب نی از دو چشم اشک آب آید هنوز	نال از هر بند عضو چو باب آید هنوز
-------------------------------------	-----------------------------------

یکدی بی یاشاه تشنه لبخوان شست	روز و شب چون آداه شمع و آب آید هنوز
من چشم من نمیخند طراوت چمن	یادم از شبنم ختم تاب آید هنوز
هر کجا میم بگی نو که خدا نازه جوان	یادم از قاسم بکفت خون خضاب آید هنوز
می ندانم از چه رود ام کجوش جان	شیون صخره رسد دایب آید هنوز
کو قیامت تا کنم از قامت عباس یاد	شکست بردن تهنی چشمش آب آید هنوز

تا از کف عباس دلاور علم افاد	
از ریش بدل مضطر المحرم افتاد	

تهنانه حسین اگر از غصه دو تاش	زین واقعه بر قامت افلاک خرم افتاد
آبیکه از آن شک از اشک فروخت	دارون قضایا جان جام جم افتاد
داینکه ز خوابید بیدق چه قیامت	باناله اطفال حسین در خیم افتاد
آماده شد اهل حرم شه پایسری	وحشت بیان حرم محترم افتاد

داینکه ز خوابیدن بیدار چه عیلا	معلوم شد از آن بل شاه غم افتاد
گو یا که همیدید بآن دیده حق بین	مبهر سر زین ز بهر شایم افتاد
شانی رسد جانش بفریاد تو قطعاً	آندم کف قطع شد از کف قلم افتاد
<p>آه از آن ساعت که بر کون انقلاب افتاد بود</p> <p>پیکر بیدست جانش از عذاب افتاد بود</p>	
آه سر دباوش روی آب انجمن بود	بر تراب غم عزیز تراب افتاد بود
آسمان از گردن خود شرمگین گردید	آفتاب از گرمی خود در عذاب افتاد بود
نوک پیکان سبب عین طاقین جزو بود	ناله و شیهه بطن طاقین افتاد بود
بسکه لرزان گشته بود کافران علم	بر دل اطفال نهرا اضطراب افتاد بود
دست از تن فراتر داریا درین	یک لاله آلوده خون پیکان افتاد بود
پیکرش از نوک پیکان پاره پا چاک	زخم شمشیرش اعضا بیجا افتاد بود
خون اعضایش ز گرمی بدن جگر بود	زخم بر سوزش ز تاب آفتاب افتاد بود
شبه بایلین سپید همان ساعت رسید	مین لشکر بهر قلش انقلاب افتاد بود
دید جسم ناخدا را غرق خون فلک خاکست	بچشم گل گویا بحر کلاب افتاد بود
شانی آنروز که این شعار دکن شویست	جسم بی یارش میان خواب افتاد بود

ای خداوند زوف و هربان	طایر پر سبب تمام بی آشیان
ای اولان اگر رموز غیبین	دی ستره ذاتی هر بر عیدین
ایترم شکوه بلای عشقین	خوشدلم بواستلای عشقین
پوشتم گلزار آن بی سرخ گنج	خوشگوار عشق ابله سرخ و شگنج
پخته تند و رو بسکن بومرض	صبری بی طاقتقا ایوب من
ضعفی جانبیل بوقتی درد	امر مشکله در که اولسون هم نبرد
پیکر اوج ایل دوش ایل بر آقا لب	جانمی بوسرخ طاقتن سالوب
خوش دکل گرچه مصیبتن کله	دوشدی امانا نه صبریم کله
تنک اولوب کوزد بود مستعد	برق آهیم از قانو اولسون جهان
سن بولور سن نه موثر دور دله	بعضی سوز لر و ار اولار کلمر دله
شاهبازون دوشه گر بال و پری	سهل در صوه اولار پشته جری
جانی هر قدر در دایر ضعیف	بو سلم دور تا پارتوت حریف
سعد اولاقلمه وار ذوق و صفا	ایترم منده او دور سندن
با خبر سن از دی پنجه حاجتیم	بر بر بر اظهارینه دار خلتیم
ایلمر انا برین واضح بیان	تا دیون آیین آیین شیعان

یو خدی قلمه میم اوز که غرض
 رحم قیل طفل رنگ زردیه
 من سنی دیرم قسم پیغمبره
 هر مریضون دردینه ایله دوا
 هر قدر رنگ او سا بودیانه
 بوم ضدن من اگر تا پام شفا
 من لطف ایتدین شیرین بان
 بر فصاحت ویر من گفتاریمه
 یوخ اوزون برزاویم هم اوزوم
 یوزین ایل عریم اولامین من دلیم
 ذره ام کیم درک ایدر یا منی
 سن ویر و سن قدر نظم و سخن
 اولماز اولماز اولماز ساندن
 اولشام منکه پانده سنده
 کیستون بلکه هر بوز محبتیم

چوخ عطا قیل عسکر کا مجله قالوم
 قویسا بو چرخ جفا جو کیم قویار
 ما حسینون خد قندن کام لوم
 بو کوزل خد متدن آیا کیم دویار
 ایل ذوقه منصب شانده دور
 کیم دیر خدمت بولار افشانه دور

کوروی رویا ده حبیبی بر نضر
 عرض ایدوب اول من نیکو سیر

سن کی تا پوب سعادت سعید
 ز انزان قبر شاه تشنه کام
 عالی بر توفیق ورویناده بو
 تا ایشندی بویانانی حبیب
 بو سواد ذوق اوزیلا وینا
 دوزدی اولدی بو سعادت فیتنه
 ایلم دام بونی من آرزو
 تا گلوب دیناده هر صبح و صبا
 سن چکیدی بر دیدیم حاجی من
 ایندیکه ای خالق کل انام
 بو مقامه تنیوب هیچ بر نهد
 قبر یوه ایلرا یکی دفعه سلام
 قالدی قلمونه داخی بر آرزو
 قالما دی قلمنه آرام و کجب
 رد قیلدی عاشقانه بر جواب
 وارولی دلیریوک بر حسرتیم
 بر نور ممکن اولیدی کاش بو
 ساخلیدییم شاه عطشانه عزا
 دای حسین ایوای حسین یوای حسین
 وار عزا وار حسینده بو مقام

بزرگزه توفیقوی ایلر نسیت
 تاحسینه ناله و فریاد ایدرخ
 خوش اوگونزدن اشکی عشق آلود
 خوش اوگون چشمه تکاشکی آخا
 قبل تر حرم بو پریشان حاله
 واروی پنجه حاجتسیم ایلر روا
 کور اولور دیناده بو برورد اوللا
 بو زمان ایستر چارسین میردند
 آستاندن بوسمه دار سعید
 کور موشوخ مرانی کتر بر ملا
 درگنده کاهه بیگانه نیوب
 درگندن کیمه یوسس ایلوب
 بر بونا مخصوص سیدر بو ایتاز
 کور ایدم کشف کراماتین بیان
 مثنوی مین میت پایانه تیر

سن دین طرز یلنه اوزک طریق
 مصطفائی جدیری دلتا اینخ
 فاطمه اوزان یقین خشتود اولور
 عرش علاون اوناز بهر بابا خا
 سن منی یارب تور آمله
 در دیمه عیاس ایلد قبل دوا
 راه چاره بولیمه عیاس اونلا
 هر مرض هر مینوا هر مستمند
 قویوب بر کیمه ولسون نا امید
 سله در شیعه مسلمان آشنما
 ارمنی لردروی در مانه نیوب
 یاس هرمانده نوس ایلوب
 بو زمان ایستر حاجتین ایل نیاز
 شوکت مجاه و مقاماتین بیان
 باشد کی سر رشته مطلب ایترا

ایتمشم تقسیم بو منوا ایلله	مطلبی شرح ایلوم اجمالیه
بر نضر عالم شریعت زیوری	گوردی روفاوه بتول اطهری
ایک مغرضدراو کسدن فاطمه	دوشدی قلبی غوغا ایتدی وایم
تو کدی رخساره گوز بندن اشک آل	ایلدی بو نکته نون سترین شوال
فاطمه سولوب که غفلت ایلوسن	او غلومی سن آرز یارت ایلوسن
عرض ایدو حاشا جبارت ایلرم	من حسینی چرخ زیارت ایلرم
گندی لطفین آشکاره فاطمه	ایندی فرمایش دوباره فاطمه
نه حسین او غلوم ابا الفضل او غلومی	بخر خشمش معدن بذل و غلومی
برده آیری برده زهرای بتول	بود خاداره خطاب ایلر او غول
او ناکه هنگام رستاخیز اولور	عرصه گاه حشر شین خیز اولور
کون انوب گویدن جئا او و دار	باشلا اوسته بر جدا بویدا و دار
اینها جوش و خروش ایلرم تمام	منزلر باشلا در اوجش ایلر تمام
اهل محشر جمله و انفسا دیر	مصطفی و ائمتا اما دیر

یا اوزی یا ابن عتی بوترباب	دو نذر و ب هرا یه یوزا یلر خطاب
ای اولان عجزا رامت فاطمه	دارنه اسباب شفاعت فاطمه
عرض ایدر بسد و رکفایتد ورنه	عمده اسباب شفاعتد ورنه
او غلوم عباس کین کیش آلری	ایلرم برادر که محشر محشری
بو کیشش آلره جانم خدا	کوز تکوب بو آلره شاه و کدا
بر آلون که بو قدر دار قیمتی	خالق عالم باندا حرمنی
بس سبب نولدی که عاشق کونی	اهل مینه محشر کبری کونی
بو بهالی آلره قوم عدد	کر بلا ده و برمدی بر شگ
یوخ مصیبت ذکر نه بوردا نظر	مطلبی املی محسنده و بر
ایسترم توفیق ویرسون خالقیم	لایق اولسون خدمت نالایقم
من بار ادا می عباس بار	صفحه دینا بار افرطاس بار
حشر اولو بخا کاتب اولسا کاشا	موج عباسی یازا بهشتات
بولشم عباسی من بو جا هیله	بر عقلمقدی فسوفی شاهیلده
یعنی هر خدمت ایدب دینا نام	بو همان خدمته ایتدی ایتام
اولسا توفیق ایلرم شرح بیان	بونه خدمتک ایدب دینه عیان

ایسترم اول یازام میلاو	دختره زینت ایدم کل آدینی
نقل اولوب بر کون ایسر المومنین	
ایتدی فرمایش عقیده شاه دین	
سن قبائل شناسن سر سبر	بر قبیلده اید منظور نظر
آوا نون املی تمام اولسون دیر	هم شجاع و هم نجیب هم شیر گیر
من ایدوم او زمان بر عورت خنبد	چون بو ایتده عمده بر منظور و
ایتدی اجراء امر مولانی خنجل	گوردی دارا بو صفاته هر قبیل
بر قبیلده دار آدی ابن کلاب	ایلمیه لازمدی او زمان انتخاب
ایک عینا بو صفاتیده تمام	متصفه در فاطمه بنت خرام
هر چندن گوردی لایق در بلی	بو عیالی از دواج ایستون
هر زن اولماز لایق شاه نجف	حائل اولماز در نامه هر صف
بسیتمزدان مننده هر آنا	بر او غول عباس تک کان وفا
الغرض عقد اولدی بومریم شیم	خاندان عصمته قویدی قدم
همتدن حیرته دو شدی عقول	زینبه همدرد اولوب عینا بول
زینبی ساخلار وی هر لکت عزیز	راضی اولماز وی که اولسون سکرین

سی ایدردی روز و شب
کاشن زهرا یه اولدی باغیان
قویما دی زنگ حسن گل کت سلا
چکدی داتم نازی زهرا کیمی
جانه منت بولدی هر بر جمنین
چون بولور دی روح زهرا ی بول
خضر فردوسی ایدر بیت سخن
ننگ لور گولی او خاتون یقین
داریدی قلبنده بوزمان دایمه
بر کون عرض ایتدی ولی داوود
عین رافند و رایاز و ج بول
اذن ویرای سید گل نام
خاطر اولاد زهرا دن او تور
یتمون غنم فاطمه اولادینه
فاطمه آدی گلن دمه دله

اولما سون ننگ حسن
اتم کلوندا ناکت مهران
بر دقیقه جاسین غنا کت اولاد
سالدی لغت بلبل شیدایی
افتخار ایتدی حسنین خدین
راحت اولما زاد سالی مول
دل مول اولما حسین و لکیر حسن
زینب کلونم اولسا و نهین
ایچیه اطفالی ایچیر فاطمه
خواهشم دارد و حضور انور
ایله سن بو خواشی مندن قول
سکونله آدیما بر اوز که نام
فاطمه اسمین گلن او سندن کوتور
دوشمون هر خطه هرا یادینه
بیزوری اطفالی بر سولوش گل

بو قنا اولدی بر عده سبب
چونکه بولشدی امیر المؤمنین
یعنی خلاق ردف ذوالکرم

شه او نام ام البنین ویردی لغت
فاطمه آخر اولار ام البنین
بو آنایه دورا و غول یز کرم

نقل اولوبدور وروایت بو قبیل
کچمش هجرتدن اگیری آلتی ایل

چارم شعبان عباس علی
آنما سون تاجدار بابک
ایلشدی چون نزل سلطان عشق
یعنی هرامر حسین ایتیه قیام
اول میلادون بومه جبین
سیم شعبان ظهور ایتدی اونور
سیم شعبان حسین شاه شهید
سیم شعبان یگانه شاه دین
هر طریقیه حسین شنه کام
بو اوزین بولدی موظف و مبتدا

دار دنیا یه قدم قویدی بلی
واردی بو مطلبده بر عده سبب
بورشیدی پیر و فرمان عشق
بو اولی اجرا ایدر همچون غلام
اولدی سلمی پیر و سلطان دین
چارم شعبان بو نور اولدی ظهور
چارم شعبان با افضل شهید
چارم شعبان فدای راه دین
بر مقدس مقصد وسته دوزی کام
آردی جاشی ایلسون هر بر قدم

مطلبین یونخ پوردا موضوعی	اوزیرینه قوی قالا بوجبستی
حق توفیقی رنسیق فکر اولدا	خوشدی مطلب اوزیرنده کراولا
ایلرم چرخ جد و جهد و اهتمام	قالما سون اولکی مطلب نایم
تا خبردار اولدی شاه لا قتا	
یرا و غول ایلوب اونا خالق عطا	
آغلادی نایل اولوب مقصودینه	ایلدی حمد و ثنا معبودینه
تا آله آکدی اونون قذاقنی	یادنه سالدی حسین میثاقنی
کوردی زیبا دور دلا را صورت	وار جسم اعضای رعنا قانی
قاش بال آس عذری ماه	شکل زیبا قول و زو قانت ریا
بولدی حقن استین فرزند ی	او غلنون سر دار شیر و مندی
استینین ایلدی اول کنار	خورد ایا قولا رینی ایدی کلا
عین عین الله و لدی چو سحاب	وجه وجه الله آخذی اشکاب
باخذی حسرت که چوب آه آغلاد	الکرین ایدی اید الله آغلادی
اولماز البته مسکدر نهان	چشم ستر الله اسرار جهان
چون بولوردی حال ستر خدا	یو او الکر و دور او لور تن جدا

ایش یا شند بر آشا قد اوب	واقعا یا للعجب یا للعجب
بر کونی یا تشدی بوبیدار بخت	شد تیله کوز لری آغور د سخت
بستر نه تاپدی آسوده اوزین	دخلوب بر آریوخی دوی گوزین
اتفاقا بر بیله ساعت حسین	وارد اولدی مرتضایه نور عین
ایستدی ام البنین بیدار اید	تا حسین عباسی دیدار اید
سویلدی ایتمه آنا جان چوخ شتاب	تو میوب بود و عبا سمد تاب
قوی دو بونجا باری ایتون خانب	دردا لذن بلکه دخیلون بر آز
کوز لری آغور کجه چون ایتوب	یوخار سم احترامی ایتوب
سنکده اوز جانده دیرم قسم	قوی یا توب یا تون دینا پنجه دم
من آنا بوا مره راضی اولما رام	استراحت اولسون عبا سه حرام
زحمت عبا س زحمت دور منه	یا تانی معناده خدمت دور منه
اقران ایتدی خلاصه مهر داه	یا تادی سردار اوتدی باشی اوشاه
اولوب اولماز بیله خواب دلیزیر	شاه گلشدری یا تشدی وزیر
ناگهان سردار او یا تادی خوابان	کوزی شای گیندی قبی تابان
تاپدی حالی اوز که بر تغییر حال	ویردی یوز عبا سه بیدار فعال

عرض قیلدی ای آنا ایلد شتاب
 سوگور شمس شهادت تشنه دور
 سوگور شاه شهیدان تشنه دور
 سوگور روح روانیم تشنه دور
 سن بولرسن جسمه جانور حسین
 تا او غولد اگوردی بودونی آنا
 گل او غول سوکاسه سین قوی باشو
 ایندین ای نوگل رخا او غول
 سن بو منصبدن آل عالی ایتار
 سن آبار اول سرور عطا نه سو
 سن حسین تشنه کانه سو آبار
 تازه سقا آلدی سودوشدی
 کینما فایلدی از بیکه شتاب
 سو آخوب ایملاندی عضاسی تمام
 بنشین گور جاک او نیکو نظرین
 قار دایم عطشان دی بربر کاتب
 نوگل شاخ امامت تشنه دور
 جان فیرن سوا و تنه عطشان تشنه دور
 سوگور آرام جانیم تشنه دور
 حاضر ایل سوکه عطشان دور حسین
 سندی جان عشقه قربان بالا
 تیز تور سو مهربان قارداشوه
 مشق ایلد سقا لقی سقا او غول
 من اولوم زهر ایا نده اسر فراز
 من ایدوم دنیا ده کسب آبرو
 من ایدوم خلقه بونیلد افتخار
 تا که اوز مقصودنه نائل اوللا
 باشد اهی لبریز اولور دجام آب
 خلقی مبهوت ایلدی بوا به تمام
 ایلدی حصار مجلس آفرین

گور دیر انا ولی داد کر
 عرض ایدوبله ایشنه عالی نسب
 کل یوزوز گلن گورک خندان اوللا
 ایلوب عتاسوز بو عالی بهتی
 نایشتندی بو سوا لی بوتراب
 تو کرم بیجا عذاره اشکنا ب
 سیر گورور سوز بو حبیبی ماهر
 من دی گوزم تو کرهی اشگنی
 سیر گورور سوز حاصل ایلو کاب منی
 من دی گوزم اولوب قولار قلم
 سیر گورور سوز ایلوب صلی هنر
 من دی گوزم گورور یوخ چاره سی
 بور وایت ایتدی واضح مطلبی
 بود فابودوق و بهت صابجی
 آلا دی تاشنه لبر شاهین
 گوز یا شین رخسار شفته تو کر
 باش دیروب عتاسدن بیلد اوللا
 نه بو شفته گوزوز گریان اوللا
 قابل تحسیندی احسن خدمتی
 سائمه دیردی بو طریقه جواب
 یادیمه سالدی بو سوبر شگ آب
 اللکرده ساخیلوب برکاسه سو
 دیشلر نده ساخیلوب بو شگنی
 ساخیلوب باشد اولی سو جاننی
 او خلا نوب مکنی قالوب علم
 سولوموز عتاسه حسن سر بسر
 بر زمانه دیر ویر و دل باره سی
 بو علاقه بو سقایت منضبی
 بو فتوت کالی غیرت صابجی
 ایتدی سرعت بو فدی اده دین

دو زدی بچه دقیقه تا امام	ایلیون خلقه بیاناتین تمام
خانه ویرسون و سرور صحبت	صاحب محراب و منبر صحبت
یکدی قارواشی حین گندی	اولدی بر سوختر اولو بجا آبرد
بس بچه دوزدی گورنده بوجا	قارواشی ایله بوزه نیکیمن و ان
آغلور اما آغلور مور او ز حالنه	آغلور عطا شان قیرلارین احوالنه
چوچ مفصل نقل اولو بدور بو خبر	
عرض ایدوم بر جمله سندن مختصر	
نقل ایدر بر آردل کل نام	خس آدی ایچی آتای حیه نام
سیدین اوغلی سرکش کل قوا	کر بلا ده من اونا صاحب لوا
ایلدی نامور بر امره منی	سولدی ظلمدن پیغمبر گلشنی
شکریم دودی شریعه دوزنه	یانسون اصحابی حسین یکمین
داریدی بیج منبیم جذبتیم	دلسند اولسون بونا موز قیم
نگو تور دوم شطون بر خط گوز	نه کجه آسوده یاندیم نه کونوز
قویا دیم حتی آپار سون شخ دشا	اوز پیا آمدن بری بر ظرف آب
اولو دوان اولسون مباد اهر بر	شاه دینون لنگر بندن بر نهر

شام عاشور انقصه استعمال	ایلیوم تا اینکه کشف اطلاق
اولدوم اردوی حیند بر سار	بریا خولوق بر دنا و دوزم فرا
اولرمان کوردوم با افضل شید	کلدی کوردی آغلوری شاه شید
عرض فیکدی ای شه عالی نسب	بیلا آغلور گوزلر دوز واره سبب
بر شون اوسا غیم تک نوکری	یوخا بو شند نده آغلور گوزلری
بو سئواله شهر یار نه قباب	و بردی عیاسه یا نقل بر جواب
تشنه نین قارواش تو بقیخ شنده	جلاطفالیم دو شو بلز حنسه
ایلیوب تا حال یکی دمه سپاه	بویا بان بلا ده حضر چاه
اولیوب قارواش اثر و صلا سودان	عشر نیم نابوس اولوب یکجا سوان
حکمن اوسا ایسته ایلد جستجو	بو سوسوز اطفاله بر جرعه سو
عرض ایدب اول گوهر حرا داب	بنشتم سولا کوز سولطلب
سوخو صند ولی قوم شیر بر	اقتا اینور کمر شم شیر و بر
اول عرض ایدیم مفصله در خبر	
سوز قانور ناقص دلبس سر بسر	
حضرت عیاس اوسلو صابجی	اصولت و سهم و صلا ایت صاحب

اول رشد نه اولدی شیر کبر	مردم فکن صف شکن شمشیر کبر
ایله زوی بی سبب اثر اناکس	بو شجاع ناسدن بیده هر اس
افسران آرتش ابن زیاد	غزوۀ صفیندن ایلردی یاد
اهل شامون یاد لارینیدی هنوز	ایلمشدی نه هنر بوندان بروز
گوردیلر برون تمامی شیخ و شای	بر جوان نامدار اوزده نقاب
چغدی صفدن خارجه اول صف	سستی اولما زوی فروزون اون بدین
تا مبارزایسندی اول نخون	گلمدی میسداننه بر پهلون
سطوتی اولمشدی واضح مگره	بهستی سالمشدی وحشت دلره
داریدی دشمن صفده بر نفر	ابن شعشاء آولی گرد نامور
یوزد و تو باین ابی سفیان اونا	بولدی بوامری زبس آسان اونا
امرایدوب قوی عرصه جنگه قدم	بوجوانین تیز وجودین قیل عدم
سویلدی شکر بولور یکسر منی	رزمده مین آینه بنیه منی
اولماز یا بو نیم چون عار و ننگ	ایسم نورسته بر طفیلد جنگ
دار علاوه یدی اولغوم نامدا	هر بری مرد افکن و خنجر گذار
ایندی گوندرم برین میداندن	جغنی بر رزمه اودور آولی ندن

اولی گلدی ایچوب جام ایل	سلسدی دورمایا کچی سنده گل
هر بری گلدی دو شوب آتار بره	طحن ایتدی یدی سنده بره
چکدی چوخ طول هریدی نفر	آرزما داذ و زخه ایتدی سفر
ابن شعشاء گوردی اولدی کاناک	ایلدی غیظله عزم کارزار
کین اوزیله باغلا دی محکم بیلن	آلدوره اولغولارینون قاتین
بغض و کین اولدی بسبب گلدی	شیر هچار زمنه کلب عقور
ویردی هملت حرفت نامور	ایسون میداندا اظهار هنر
ایتدی اول جمله سده سر بریر	دوندی یدی سکر اولدی نگریر
ایتدی جرات داخی بر جگجو	اولسون اول جگجی جوانه روبرو
پس علی امر تقضی میسر ادا	اول شجاعت معین قیلدی نوا
تا کنار ایتدی جالندن نقاب	ابر غلتمدن گوردی آفتاب
گوردیلر هر جهان آرایسده	اوز دلاور اولغی اوز عیاسده
دوشدی یکسر دوست و دشمن	پهلوانلار مات اولوب قدره
مطلبیم یار دیدی گورگندی نارا	یار و باشلانمشدی سوزیتدی نارا
ایتمه تو فیتن منه خلاق یار	خاتم ایلر دفتر اوسته دز نارا

اولما ساودان توجیه مختصر	کوشش و جزمیده نه اثر
ایلم برید سحر و ایتنام	تا و جزئی خدمت اولسونام

حضرت عباس فرزند علی

اول یگانه پور دبند علی

عمر بنی صرف محبت ایلدی	نایله کب جلال ایلدی
نایدی عشقده و جوی تربت	آرتوب سلطان عشقه مهر
اول عرض اولدی که شاد ایا	آدی اهل ذوق و عشقه کیمیا
او علی عباسی دل مسرور ایل	تربیت ایلردی بر منظور ایل
چونکه کورشدی کوراهل کل	لادی دین حضرت ختم و سل
دیزلری اوسته حسینی روز و ب	تربیت ایلردی شاهنجه
منیر روی که مبارک دوشنه	که با ساروی جان کیمی آغوشنه
که اونا حال اولار دی پشینه	که دیر روی سوسر نکشینه
که ایلردی قلبی که یوز کوزین	که لطیف خلق منی که گل بوزین
راضی اولار دی بونا اول شهر	زلف عنبر فامنه قوسون بخار
رنگد ارغنه حسینی بر غلا	لار و اگر سید با ساروی باغرا

نقل اولوب بر کون حسین اعزاز ایل

مسجده گلدی تمامی ناز ایل

جدینون شوق ایلد زیا خرم	حال جدید و رادی تنگام
کوروی چون جدی یخوی قولا	سر عین آرتدی نابزار قاچا
واردی تنده اوزون پیرایی	برایانی آندا فالدی دامن
دوشدی برده زینت دوش نبی	چندی باشند کونیا هوش نبی
آندی فورا جدی پیمبر بره	منبر اوستن صاحب منبر بره
آلدی آغوشه حسینی جان کیمی	ایکله ایلدی کل ریحان کیمی
کیم بولور بوضو رته معنی مذور	عمده منظور ش بطحا مذور
ایک بولور غنیه بر غلا	کاما آکا جدیدی شیر خدا
دادی عشقه اولایم حسینی	جدینون دینین ایدراجا حسین
مختره در وار بر عمده حکمتی	واردی حتی حق پاندا حرمی
اولما سیدی که بلا دوشید	دولت زار دی عالمی کفر یزید
کفری پامال ایلدی بوسر فراز	باطل حقه ویردی ایتبار
کجی مال و جاندا اصل و فرع	رذایه و بشتیزیدی شرع

حضرت شاه و لایسیر خدا	ایمین اولادینی دینه خدا
گوروی لازم در حیند بر ملک	قالما سون نایله بر میداند ملک
فرزند و بر بولد ابر بولدش اونا	بلکه بر عباس تک قاروش اونا
بسکدی عباسی بو مقصود یله	اولدی هم فکر احمد محمود یله
بولدی عباسی رشید نامو	دار قاقا قدا احمد بر عالی نظر
نفسی و ادا ایدوب جدیت	انظار اولدی او ناموریت
سالدی عشق شاه عشقی باشنه	وقف ایدوب اوجانی قاروشنه
دقمر عشقه دل مشتاقیله	ویردی زینت زیور اخلاقیله
باخذی ابراهیل کمال اخلاقنه	پی آپاروی قدرت خلافتنه
زهد و تقوا سنده فرد بیثال	حقه ایلردی عبادت اتصال
که حسینون خدقنده توانان	که اونون امریله تنها بوجوان
هر گجه چکنده بیمان طعام	ایلدی اطعام ایامه تمام
ایستردی پور شاه لافتا	بر نفربی صاحب عورت کج یاتا
هم نیم اطعانه بوجدر صفات	اوز آتاسی تک ایلدی التفات
کشت نه بو عاتده بونیکو خصال	اولدی دنیا دا اولایه مثال

هر صفاتنه آتاسی حیدر	واریدی بوندا شیا هست کیمبر
او اولوب پیغمبره پشت و پناه	یونبات چدره پشت و پناه
او پیمر دشمنین ایتدی تلف	بو حسینون خدقنده جان کجف
او اولوب دورسانی روز جزا	او اولوب شقای دشت کربلا
او ایدوب محکم پیمر بیدقین	آرتروب دین مینون رو نقین
بو حسین باشی اوسته نصبتی علم	قویادی باتون اولوب قلا قلم
او گوروب لشکر قاجوب کیتدی	قویادی پیغمبری دعا و اذمت
بو گوروب بالقوز دوشی شنه لب	اولدی گوندوز گوز لرینده تیره
او پیمر محضر نه مطلقا	حاجت اشخاصی ایلردی روا
عرض حاجاتی اولان پیغمبر	اول عرض ایلردی میر قنبره
تا اولادست یداللهی سبب	لطف ایده مطلوبنی شاه عرب
بو همان خد متک اولدی سرفراز	آل باشم پیچره آلدی ایقان
اولدی خلقه بو فادار حسین	بلحا حاجات دربار حسین
هر کیمی سخدی فشا روزگار	ایلدی دنیا دا بر درده و چار
سالدی دربار ابو الفضله اوین	تا نور سون شاه عطشانه سوزین

بر نضر علم ایل دانش طایبی	نقل ایدر بوطب دل جالبی
کر بلا مظلوم نه ز آزاریدیم	حال خرتیک مرده داریدیم
تا با خوب بر سه گور دوم آیدیم	بر نضر مصلوح اشفای بر مرده دین
بادیه اعرابی ارباب صفا	صد قیل استر همان طفله شفا
ختم ایدب اعمالی اولدم اولان	قبر غمناک عکداره روان
اوردا مشغول نیاز در ازیدیم	باشلا مشدیم درد دل مسایریم
ناگهان گور دوم همان طفل علی	دو شمش عباس عکداره دخیل
چکدی چرخ طول و طفل بنوا	اوز دو اسیر در دینه آردی و
رحم ایدب باب اسحاق حاله	آرزو نالدا ایتدی چرخ آماله
شامل اولدی حاله توفیق حق	دست عباس سید رب مخلص
آچدی اول طفله گوزل با بنج	گور دوم اول طفل گرفتار فلج
دوروی سالم عضویه شدی لا	آه او قبره جانم قربان اولا
صحنه خجندی خاطر آزا دید	حالت وجدیه قلب شادید
والدینین ناپدی شوق و ذوقله	دو شدیه خرم یولایین شوقله
اعتقاد قلب اولوب گویایب	بوکرامت کلمدی اصلا عجب

ای ابا الفضل ای اولان بخت	سیرلره بر دور جانیله مات
رحم ایل الله رضا سندن اوتو	دور دیر خود و حسینه سن تور
گور بومکندی او فرزند قبول	ایتمون بر خواشینی سندن قبول
صحبت مانعدی گرچه بزرگه	لیک عاتقه در خرم سیرلره
آند ویرتم شاه عطشان سنی	اوز قاپو ندان نایمدا ایتدنی
گرچه دوبار نالان آغلار گور دوم	
اولا طولانی قاپور ناقص سوزدم	
حضرت عباس اونیکو منظره	اولدی صاحب هر صفا جدره
او جباتین فوقی باشند آتوب	مصطفیانون رخوابنده با توب
نفسنی ایتدی فایغیمبده	آیه نازل اولدی شان جدره
بوکوزب وحشته در آکال قبول	صبحه دین هرز معنی ایتدی قبول
ایستدی اطفال مقصود چاتا	یاتادی تا قزلار آسوده یاتا
خیمه طرافنده گزدی ویرک پاس	ایتمون ایل حرم خوف مهراس
او میان دشمنه با قلب پاک	لکت گیدردی عوتمه ایتدنی ک
بر اوتوزمین شکر خوشنوار د	لکت گیدوب ملت آتوب ایتدنی

او ندان که دوشدی حصار شاهان
 که بلا دشمنین و توب اهل جفا
 هر قدر آرتوب قشون جمعیتی
 زنبه اما بوجوخ دشواری
 بی کور و دی متصل عسکر گور
 هر گلن سعد او غلونا ملحق اولور
 عرض اید روی دوشدی غوغاییم
 ابن سعد کون بگون آرتور کک
 که چه صاحب اعتراف من از زوم
 دفع شتر دشمنی هر بخواید
 یک گورد و قحاصفوف شمنی
 بعضی سوبلر عجم جان نه دار کمر
 یو خسا یو لشکر گلوبدی جنگ اید
 بیل و قه ای خدای و دولمن
 دوزدی وارجان کصاحب

قتل آل بو تراب اولدی یقین
 اضطراب دوشدی آل مصطفی
 آل طاهان چون خوالدی دشتی
 چون بنات جدّه غوغا یددی
 دشته بسته کوفه و لشکر گور
 خویله اهل حرم قلبی دودور
 قالدی یا تقوز دشمن بچره قار دیم
 قار دایم آخر قالور بو چولک
 قدر الله دور حسینیم یوخ سوزوم
 یوزین دودل و دشتن محو ایدر
 نازنین قرزلار کباب ایلر منی
 دودل و دوشدی لشکر سربس
 عرصه فی آل رسول تنگ اید
 گور اولور آرام ایدم اطفالی من
 خورد اقر و دشمن گور و مشک دوز

عصر تا سوغای بازار اهل غلوم
 تا قدم قیدی اود دشته بو عین
 تا آتدان آندی بو شوم عجل
 تا گوروب این بنیادین نامه عین
 تا بولوب ایمان یوین ایلر خراب
 تا باغب بو حال شاه ممتحن
 نامه ابن زیاد ی ما حصل
 اولدی صومندان بو شیرین کار
 تا باغ و ملاشدی جیام اهره
 چون عرب هر کیمه فی اینه صید
 یعنی هر کیم شست اخوا منی
 شمر منظور ایدی بو غوغا لاری
 سسندی هر قدر اول تخم زنا
 شه باغوب سمر داریون رفقا
 سوبدی قار دایم دور رای مجا

دارد اولدی کر بلا یی شمر شوم
 قتل شاه کر بلا اولدی یقین
 سسندی جند زهر اوی او غول
 آلدی بغیر آله عمامه سبین
 آچدی باشین روی باشه بو تراب
 قار دایم وای سسکه سیموم حسن
 ویردی ابن سعد بو شوم دغل
 سمت اردوی حسین و سپار
 یوز و توب عباس نیکو خیره
 بر خصوصی لفظیله ایلر مذا
 طایفه سمیل سسکر نایمنی
 با فی سسکندی باجم و غلانا لاری
 ایتدی عباس اصلاً اعتقاد
 اعتقاد یقور او نون کفایرینه
 اگر چه فاسق و ولی گیت ویرج

کوردی عباس اول فدای راه
کلدی یوز افسوسیه من آهید
ایتدی فرمایش نور آبا سوزون
یجیانه شرم قیلدی شجابه
خلق اولاندان عالم پر شور و شر
اوجوابی ایلوب واضح بیان
سویلدی جنگ ایلد فرمان کتور
آشام قارداشلار ملا تو امان
ایستین دنیا دهر مضب و پرو
یوخ اوشک و بحر قتل و قتال
یوخ اوشک و ده بحر بشیر و تیر
یوخ اوشک و ده بحر تیغ و سندان
آیشتدی بوسور اوجان پان
لحن حق کلون یزیده هم سنه
من کلوم تاج سرمد ال حکوم

لازم الاجرادی امر شاه دین
یوز دو توب شمره تمام اگر ایلد
مقصده قلوبن بیان ایلد اوزون
ویردی عجماس جوانه بر جوب
گلکیوب بویجا اقداب شر
ابن طاووس اوز لهر فذ و عیان
کل یزیده بیعت لیت ایمان کتور
اوز امیریدن سنه خط امان
عز و جاه و شکر و مرکب و پرو
وار بوشک و ده نامی جاه و جلال
وار بوشک و ده ریاضت بی نظیر
وار بوشک و ده اساس مغانان
ایستام ایوب دیر بت پان
هم اوبیدین کیم امان ویرش منه
ستیدین سرور بد ال حکوم

پاره قلب پیغمبر دن دو یوم
ایلیوم جاه جهانی اختیار
بسدی قور تار طول ویرمه طلبه
سن نیکه صحنه ویرد و قحاطول
چون منه ولسند و آل حسین
ایلدی رجعت ابا افضل رشید
شمر اولوب اوز جلد سندن ناهید

بغضدن دنیا گوزینده اولد تنگ
لشکر آملاندی اوجالیدی ایهو
هر طرفدن جنبه کلدی سپاه
ابن سعد اولد اولدی پیش جنگ
دو نمدی فریاد ایتدی ای لشکر بوگون
خندمده ذره قدری نقص منخ
نقل اید بعضی آماندا بو اوجنی
یخگاه شاهه اشترار شریر

بین اعداده اولی بالقوز تو یوم
بیعت آل زمانی اختیار
سالما دشت قلب ناز زینده
اضطراب ایلر دل دخت تول
ناگراندی قلب طفلان حسین
ایلدی نظم الهی تخریص جنگ
طبل جنگ افلاک سالدی ایهو
کر و مرکبدن دو تولدی یوگاه
آمدی اردوی حسین بر خدنگ
فعله شاهد اولون کیمر بوگون
من اوزوم آندوم حسین اولد
تابع اولدی فعله لشکر چوخی
قطره باران کیمی یاغدی بروی تیر

شاه کوردی شکر ابن زیاد
با خدی لانه دور آلا همت امام
امر مهلت ده پنجه بر نکته وار
باشا هر کیمه کتاب مقبله
یوز دو نوب عتاسه سلطان جبار
گرچه پو مطلب دکل آسان سنه
کور رضا دور کو فیان فرصت ویر
پو سوز عتاسه نقد رایتی اثر
ایله بر نامی شجاعت صابین
روزگار دون ایله تنگه سالار
زاده وقاصدن آیا بنجه
یکت عتاس و فادار رشید
ایلدی فی الفور او امری قشال
گلدی میدانه دونونون صفره
سولدی شکر اولون آگه تمام

آل کو تور مور کفر دن ایلور عناد
قالیا اتمام حجت اتمام
فرصتیم پو خدو ایدم بر بر شمار
نکته همت کلور غمتنا آله
امر قبلدی ای منه بر جم فراز
کیت دلی شکر دن آل همت نه
بر کجه آیا بزه همت ویرور
من بنجه بوتلم اولنی ایلی بولر
صولت و سهم و صلابت حسین
شعدا و غلوندان کیده همت آلا
ایسینه همت حسین بر کجه
صادرا و بجان امر سلطان شهید
ختم مرسل امرینی جدر مثال
تایور سون امر شای شکره
پو حسین دور خاس آل عبا

اولو سوز حاضر بو نیله جنگه سیز
بو کجه جنگ ایتمیون فرصت ویرور
ایستور اوزدان و تری همت کیمه
ایسندی سر لشکر قوم ضلول
پو عمل خلفه گران گلدی حیث
دارنه منظورن سینون آیا میر
بر فقر گراهل روم ویا فرنگ
یزدیرد و خج بر کجه همت اونا
هر او کسل اوسا بو مطلبه دوقین
شک سیز تاب ایلمز بونسلکه
عمرین عینا مقصدی معلوم اولور
یعنی بوشه که عین بر بو قدر
پو لور و خج کیمه دگر بو تشنه لب
پو حسین دور پور شاه اولیام
پو حسین دور خاس آل عبا

سالوز امرین بو قدری تنگه سیز
پو غریبه صبحه دین همت ویرور
ایسون حقه عبادت بو کجه
همت امرین ایتمیون اول قبول
غیظیده سنکندی عمر ابن حرث
اولو سان امره بو قدری خج کیمه
بر کجه ایسید استمهال جان
ویر موسن آیا ندن همت یونا
خواه اولا خواه اولیا قلبی رقیق
ناقه صبری دوشتر قطعاً کله
سوز کریدن سوز بیله مفهوم اولور
پو کجه لشکر دن استمهال ایدر
یاد کل اجدادی معروف عرب
جندی تنبیر دی ختم نسیانه
قارداشی مسوم حسند ورجعنا

یعنی زهر انون عزیز جانیدور
گوردی سعدا و غلی قوشوند اشوشی
ملت امرین ایلدی لابد قبول
امرا ایدوب اما او شوم نابگاه
بو کجه کویا حسینه سر سپاه
گور بوتسن قسه حریم عصمته
گور قشک گوش اطفاله بوجا

نه کجیدی او کجه بهیات مات
ذکر نه قادر اولابر ذی بجات

بر کجیدی او کجه اطفال شاه
بر کجیدی او کجه آل عباس
بر کجیدی او کجه آل حسین
بولورم بیچاره زینب نیلدی
اوندا که حجت تمام ایندی نام
قالما دی الابر عده جان کعب

صبح اولونجا چکد بلر فسر یاد آه
صبح اولونجا ایندی داد و آه دا
صبح اولونجا قیلدی کیم شوشین
او کجه آیا نجه صبح ایلدی
لشگری اولدی پراکنده تمام
جوشن چکی بولن رخت شرف

قلب زینب شدی تردید اودم
قلبمون آرا منه امداد ایدر
یادگار احمد مرسل صیب
بولدی تا اول با وفا بو مطلبی
تسلدی اوز با وفا جابانی
سویلدی دنجلیک مننه گلون
با وفا لر آلدی شمشیرن آله
دوددی خرگاه امام اطرافنی
یعنی قلبوزده نه دشت و آتون
قورچینون تا جانفرده روح دا
برزوقا آدابی ترک ایتدوخ
اولسا هر بر جسمه دین جانفر
چکشوخ آل هر جلال و جاهن
قورچینون تا ساغدی بز و بر نفر
گوردی چون ختم رسالت عمرنی

بو قالان کسک قالور ثابت قدم
یا بولار و اصبوحه دین بر برگیر
گوردی یوخ زینبده آرام کسب
ایسندی آسوده تیشون نیی
باشنه یعنی حسین اصحابنی
دنجلا آل الله اوندان دنجلون
رسم اعزاید باشلوب اهل
دور ایدوب کیم خیرام اطرافنی
برزواروخ سیز بو کجه راحت باتون
قویاروخ یا قورقالا بو شهر باد
نیک قویوب پیغمبر و غلین کیم روح
و بروخ اولسون نارضا جانفر
چکمرنخ آل بو ملک سیر شاهن
آل تا پاناز شاهه بو قوم کفر
با وفا اصحابده بو

بولدیز شاه قویوب کیتز بولدا	بوجیدن اولدی آسود اولار
نقل ایدوبله شام عاشور حبیب	باشه اصحابی یغوب یکجا حبیب
توصیه ایردی اوز اجا بنه	شاه دینون با وفا اصحابنه
صبح اولاندا بزرگ سبقت اید	رز مگانه بر به بر اول گیدان
تاقدای حضرت جانان اولان	آل باشدن قابق قربان لایح
باشمیلر پرو بر نایکده	اقر بادور حضرت پیغمبره

بو طرفده شاه دین دبسته سی

دسته ایل و فاسر دسته سی

یعنی عباس رشید سر فرار	آل باشم ایچره صاحبان
باشم یغیشدی اوز بولدلار	قارواشی اوغلارین قارداشلار
بر به بر سولردی آل باشم	بزرگ قربانوخ حسین قارداشم
کوجا اوز اصحابیده قربانیلار	بزرگه انا اولار عهاندیلار
بزرگ اولد جان قربان ایلان	بو قدر تا حرمت همان ایلان
الغرض مشاق ارباب صفا	ویردی آل باشم عشق وفا
جمله سین آماده کوردی خدمت	ایلدی تشوق عالی بخت

فکر آل الهی باشند آتادی	صبح اولونجا بر دقیقه یاتادی
چون جین اردوسنه سرداریدی	سر پرست عترت اظهاریدی
استراحت فکرین البته آتاز	بو کیدوب یاتسا گزینب یاتاز
اول خطری چولده بوجدر شیم	تحت حفظندی لنگر هم خیم
باشد اخو آهین آگینده سلاح	کزدی اطراف خیامی تا صلیح
صبح اولونجا ویردی بو خلیه پاک	ایتمون آل علی خوف هر اس
اولدی آسوده بنات محترم	سایه عباسده یاتدی حرم
یاتادی آتا او یاندا افسران	زجر و غولی حرطه شمر و سنان
وحشته سالمشدی الدبیدنی	خولی و شمر و سنان از رفتی
ناگزردی خیمه بومده جمال	بر نفر و بر مزدی فتح احتمال
سر بر سولردی اشجاع عرب	بو اشجاع ناس بوجدر نسب
چکمه شمشیر ایسه آهنگ جنگ	دارا و قدر کیمه تا ایتمون جنگ
بعضون زانی بونا دوندی قرا	باشلاندا کارزار ایتمون فرار
کورده و زاون بش باشند بوجون	ایندی صقینه بنجه محشر عیان
شاهیه بیجا بید مطلوب ایوب	هیچ برود عواده مغلوب ایوب

بیکه ایامی قوید در قلبی صاف	دشمنه غالب اولار هر بر صاف
چوخ مناسبد و بر بورد و بخبر	
عرضه شاه حدیث معتبر	
او مذا که صاحب لوا می بخندید	آندان عباس حج انی بخندید
قصاید و بال جفاد بر نضر	سر عقیده کوفیه اینسون سفر
زاده و مرجانیه و یرون احسن	قتل شاه تشنه کامون مرد سپن
بر نضر سئلندی ایتمه اشتبا	سر سه قندیشدی ساعدی شا
و بر دی بو شومه جواب ان عیا	الدی عباس الدی شاه کر بلا
عمده مقصد بو شجاع ناسبیدی	قوت قلب حسین عباسیدی
برده عباس دل اور دن صورا	بورشید و بو هنر و در دن صورا
دشمنه آتاجین نصرت تا پار	یا خلاص اولما قند قدرت تا پار
بو شجاع ناس دن اشتراناس	گور نقد ایردی لر خوف هر اس
یچ کمان ایتمزدی قوم بد نهاد	فاخر اولسون شکر ابن زیاد
کیم کمان ایردی آبار و زکار	شیری رو با به ایدر آخر شکار
کیم کمان ایردی چرخ نیلگون	بیدق عباسی ایرد سرنگون

کیم کمان ایردی یاتسون علم	قولاری اولسون علمد این علم
بو سبدن تا و ایردی قدرتی	قویما دی یاتسون حسینون رایتی
وار همان بیدقه بولمشدی ای	هم تمام دوست هم دشمن گوی
اهلیت ایستردی اینسون چچی	زایل تیون تا و رگر دن غمی
اهل کفر ایستردی یاتسون بیدتی	ناپوز و لسون شاه دینون روضی
اهلیت ایستردی بید با تاسون	آفتاب بخت زینب با تاسون
اهل کفر ایستردی تیز بیدق یا	نا سپاه کوفه مقصوده چاتا
اهل بیت ایستردی اولسون محرم	با تاسون اصلا علم یاتسون حرم
اهل کفر ایستردی تیز یاتسون لوا	آل هاشمک او جاسون آه و
چون با افضل شبیدین رایتی	دشمنه اولمشدی شکر آیتی
او مذا که الدی تمام انصار شاه	
قالما دی الا همان سر دار شاه	
شاه گوردی ایستوی اطفال سو	دوشدی بو نکره که اینسون تجو
سالدی یا بنجار شید عتاسنی	یا و دیار و ایل و آرز خاسنی
گوددی بر بوشش مشک بو آنکیل	شه سوار اولدی وزیر جنگیل

اولا هر کیمه فراتر و سپار
شط کنار زده علاقه سربس
ایکی قارداش قید یار بیل فرار
اگر ایسون بر برین تدبیر یله
مکملدی میدانه علمدار یله شاه
چکدی شمیرین ایکی حیدرب
بودیر من مضطقی دلبندیم
بو چکر نغره پیغمبر او غلام
بودیر من زاده پیغمبرم
بو چکر الله اکبر نغره سی
بودیر بر عباس رفیق صدا
ناگهان بو حالده برنا نجیب
لغت الله و لکم حول و امان
جهدید و امید اهر یازان اولون
پس براوخ آتدی حسنه اول شیر

چکدی تیری شه بو غازندان دم
دوتدی او جین ادجی دو کله فایده
الله خون آک دلده آه دل
ایتدی بو ظالم بو ظلیکه منه
باغدادی تحت انجا کن استوا
چشمه خورشید دوتدی تیره کرد
صاق طرفدن حلا ایوردی چین
صاق طرفدن خاس آلبا
صاق طرفدن کور سنند آفتاب
کوردی سدا و غلی اگر بر آرز زمان
هم پوز و سون لکین شیرازه سی
هم هامی زحمتری گیتسون هر
هم حسین فاتح اولوب شامی آلا
شکره یوز دوزدروب ایتدی
بر بر یله کور موسوز قدرت تا با

شد تبک اوخ برندن آتدی دم
یوز دوتوب کوک سمتنه افغانیله
شکویه آتدی سان الله دل
ایلرم یارب نکایت من سنه
شه دوباره اولدی گرم کارزار
تنگ اولوب اعدایه میدان بزد
صول طرفدن مرتضایه نور عین
صول طرفدن یادگار مرتضا
صول طرفدن کور سنور و ماهتاب
طول ناپس جنگ و اربیلگان
هم آکونسون کوفه نون دور و آه
هم سپاه کوفه اولسون در بدر
هم یزیدی تحت عزتدن سالار
ایلیون شاهی سپهد و جدا
تسلط و عباس حسین قوت تا با

بویکی قار و شین اطرافین آون
 اولسا سر داریده شاهه فاصله
 یوخشا لشکر دن آلتا بو فرات
 شط تصرف و سایش ایشدن گچر
 کرا با افضل حسین سیراب اول
 دولدور او نیالی غوج و قوت و شک
 تا بو گفتاری ایشتدی شکرین
 هر طرفدن دور شاهی آلدیلار
 آیری دوشدی بر بر یوز و ماه
 فاصله اولدو فحاشه انداز یاد
 شه چکوب الله اکبر نعره سی
 تا پامادی امداد سر از بجل
 کوردی دوشسته خیمکا بیلند اوزاق
 قویدی شه سردار کبابی اعوان یار
 کور یوساعته او شاه محنتش
 بر بریندن سی ایدن آیری سالون
 تیز تر نخل امیدوز حاصله
 مقصدوز گلگون آله بهات
 بویکی تشنه دیو بخاسو بر
 بر یوزی فرضا سپاه پله دولا
 ایلده بولمز مقابله و دنگ
 کینه سین آرتور دولا ایل کین
 شاهی سرداریندن آیری سالیدلا
 شک و شوب سردار یا تقوز قالدی
 شاد اولوروی لشکر این زیاد
 کوردی سردار و اوزاق قالدی
 قالماشدی خیمه لر و چون رجال
 خیمه ایلر هجوم ایل عساق
 خیمه لابد قایتدی شهسار
 دوشدی بخالا امام غم چشم

نه خیامندن اولور کیتون کنار
 نه اولور خرگاهدن کیتون کون
 نه اولور ایل حردن ال چکه
 دل با افضلین یا نند انا کران
 دل با افضل فتنه بقرار
 دل یا خار عباسون او خلی مشگنه
 براد جاتل اوسته دور نظر
 کوردی ایلر کار زار حیدر کیمی
 جز هر میت بولدی راه نجات
 بونجه شفقت نه رافتدور خدا
 مانسی قاروش قاروشین آیا کر
 اول محبت کیم دارا دنداخته
 نقد رجاسی ایستردی حسین
 شه با نفاش بندی گزین بگین
 عرضمه وار شاهد اولسا مشری
 نه دو تور آرام قلبی نه فرا
 نه اولور ایتون بر آن آرام فزین
 نه اولور صاحب علی ال چکه
 کوز خیامین دور سند پاسبان
 کوز حر طرغربنده اشکبار
 کوز سوسوز اطفالون اوز دوشگنه
 رزمه سردارینون ایل نظر
 صفیری بر هم ایدر صفدر کیمی
 قانچ اولدوشین نجبان قوت
 نه محبت در نه الفتدور خدا
 بو قدر ایسترواندازه سور
 صاحب اولدی بویکی جید خوا
 آشکار خلقه کوستردی سین
 قیلدی سردارین اویشت گین
 نقل ایدر هم مجلسی هم ششتری

کربلا و اوند که شاه شهید	دشمن ایچره قالدی بی یار حمید
نار مار اولدی سپاه الدی حبیب	بر سپهد قالدی بر شاه غریب
غربت شاهی گوزنده سر سپا	کون گوزنده اولدی بر شام سپا
اولمادی رضی دخی صاغ قالدی	سر سپه شدن کلوب دن لافا
عرض ای دیب شاه جهان دوشام	سیدی مولای جاندن دوشام
وار اجازه رزمگاهت سالوم	تا اندر قافین اعدادن آوم
شه باسوب آغوشه اوز سرداری	غنی ساعده تا پوبوب غجاری
قلب عتاسی دوباره داغلا دی	کلدی فریاد چکوبس آغلا دی
گور گوزنده قارداشین ایستگین	باو قاجاس اولماز شرکین
باخدی سردار و فایه شاه عشق	سویلدی اول رهنمای راه عشق
سن علدار سپاه منم	یا دروشت و پناه منم
سن اگر گیتن ایویم برباد اولور	عترتیم غمناک دشمن شاد اولور
هم چراغ عزتیم خاموش اولور	هم باجم زینب بلایه توش اولور
هم کیدر بیغایه جاه و شو کیتیم	هم قالور برده لوای نصر تیم
هم نشان عسکریم سن سن منم	هم رئیس لشکریم سن سن منم

سن اگر گیتن ویر و یوز اغتاش	آفرقه سفیر و شرا و ضاعه فاش
باخا آغلو بولب عطشان قزلاریم	کیتیمه قوی آلکوسونون قزلاریم
بو بیانی ایشتدی و بجان	آخدی اشکی گیتدی قلبدن آوان
عرض قیلدی دیده گریا نیک	قلب سوزان و دل بریائیک
برده شگلدی سپهدار اولما قیم	محشره قالدی علدار اولما قیم
لشک او بوب سیم نه لازم دجیات	بو جیامدن منه خوشد و رحمت
دوششم گردابه بو صحراده من	نیلورم عمری دخی دینا دهن
دوشام جاندن سن قربان اولوم	بس ایچان لازدی شمشیریم قولوم
خورد اقرلارای شاره سها	الدوسو جامی دیور الماء و ماء
بعضی آغلار بعضی سسکله عطش	بعضی ضعف حاله ایلر بعضی غش
ناگوارا دور حقیقت ده منه	تشنه لبلر اشکی آخون دهنه
نه رودا دور بو آدم سقا اولو	تشنه لبلر کاشن زهر سولا
نه رودا دور سودیوب آتسونا	من باخوم صحراره آخون فرات
نه رودا دورای امام انس جان	اصغر شرا و دیرسون تشنه جان
نه رودا دور فرات هرمنه	اعطش آتسون هرمن عرشه اوج

نه روا تا در سایه تیغ تیز
شه وزیر جنگی گودی شمشیر
تر در اول سقا لقب جید نسب
آز قالور روحی بدیدن آیر ملا
ایندی را فکله ابا الفضل خطاب
کیما قانا چارسن ای ماه رو
شاید ایل کوغده یانسون حاله
تا سو فراینش عشان دیرد
گیتدی قبلنده اولان بغض و عتاب
خیمه مخصوصه سالدی اوزین
چکننه سالدی او شکی شوقیه
دوندی بر باغچه اونا لان قزلار

اولسون اطفالون سوسونون
غصه سندن از قالور اولسون هلاک
میر جینندن هویدا و غضب
کل سولایین چندن آیر ملا
ایندیکه قلوبنده یوخ آرام و تاب
گیت قشوندان ایل میه ایسه
بلکه دیرسون سوسونون اطفاله
کونیا اول مرده جسم جان دیرد
ایندی یین ذوقیه تعجیل و شتاب
گوتدی بر بوش شگ و اوردی اوزین
شوقی تام و منتهای ذوقیه
دیر کلسود و عذاب عشان قزلار

تا بولوب بو مطلبی عشان نبات
ایطوب سقاری قصد فرات

خیمه لردن خارج چندی تمام دختر اصحاب و اطفال امام

ایطوب کامل میبده مطلقین
جمع اولوب پنجه نفر عشا افشا
ویده فکریم او اطفاله با خار
قبله سرور گوزلر انتظار
او دلی و قلرده فقط سو حسرتی
اقتضای سندن قزلار تمام
بعضی سویلردی پنجه گوندر فیم
بعضی سویلردی که هر گوندن تبر
بعضی سویلردی که بنت بوزرب
گاه ایلردی منه سو جستجو
بعضی سویلردی اولاندا بیقرار
محضندن ایلردی نایمیه
بوگون انا تا پادای امکان آه
یعنی تا گتسون کتورسون سونه
بعضی سویلردی که سقا کلیدی

جمله سیراب و لماقین ابتدایین
باشد سو فکری کوکله اشتیاق
او دلا ناز قلیم کوزوم باشی آخا
سویولون اطفال کوزلر انتظار
تشنه لیلرده فقط سو جھنی
هر بری بر طرز باشلاردی کلام
سوانه گلور سولوبدور کاشنیم
تشنه یق بوگون سندن ایطوب اثر
زینب زهر اخصال علیا جناب
تا پادای انا بوگون بر شربیه
خیمه عتاب ایلردیم گذار
سو دیردی آتچرخ عباس شربیه
وعدو دیردی باغلادی پیمان
یا که دیرسون قول سو او ستمینه
اولمادی سو ممکن آیا کلیدی

بعضی سولردی سالوبدی سولله
 آرفالو گل تنک بوگون شاداب
 بعضی سولردی قسم پیغمبر
 بعضی سولردی اوزوم سولگرم
 با جاز بس هجوم ایلوب عیش
 بر بالا قرگلشن دینون کلی
 سولیدی کله اگر عباس عموم
 سولیر اؤل منی سیر ایدر
 بر نفر اطفال اصحاب حسین
 حضرت عباس اوستای حرم
 بو جهنم که قوناق بر شیر
 هر دم آرتوب آه وزاری قزلار
 واریدی اطفال اربو گفتگو
 کوردیلر ناگاه بر غوغا گلور
 الد بر قانی علم بر او خلی مشک

او قدر قالمور سوز سقا کله
 بر دیونجا سولیا حق سیراب لاج
 سوله کله آتارام صغره
 شیو شرط وفادان کچرم
 من گلنده خیمه ایتشد غیش
 نازدانه شاهینه سولیکولی
 چوخ منی ایترا و خرناس عموم
 خیمه اوزدان سبیل آیدر
 عرض قیلدی ای حسینه نورعین
 معدن احسان دویای کرم
 سولگور سه لطف ایدر اؤل زده
 کچدی حدن انتظار قزلار
 نه گلوب سقا اوزی نه گندی
 کلوری سه دار شه تنها گلور
 دله دای قار دایم ایلوی زده

سنلور زینب انی سندی بلیم
 بر تصور قبل عیان احوالی سن
 کورسه دل حالی صغیر عشان اشاق
 اوخلانان سوشکنه اینسه نظر
 کورسه عباسون اوقانی بیدقین
 کورسه سوشکی دولوب دور قاینده
 سوز اوزون گیتی کوردی سوزو
 اوز لریندن اولما سآیا نظر
 اشک چشم نه نهایتده آخار
 گرچه سخن دکل طول کلام
 یکت بو طول ندور عمده سبب

گیتی الدن یادیم ارقام بلیم
 آنلا حال تشنه لب اطفالی کن
 کوردوشرخانه کوردن ایران
 کورجه یابوس اولوب تشنه لر
 کیم سیر اولما قلیقن ایتیم یقین
 کیم دوزرا ایتیم نوا افغانیه
 دفتر آخدی قلدن سوز اوزی
 صفحه اوسته خامه بارون دوروز
 سوز قلدن مین اوسر عمده آخار
 اختصار اوشدی منقول کلام
 آنلاز ایراد ایتیم زار باب آد

کچرم بو نکته حساس دن
 کچرم آل دامن عباس دن

کوز دخالانی مجسمه در عیان
 دلانی میسون کمالین بیان
 یاده سالام چکدیتی زحمترین
 دین یولند ایتدیتی خد متلین

گر بلا ده بر مواسات ایله
اوندا که گوردی بنی هاشم گیدر
واریدی اوج قاروشی تازه کون
سویله قاروشن مخ اولاد و سوز
مندن اول سیز بوسیدانه گیدر
فخر ایدیم تا صبران قاروشلایم
سرفراز و سون امیر لومنین
ایله تشوین اوج قاروشی
رخصت میدان آو شبنم ندم
هربری اوز قدر یجه ایندی تلاش
عاقبت اولدی شهید راه عشق
هربری آتدان روشن ساعت امام
گرچه بود و ضاعه ایتد و قی نظر
ظاہر اوز مازدی انا حالنی
انکار دل گور بود و سبب

قویدی بهوت عالمی انت ایله
بر بر اوز جاننی قربان ایدر
ایله یسردن احبابه روان
عشق طومار نده وار آد و سوز
جانوزی جانانوزده قربان ایدر
ویردیر دین دوسته جان قاروشلایم
افتخار ایتسون آتام اتم نهین
باش جان برسون او جانوشی
قویدی بر بر عرصه جنگ که قدم
دل کی عشق نهانین قیلدی فاش
جعفر و عثمان و عبد الله عشق
نعشین ایلردی اونون نقل خیم
قلب عباسه ایلردی چرخ اثر
منکره ایتزدی اصلا حالنی
شه رکابنده اولور ترک ادب

تا بومند ازده او مرآت ادب
بر و خاک ستردی بوکان فنا
بی سبب یله مقامه یتیموب
نقل اولوب دور سینه بخاوندن
افتخار عسرت اجمادون

گوینا اول شاه بی صبر و شکب
روز محشره خالق کل آنام
یتیموب ایله مقامه بر سعید
هم اونا اعطا اید و ذوا بجلال
یوزمین ایل عمر اوسیا ششم شرح حال
چرخ یاز و بلا گرچه محنت نامه لر
ایلمیز حشره دین ایل قلم

ایتدی فرمایش بو مضنون قریب
لطف ایدر عباس عمومیه بر مقام
غبط ایلر اول مقامی هر شهید
جعفر طیار تک جفته بال
بو مقاله خاتمه تا پسون محال
نظر قاصردی عاجز خامه لر
مدح اوصاف الی الفضلی رقم

حضرت صادق امام انس و جان
ایلیوب اوصاف عباسی بیان

صلب الایمانندی اول سرفراز
حقه باطلدن ویرردی اینهار

برگزول و جیلده ویردی امتحان
بان خدای بو کلام صادقین
خلق اولان گوندن جهان ایست
بو مسئله و شجاعت علی جوان
یوایشتدی هر خطاب بر عتاب
بر افر نقل اتیموب بومر حسین
وقف بولدی جانانی سولاست
یعنی هر امره ویروب فرمان امام
ایلدی جانان یولدا ترک حاکم
صدقدور قوی امام صادقین
ویرمیوب بر کیسه بیلد امتحان
نا ملایم سوزلره ایتمز توان
حق رضاسین و قدی منظور ایتمز
خویش نفسیه چگونه تیغ کین
کوشش ایتمدی امر نیون اجر است
بو اولون اجر است ایوب قیام

او نه که امرایندی شاه شنب

گیت بوشکر دن بر آرزوایت طلب

<p>جانب میداند و مذری عمان تسلدی ای ابن سعدیجا سبط پیغمبر توله نور عین اینذیکه الله موسوز اصحابی قومسوز یالقوز منی قلییم یانور</p>	<p>بلده بر مصری قلیج الله سنان وی ستم پرور کرده اشقیا گوذوب مندن سیزه پینامین احم بنی احمام و هم اجمای عشر تهم سوز عطشدن او دلا نور</p>
--	---

تشنه قزلارای سپاه کیکنه جو
بر دفرایش ایدیر شاه حجاز
سیرلره دیرتم بو مرزوبومی من
شرط قیلام گرمی ایتوز خلاص
خشدیو اننده ای قوم رزیل
چخدی بو حالنده لگردن کنار
سلنوبله ای عزیز بوتراب
دیر مروخ اصلا سیره بر خطره سین
تایزیده ایتوب بیعت حشمن
الغرض اول مرتضایه یادگار
عرض قیلدی مطلبی فارواشنه
اولدی مایوس ایت انتظار
تازه دن بحر بلا موج ایلدی
تشنه بلبلر چکنده ناله لر
سولدی گاکت تشنه قزلار یوزی

دو نذر و بسمت سماواته یونین	عرض اید بگاه حاجه سوزین
بار آنها مشکه دوشدی ایشم	ایسترم بنیون تمامه کوشم
ایلیوم جدتید جستجو	بلکه اطفاله تا پوم بر شربه سو

کوئدی براوز کامی تک خنجه شک

جلد مجنون ایلدی اول مشکه شک

قویدی یوز سر عقیده خسته علقه	شکر اشاره دوشدی همه
بورده مقتدره وارچوخ اختلاف	اولما سون لازمی عرضم خلافت
بعضی نقل ایلریدون گفتگو	آجدی کوچه ویردی یل قم عددو
نقل ایدوب تا بولی جمله روت	واریدی دوشمین گجیان فرات
چون با بغضدین بوخی اذن جنگ	آت سالوب سمت فرات بیدنگ
ویردی فران سر سپا دین تباہ	هر طرفدن آلدی اطرافین سپا
قالدی ناچار اول نهر مند شجاع	چکدی شمیرین بعنوان دفاع
آه آه ای چرخ آه ای روزگار	سن ایدرسن شیری دبا به شکار
کر حسین ویرسیدی اذن کارزار	سگری عیاس ایددی نارار
کر حسین تپسیدی اذن نبرد	صباغ قالا قویمازدی بر نامرد

کر حسین ویرسیدی دعوت حضرتی	فتح عیاسون ایددی قدرتی
آشکار ایلردی حیدر صولتین	محو ایددی آک سفیان دوشمین
بو ایددی قصدی اید تحصیل آب	تا اولاسیراب آل بو تراب
با وجود این داغدی سگری	پوزدی شطین دوشندن صفری
توکدی خاک ذلت اول نامور	وار یوز هشتاد و هم هشتاد و خبر
یا نذر و ب کفاری نار قرینه	تشنه سقاآت سالوب سونهرینه
مشگنی دلدردی شوق ذوقیله	چکنه سالدی کمال شوقیله
آلدی اذن اوجا بر قدر آب	بوخی ایلد که سوا یچون عتاب
گورمدی اوز نفسنه اتاروا	بلرینه ورمادی توکدی سودا
یا دینه سالدی حسینون بلرین	نالہ سین گویا ایشندی صغیرین
بوسب اولدی یقین فریادنه	دوشدی فریاد رقبه یادنه
سسدی یا نفس خارا اول سجده سو	شرط انصاف و مروت دزدی بو
من مروت سر حد دن گچرم	آندا ولا اللهه سوا بچرم
نه رواد و نخل انصافی بچم	سید و مولا سوز من سوا بچم
نه رواد و نوکری سیراب لا	شه عطفدن نیمده بیتاب لا

د اینک سه نفر در کربلا * (۶۰) * سه دوزاب نوشید

بو خبر کیم خلق آرا مشهور دور
قالدی اوج کون آل پیغمبر سوز
اصلی یو خد و صبح عاشورا یه نک
پنجه یول سو گندی قبل اخباره سیر
شدتیه تیشدی گرچه تاب و تب
بر عراقون ایستی سی سوز هوا
لیک اوج کیمسه فادون گچدی
بر حسین اول گلغذار فاطمه
برده بوسقای اطفال حسین
هر اوجی ایلردی قرار غصه سین
عالمه اثبات ایلردی رحمنی
با وجود این بود و در امر عجب
زخم دار خسته یورقون جانیده
بر یا خون یول ایدی منظور نظر
هر طرفدن اوج یا غوری چون مظهر

می هزار لشکر جنگی محتای * (۶۱) * جلو گشته یلک مشک ابلیس

ایمن اولسون صدمه پیکار بدن
مشک سنگین غرق آهن پیکری
گلته رو با به اول شبر دلیر
نه با خاروی لشکره دل جان پاک
نه با خاروی دشمنین انبوهنه
سعی ایلردی یادگار بوترب
تا فلک قدح حسینی اکسون
هر طرفدن شکر شوم یزید
متصل سز کرد لر فرمان ویرور
جدا ایدون سو خیمه گاهه تیمون
گر خیامه سوتور سه بورشید
بولوسوز کیمدر مکر بو جنب گجو
بوا یکی قاروش دیوونجا سوا کچر
نه قدر آیا آخوب قانلار بو کون
نه قدر شکر اولوب یا تلف

خط سیرین سالدی تخلصان دن
یل آسوب آرتاروی بید انگری
حمله ایلردی بسان شهرزه شیر
نه قوشندان ذرتجه ایلردی پاک
نه دل پرور دینون اندوهنه
حفظ اولاد و صد نشد مشک آب
مشک عجمه گلوب اوج دگمون
تیره باران امرینی ایلر مزید
هر کس اوزا فراژ اعلان ویرور
رحمت ورنجوز فایه گیتمون
فتح آماندن اولوغ نایمید
بو قدر وار خیمه گاهه تب سو
عکس اولور منظور ایش ایشدن کچر
نه قدر باشینر قلوب جانلار بو کون
نه قدر بیدق بخلدی سندی صف

نه قدر خفته توب پر دوان
 بونچه ساعته بو قوم قیل
 سوکمی چولدن آخوبدی قان
 گر عقاب اوستن بخلا بوشید
 بهتیس بو نامدارون یو خیلون
 اوندابوسم وصله بدن دوش
 نا امید اوسا سوان بونیکام
 عین مقصوده تیر فوج سوار

او طرفدن زاده شاه نجف

جنگی اوصافله نامی متصف

حمله ایلر اده تیغ بی نیام
 دوزدربوز لشکر دله عقاب
 ایجماعت آرایدن قلن شکمی
 هر قدر اوج جانده گسون خوشام
 بلکه بریا ندان تا پاره خیمام
 بوز با خجالبه ایلر خطاب
 ایتمیون نیره نشانه شکمی
 دیده گریانه دگسون خوشام
 ورمیون ای قوم بیکان شکمه

ایجماعت را ضمیمه بوا مره چرخ
 قصیده آگندی معبودیم بنیم
 کرتشه خیمیه بوشک شو
 دیرشم سو وعده سی طفا کن
 خسته دور جو جسم مجروحیم بنیم
 خوشدی جان تیغ بران صدی
 اتیمشم جان قبول هر زحمتی
 را ضمیمه سنسون باشم گیتن تو لوم
 آه آه ای روزگار کینه کار
 سفله پروردور از لدن گردون
 سو آبار سید خیمیه بوشید
 سن برالت لشکرین آیدن جهور
 سن ایدرس ای سپهر آهوس
 اولماسان راضی گل اوزلر بر گل
 نه روا عیاس تک بر نامدار

دگسون مشکه گوزیند دگسون اوج
 بونج سوان براوزگه مقصودیم بنیم
 ایترم دیناده اوزگه آرزو
 ایترم بلکه تیم آماله من
 بسته دور سوشکنه روحیم بنیم
 تیمون تاشک بیکان صدی
 دیرما قاپایانه بو بر خد متی
 آقا لور سونیمه دوشون یولوم
 آه آه ای روزگار ای روزگار
 ارزل خلقه محبتدرایشون
 محو اولاروی دولت شوم بنید
 تا سودان شرمند اولدی بو غیور
 دائم اعل فوق ایشان آه قوس
 بنزنین دائم گرک سولوش گل
 بریاچم سواسته اولسون شرمنا

پوختی شکوم سندن ایچر غلبت
پوختی فرصت فکرین ایلوم تکلیت

وارخیایم گوزیاشیم دیرسه مجال
ایلیم عباس حالین شرح حال

بولم هانسی ساعتدن یاد ایدوم
حالتیم پوختور مصیبت ذکر نه
نه شجاعت نه رشادت نه هنر
بو هنر ده بر جوان شیر کیر
یاردا آیا بر رشید نامور
آلدی تا صاغدان صولت شیرینی
تسلدی گرچه کسلی صلی قیوم
صول ایلدایم دینه ملک
آه ادا ساعتدن که دوشی صول
دیز لر لایله ایتدی اثراره هجوم
عکزلر عاجز قلوب بودت
صولت عباس دن ار بودت

س حکوم باشه ور ورم فریاد
شایقم تا شجاعت ذکر نه
گوشتروب روبه لوبو شیر نه
گور یوب مشکلی گورسون چرخ پیر
صول ایلدالدور روب آلی نضر
سالدی خود چرخ طلسم شیرینی
آنداولا الله تادارد و صولوم
قالما سون پنمیر ادغلی بلکیت
نامیده اولدی او فرزند علی
توکی توپراق او تو زبش مرد شوم
سالدی قوم اشقیانی حیرته
هم قضا بهوت قالدی هم قدر

لو فرض الدور سیدی برضر
عقل حیراندور فقط بو برایشه
حفظ ایدوب سلطان دینون نقین
بندی ناگه بر نضر نسل حرام
گور ی عباس داغی یوخ چاره
نه جبار ایلدی اول کین شعار
دل طعنه آله بر آهمن عمود
نه دیدی اظهار نه یوخ دل قاب
کچ قلم بو اودلی طلبدن اوتان
قلبه اودور مایو خودر طایتم
ناخوشام دور ایلدی یومز قون
یا تقوز ایدو تنگ اولوب گولونیم
یکسم نه مونسم وارنه انیس
ایتمش سلطان طوسه اقتدا
کوشه غرنده دمساز اولما

بسدور اثبات شجاعت بو هنر
مشکلی آنسیر خج آلدی دیشه
ساخلا دی مشکین فلنجین سید قین
ایسون اول بچیا اخذ مرام
وردی اول کینبله دل یاره سی
شرح حاله نظم ایلور شرم عار
باشلا دی عباسیله گفت شنود
قلب نه برانی اوسوز ایتدی کبا
آه کلنوم اشک زیندن اوتان
ضعف قلب آرتار چوخا سار قیتم
خسته دور جانیم ولی طبعیم روان
اشکیکه کلکوندی دایم دایسم
نه بریم صحت منه نه هم طلیس
هر غریبه ادر کدوب اول مقصد
بستر در دیله هم ساز اولما فی

او ندانم که ویرشد یگر ز هر جنبه
 دل او رکن باشد ایول که گوزری
 و مبدوم سوی او مولای عطف
 ز هر کینه دو غریب یکدی
 و در بوفان و لعلش او که چون بزم
 ایتمم بجای بره فسر باد و داد
 با علم روی دلاراسین گورم
 گوزریم گورسون نون رخسار بون
 بوینما سالن تو لبین بوصول میهم
 صورتیم کل صورتند جان میروم
 اختیار و حسرت گوزوم معصوم
 ز هر آجی حسرت آجی غربت آجی
 املی آثار بسوزون معاشی
 ایتمه بوشرح جهان سوزی بیانی
 آیرین یازمایان ایتمه فراق
 قالمشدی باغ عمر زه صفای
 حسرتی قلبند دله سوز لری
 با کریم دیار حیم دیار اوف
 کو کلام ایستمر فطر اولادی
 او غلومون یارب یون گوزر گوزوم
 ویرم مر جان کلمه او غلوم جواد
 مه جالین سخل زیبا سین گورم
 تا اولوم بر دوا دیند قول بویون
 احتضار حالند او سون همیم
 جانستمانه جانمی آسان میروم
 برگورم جان او سنده و مظلوم می
 او سا شیریند و بر استگی باجی
 بخشی سا خلا باجی قار داش یاسنی
 او دوتا سان غلام سا خلا دایان
 قال یاند ابر زمان کیمنه اوزان

کل فیله بالقوز ایو دهم اول
 من ایدنده ناله سن ویر سن
 من دینده و احسین تفیسر ایله
 من تو کنده عارضه شک بصر
 من ویم عباس اوب یاقی علم
 من دینده روحیم عباسه خدا
 بلکه باعث بوفغان و داد اول
 گرا و لطف اساد اولار تقسیم فصیح
 چوخ کیمده بو خبر مسطور اولوب
 عمرده بردخه هرگز بوجاب
 نه آون فراتندی قار داش دینی
 بر عقاب سن دوشنده لا کلام
 منگی مستغرق بحر غم اول
 خوش گور و کش سن از بس سن
 سن اباب فضل آدینی تحریر ایله
 سنده دفتر او سنده دوز و کمر
 سن یاز اولدی قامت افلاک خم
 سنده یالوار اول فیله حصدا
 تا اوزیدن لطیفه ادا اول
 درج اولار شمریده اجزار صحیح
 شهرتی وار خلق ارامش و اولوب
 شاه دینه ایتدی قار داش خطا
 گاه مولا سندی که سیدی
 سندی قار داش سنده ناسلام

شتری مرحوم اول نیکو سیر

اوز بیانات شریفنده ویر

قار داش قار داش دیند بوته ملی
 چوخ کیمیم وار بو اولسون علقی

فخر اید روی گرچه جید دور آتام
 فخر اید رزهر احضور زنده یقین
 لاین اوساخ اولوخ عالمه عزیز
 اوند که گیتندی قول و شمشیر
 بولورم نولدی اوزی یا مری
 ناگهان گوردی آچوبه هر قولون
 احمد محموده ریحانه بول
 اولدی مستغرق فرخ دریانه
 کوکبختین گوروب تابندود
 تسلدی فارس حسن امداد کل
 بی ادب بولدی به من گلیم
 ای قدی با صیبتن کمان
 ایلمشیم ز حمیده جستجو
 اهل کینه کینه سندن وینادی
 سن بولورسن رحم بولشکریوخ

لیکد اخضر دگل زهر آتام
 بر کینز اولسا آتام اتم البین
 من جینه قول اوزهرایه کنیز
 بر ستمگر گلدی الدهه بر عمود
 کیم گور بوسن فکر ایدم بوطلی
 گل اوغول گوز لر آتانه هر بولون
 تا ابا الفضله خطاب ایدی قول
 یتدی قارداش لفظون معنانه
 بولدی قارداش تسلیمه نیندود
 داد و کل آندان بخلدیم داده کل
 ایلدی شرمنده دشمن گلیم
 ویردی دشمن منه سنیه سر آمان
 تشنه لب اطفالوه بر مشک سو
 خیمکاهه سوتیشون قویادی
 مشکه زردی جها جوش گراوخ

گوز زردی صوفی نوتشنه کام
 آلدی ناگه دوره سین جلا دلر
 گوز دیر یوخدو الی ایتون فداغ
 بر بره اولن یتدی جلا دغیند
 ایلدی عباس اول فومه خطاب
 ایتم من عجز گرچه دشمنه
 باشی ای قوم عدان کیمون
 گورموز سلطانی گوز لر گوز لریم
 من سلوک راه عشقه سالکم
 بوباشون وارد و ربراز که صبحی
 وار بود و قون شنیاقنده بوباش
 دهرده بوباش کرک ممتاز اول
 دیر مرم بوباشی سلطان گلده
 خوشدی آخر ساعت ایقوم غلام
 نیمه لردن آلدی عباسین سین

قاردا اوز پیکت آهندن پیام
 الدهه عریان خنجره فولادر
 باشی کساقدا باشلایه کنزاع
 سبقت ایلو ایتون عباسی شهید
 ایتیمون بوا مره بر سیده شتاب
 بو قدر انا و بیرون حملت منه
 کلیمو خجده شاه عطشان کیمون
 صونن جانانی گوز لر گوز لریم
 بوباشا فکر ایتیمون من مالکم
 اومنی ایلوب سعادت طلبی
 مالک نشه ایاقنده بوباش
 خاک پای شاهه پای انداز اول
 باشم اوسته شاه عطشان گلده
 شه رکابندن دور واپس غلام
 گیتدی آرامی حسین یکمین

نه قلوب بریار نه دیار دار
 کیم گودی بس نامین کین
 خوش گل واضح یانی هر سوزون
 دود اجماعه مندی سلطان جهان
 نقل اید و بلا و زخما مندن شاه
 گودی سگر شر بار نشنه کام
 هبندن خائف اشرا عرب
 اوزیرنده دو تادی سگر قرا
 شاه پرینر شاه باز ایلر سرخ
 دیمدم قاجر قجایمندان سپاه
 بر دورون ای سگر کین قاجرون
 دامنوز قرآنی دیندن چمنوز
 قویسوز بوجوله قاروشینر منی
 سیزد یوخدر تاب تیغ خون نشان
 بریم اولمشدی بامی قیوچان

آت کورسون تاجین اول کورسون
 بر مفضل شرحی اربو مطلقین
 کیم گودی آت اونی درک آونون
 ایلدی سرعت بسان شاهبان
 چکدی شمشیرین بنامند او شاه
 حمله ایورالده بر عربان حسام
 صورتندن ظاهرا نار غضب
 دوندروب یوز باشلاک راه فرار
 پراچوب سگر قاجار شل کلغ
 غیبطه سلردی یالغوز پادشاه
 قاجمبون ای قوم بیدین قاجمبون
 قاروشم عتاسی بارو انجسوز
 بی معین یار و یوله شینر منی
 قاجمبون باری ویرن نعشین نشان
 گودی شنه ناگه دایاندی دود اجماع

اندی بر دایکی ال ناپدی او شاه
 اکیلد و قجایندی جانان عطرنی
 بولدی قاروشین کسک قیلا ری
 باغربا بامدی کنه اولدی سوا
 بریره بنددی گور و سلطان دن
 خنجر کین الده اون یدی نفر
 ایلدی بر حمله اول قومه امام
 کلدی یردن گودی قاروشا بشنی
 باخدی برایشی قاروشا قاروشا
 نه بدن ایلر اولوب قولدن جدا
 نه بدن قالمو بدی قولدا التری
 نه بدن از بس خنجر کیمکه دولوب

کل کیمی بریکلیدی اپدی او شاه
 جهانده قولار و یروب جان عطرنی
 بار و فاسه اریون آتیدی
 حمله ایلدی جدر کترار وار
 قاروشین آتدن یوخه ایدن
 باشنی کسمه قلعاسرعت ایدر
 اولدی یار کیم برپا کنده تمام
 سیلکت توکدی یوز گوز باشنی
 گودی دو غرامش بد باشان شاه
 جسم اوراقین یازوب نوک جدا
 قطع اولوب دور شاه باز و شهرهای
 خانه زنبورک شان شان اولوب

اوولی دلدن چکدی آه سز اول	ایمانا زلیله عذر ابریم اویان
باشلاکدی قاروشا قاروشا اول	آج گوز دای یار و غمخوار اویان

آچگون است کلی قار و اشیم اوین
 آچگون زون بر خیمه اید نظر
 آچگون زون ای عمر یون سر زیم
 آچگون زون ای جبهه جانم گوزوم
 تاسون آیدیم من ای اخام ایلم
 باغ عمر میده گل عیشیم سولوب
 سنسیر ایل کینه مقصود چاتار
 قالدی زهر اعترقی بوزدان صورا
 برده گور مرا ابله سیم احترام
 شه ایدردی در دول دلدایله
 وارث عیسادن عتبار آیدیم
 فوق العاده ما یلم دیداروه
 چفتان قویو آچسون ناگورم
 بولدی قار دیش قار دیش منطوقی
 تشنه سقا آچدی قانی گوزارین

یا تمامای ماه بنی هاشم اوین
 یا تمامای ابله سیتی انتظار
 یا تمامای بنیاد صبریم پایه سی
 یا تمامای زید سنده قربان اوزوم
 دوشد طاقتدن ایلم سندی یلم
 اسکوب چارم امیدیم قطع اولوب
 قورخوسوزان یا تیمان گوزلر یا
 استراحت حسرتی بوزدان صورا
 زینبه شیرین یوغی اولدی حرام
 همدم غم محرم اسرار ایل
 عرض ایدوب کی خسرو کسری خد
 گوزلریم حسرتی گل خساروه
 مه جمالون جانی آسان یریم
 سیدی خون دیده پر نورینی
 گندی تقریره یا نقلی سوزارین

عرض ایدوب نیلوم یا زلشدی سلیم
 چوخ چالشدیم آنداولا اوز جانوه
 تا پادیم چاره ندور منده گناه
 گوشتم بوشگدن افضلی فاش
 بر دوار برخواهشمن منظور ایل
 خیمه حل انیمه بو آن نقشی
 رحیمه دشمن سنده جرات پاره
 جلا سکر حالی بولور سغور
 عمری تک تیدی تمامه سوزلری
 یعنی گیتیم من خدا حافظ حسین
 بسکه بوسوز کر مکر زکرا اولور
 بونه سوز دور بر مکنسیر پادشا
 بر طرف شطاعتین ایلردی طاق
 بر طرف بی بال پر شهباز تک
 سوکنارنده دوش عیثان یا توب

سیدی اولسا قصوریم عفو ایل
 اولما دی سوعسرت عطشانوه
 سیمه بو ادخلی مشکدر گواه
 ایتشم قار دیش انداز نماش
 بودل ربخوری سرور ایل
 خیمه که گر آپارسان نقشی
 قوی قالوم من اوز دوشمن پاره
 یوخسا گر لیس کینه سبیل ایلر بوز
 قار دیش بر با خدی آخدی گوزلری
 بیکس اولدن سن خدا حافظ حسین
 خلق ایچده عادی بر سو فکرا اولور
 دورده آرتوخ اوتوز منده پناه
 خیمه باشینر قالدان عورت شاق
 قار دیشی عباس سروزان تک
 پیکری او خدا اولوشان یا توب

عشق قربانگاه نه زینت دیرو ب	او نمایه بومناجحت دیرو ب
نه قشون فرصت دیرو دفن ایلمه	نه دارا مکانی آبار سون خمیه
نه دوز و قبیله دوز و گیسو شاه	نه چو ر باشد ان خیال خیمگاه
گینسه دشمن ان پارقار دشته	نصب ایدر باشین جدالر باشند
گینسه فرصت نا پارسا ارشوم	خیمگاه اوسته تمام ایلر هجوم
گینسه نقص ظلم اولور تا پیکر کمال	پیکر عباس اولسون پایمال
سانا من باب کنایه عرضی	احتمال اینمه محاله فسر ضعی
برزمان کشف اولدی بولتور راز	ایلدی بر ماجرای جان گذار
سید مرحوم عصر زده وقوع	اوندا که ایتشدی بنالر شروع
کر بلا نشکیلون تغییرینه	قبرلر سدر ابلر تعمیرینه
کلدی بنالر گوتوردی بو خبر	اول خبردن دولدی غمجه جرد
عرض ایدر بلای سپهر عله	وی ایدن هرامره رفع اشتباه
ایستوخ نقین ایلخ خدمتار	ایلدوخ هر قدر هر سمتة نظار
تا پامادوخ عباس سردانده قبر	گیندی تاب طاقت آرام بپر
ایتدی فرمایش ایدن بر دگدر	ایلیون سدرابه وقتله نظر

چرخ بختستد صو گندی حبر	گندی بنالر دوباره مختصر
یوخ بیوک بر قبر آثاری ولی	بر ایشاق قبری معیندور بلی
وردی باشندان یره عثمانین	آل توب چاک ایتدی تیک جانه سین
او چکک قبر اوزوم قربان لوم	پس بیوردی سیتد بحر العلوم
مر تضایه نور عینون قبریدور	او علمدار حسینون قبریدور
اولدی هر بر بر خج صبرین صابجی	دین حق اوسته او قبرین صابجی
بند بند اولمشدی اعضاسی تمام	بسکه درمشدی باراقوم تمام
کوبخه دوزدی بنجه ایتدی دوم	ایلدی بر جسمی کورن ساعت تمام

نقل اولوب روز وفات مجتبی

شاه غطشان خاسر آل عباس

تو کدی رخساره حسین کوز بانی	قویدی قبره ماحسن قارداشینی
باشلادی برنگل آدر مرثیه	قبری اوسته قوروی بزم نغمه
عرض ایدوم بر جمله اوندان مختصر	روضه سندوار اوندان اوز که اثر
یثر بی قیلام سنه ماتم سرا	سویلدی قارداش حسن بونان صورا
تا یازمسون صفو لر دس طر سطر	ایتمرم دنیا ده استعمال طر

هر قدر است در خان حجاز	اولا خوش آهنگ شلا نغمه ساز
منده کلمه داد و آه و شیونه	آغلارم شام و سحر فار دشن سته
گیتسه هر مالی الدین بر سپین	خانه برباد اولیوب لمار یقین
خانه سی برباد و در او قار دشن	دفن ایدور خضار تو کون کوز یاشین
ای حسین ای شرع انور یاری	نوجوانان بهشتین سروری
قلبه مؤرش کوزیده اشک آل	ایلوم شاما بجا بوندان سؤال
قار دشن ای نور عین بو تراب	دفن ایدن آیا اولور خانه ضرب
یا که قار دشن کورن پارتین	خاک خون اسیره و دوشونق سونین
نه تا پا چار اولی دفن ایتماقا	نه دوزه قلبی کنه گیتماقا
ویرمه فرصت اقدری ایل مار	تا ایدره آغلار ایا قندن کنار

خیمه لوده زینب زهر اشیم	کوز یاشین کوزدن تو کوز دشنیم
-------------------------	------------------------------

ایکی کوز لری ایکی نوره انتظار	ایکی قار دشن فرقتده اشک بار
سویلدی فخته حسینم گلیدی	مهر و ماه مشرقینم گلیدی
کوز لرمیده قالمادی نور بصیر	گلیدی شمس اامت نه قمر

مژده ویرسن کدیلقار اشلایم	بوسفر دهم سفر قار اشلایم
قویارام برکس نی موسون کینز	ایلرم دایم سکیتم تک عزیز
فخته کیندی گندی رحمت مژده سین	زینبه انا قیامت مژده سین
عرض ایدور خاتون ایدیم کاش کور	قالیبیدی کوز لرمیده مضوء و نور
کور میدیم شای بو احو ایلده	ینلس کورسن اولی بو حایلده
ای یگانه یادگار فاطمه	قلبه بوندان واریمد وروهم
من کونکته شت قدین کورسن کمان	انتظار هچرخ ویرور قلبیم گمان
برالنده مشکیده قانی علم	برالی بلده گلور دلدله الم
نه علم چون قلب ییلا خون لوب	بسکه خون فشان کونک گلگون لوب
نه علم باشند ایشاقانده باتوب	بخت کلثوم بلاکش تک باتوب
نه علم بی نفخ صور رستخیز	خیمگاه سالدی شور رستخیز

بو علم قان آغلادوب کوز رضا جبین	یا د اوج بر دس لوب رضا جبین
---------------------------------	-----------------------------

بر همین بو برده بو قانی لوا	خیمگاه دوله و روباه و نوا
بر د بزم شام شومه سالدی شور	ایتدی بر باشور شش بوم نشور

ویردی فرمان تایزید بجا
 گتیلر بر اساس غارتی
 بربره دگدی اوزرم عیش و نوش
 دولدی کوزلر تازہ لندی غلر
 باشلادی نغمہ حسین بیلکری
 مجلسیان وضعی تاپی اختلال
 آخدی کوزلر کوزلر باشلادی
 آل طابا چکدی شین آغلادی
 یولویہ ہر باخان حیران قلوب
 ہر کورن حس ایندی سعی کاہین
 دوشندی نابو بید قہ چشم بربد
 دوشدی صنودان صاحبین کدی خبر
 آشکارا یلر بوبیدق رؤیتی
 حاکم دورا دوز حاکمین بو علم
 اولم خستہ نبدن دوشمہ قلم

غارت اموالین کوزسون اشقیان
 تابتدی بولولونون نوبتی
 قوزا نوب ہر گوشہ سند بخرش
 سولدی گلشن سارالدی باغلر
 نایبہ گتدی یا نقلی دتلی
 اولدی عشرت مجلسی اراحدال
 سالدی یاد باجیلہ قارہ شکاری
 سہلہ دوست بلکہ دشمن غلاوی
 صاحبین افسوسیلہ یاد سلوب
 بولدی خالہ سالو بلا حاکمین
 حیرتی اولدی تعجب دن مزید
 سولدی اول مرتبیداد کر
 حاکمین باشم یرن جنتی
 خرچہ ویرش ثبات نہ قدم
 سندن امدادین کوزلر بو علم

حج کنارہ مجلس اخبار دن
 برده یربرہ سالوب فریاد
 نغمہ شوریلہ باشلادی نوا
 ناگوروب بیدتی اتم اسنین

خارج اولما فکر و ذکر یارون
 بو علم قوسوز غلر اولدی یار
 دولدوروب ملک حجازی آہوا
 سالدی نہ طاق سماواتہ اینن

اوندا کہ اینتشدی رجبت کارون
 ایتشدی قرب یربرہ مکان

تاسواد یرلی گوردی حرم
 سالدی یار یارہ کچن ایام دن
 یارہ سالدی عزتین ہر بر عزیز
 حضرت کلثوم فسیلہ ایلدی
 ای مدینہ کل بزی ایتہ قبول
 کلثوم بوردان جلال و جاہیل
 چون تبوب قتلہ ہامی پیرد جون
 جدیلر پیغمبرہ ایلہ خبر
 ہم امام مجتہایہ سویلہ سن

چکدی نالہ بانوان محترم
 عز و جاہ و شوکت و اکرام دن
 باشلادی اشعار اولدی اسگرین
 بر پنجہ اشعار انشا ایلدی
 حسرتیلہ کلثوم زار و ملول
 کلثوم ایندی فغان آہیلہ
 اسگرینوز دوا دوا و اولش روان
 قزلارون اولدی اہرود درہ
 ای اولان مسموم زہر کین سن

قادران اهل عیالی طمکین
هم آنام زهرا به اید عرض حال
تشنه لب لودوی قوم بدسیر
دستگیر اولدی حرم کنی اس
بی سبب قاینایچ ز تو کز کوزوم
بزحمت بنیداید روح افتخار
بندی قلعه جمده اولاد خلیل

سید مجاهد خضر ساجدین

قلعه العبد دزین العابدین

آل باشیدن قالدان یادگار
آیت فیض خداوند قدیر
شعر لایق ادا بلردی آمان
دارسنونده قوه طبعون اگر
شعر شیرینله باشلا شورشین
ویر خبر خلقه که اتبع یزید

ناتوان رنجور حسته و لغکار
ایندی فرمایش شیریه ای بشیر
اهل ذوقی شاد ایلردی آمان
داخل اول شهره بو حالی ویر خبر
سال حجازه نغمه شور حسین
فاطمه او غلین بوسوز ایتدی شیر

عرض قیلدی کی عیلم ناتوان
اگننه گیدی ازل رخت قرا
غرق اولوب سبی مصیبت بحرینه
کوروی بو صغین بشیرین خلعت عالم
دورادی هیچ یزد لکدی کسیر
مردوزن ایلردی حیرتله نظار
کور دیلرنا که تمنای مردوزن
باشلا دی برنجه شعر آبدار
ای مدینه ملکون اهل تمام
دو قیون آرام حسین جبین
حزمنه اندویمه علت اودور
قاندی یرو قانه غلطان بکری
کردی هر بانی دلدانی گون کچی
الغرض سر پابرهنه اشک بریز
یشرب املی ناله و فسیل یادیلر

منده دوار دوی طبع روان
یوینا سالدی اودم شال عزا
وارد اولدی تاملینه شهرینه
اضطرابه دوشدی شهر املی تمام
داخل اولدی مسجد خیمبره
کشف حاله پسر و ترنا انتظار
قاصد عنتم ایتدی آغا یجن
حشره دین شاعر لاولدی سرسار
ایتمیون بو شهر دبرده مقام
اولدی مقتول خضای اهل کین
کوز یا شمم کوز دوسید تاپش و فور
نیزه لرباشندار اس اتوری
یاندیردو آفاتی یاندی گون کچی
دلده ناله باشد الله خاک بیز
آلدی اطراف بشیری و ایدیلر

که با خورشید آغوش بشیر
 یاندر بر هر کیم اوز آهنگن چراغ
 چون بشیرن فالما و قندینه تاب
 عابد نالان حسینه جانشین
 بر باغ نوقدا اوزار ناتوان
 شهر و خراج اولون تعیل ایدون
 تا خبر کشف ولدی نامیدی اشتها
 حویلید بر شهرین اعلی یکسره
 سر عت ایلردی نامی زار و خرن
 بعضی لر نقل ایلیوب حتی بشیر
 ظاهرا و لشدی ز بسبب شور و شور
 شهری دولت در شکی فریاد فغان
 بسکه نرسد ایلدی ابل و فا
 بستر درد و مرضه بی شمار
 ایلیندن قارداشی عزم عرف

که اولور شرم و حیا دن بربزیر
 نوجوانلار اکبری ایلر سلاغ
 یوز دو تو خفته ادم ایتدی خطا
 کوز و قانیاش دلد آه آتشین
 ویردی فرمان منزل ایتدی بانوان
 پیشوا زال اطهاره کیدون
 دوندی کوز لر و شب تاز نههار
 یوز قوبوب یوانه لرتک چولده
 درک ایدیمار امان محضین
 تاپمادی یول ندی آندان ناکیز
 خلق ایچدن ایلینمزدی عبور
 مردوزن پیر و جوان غلامی قان
 یاد اولوب روز و فوات مصطفی
 بسکه چکشدی محنت انتظار
 ایلشدی جانین آرزو فراق

عرض ایلردی ای خدای چاره ساز
 ناگهان اوز بستر نه اوجنا ب
 داد و بشیون دولت در شهری تمام
 ایتدی فرمایش نه دارا با بگون
 کوردیلر مطلب دیسه آشکار
 چکدیلر بر نوعی پرده مطلب
 عرض ایدوبله شایهین آرا گلور
 ایلیوب معلوم اولان مسلم دقا
 سوبلیدی حاشا دکل معقول بو
 بر نفر مسلمدن اوتری بو قدر
 دوردی من زحمته مندی مرکب
 سر عقیده شخردن چندی کنار
 بسکوب اللهی تاپدیم آگهی
 غش ایدوب اولدم و دوشوب آینه
 باجرانی قابولوب میرحرم

نیواندن کلمدی شاه چهار
 کوزدی اوج ایلیوب ایشیخ و شب
 کونیا بر با اولوب حشر عظام
 شهری دوشش شیون غوغا بگون
 ضعف و لاعاض مرض شدت تاب
 غصه شدت ویرسون تاب تب
 نور چشم حضرت زهر گلور
 شیون و شینیلده دوشش شجاعت
 فوت مسلمدن اوتور بوبایهو
 مردوزن آیا مگر نشید ایدر
 کالامتا واقف اولسون مطلبه
 وضع حاله تا خوب بکشدی دا
 آلدوروب دشمن ابی عبد القهی
 تازه دن دگدی مدینه بربره
 درک ایدوب بیمار بیاری ادم

و نه بیمار و نه درد و غم نصیب
و نه بیمار و نه خسته نسیم
و نه بجه بیمار و نه خسته دو
قالب بی روحی پدی تازه جان
عرض ایده جان و سا از دو گونا
ایتدی فرمایش ایا غم الیم
مجله نقل ایلیو بله بیج زمان
تا داریدی عمری اوله کسکو کار

بو لرم آبا بوقسل و قالده

ضعفیدی فاطمه یا حالده

مطلبی شهنشانه قانیر دیلار
فکر ایدنده اول عیله حایتین
بر مریضه قرآنا سیر خوارزار
گوزنسون برگون اولور اکبر گلور
کاهی رنج بگردن اول شویا

آوی بیمار غمی بر درد و طیب
عالمه اوزدان تیر فیض عظیم
امر نیه کوفین مداری بسته دو
کوزه لرین آچدی محمد اول زان
قار دشم اولی یانی بر قار دشم
گلشتم من یا نوه ایندی تسیم
اولمادی دلدن محمد شادون
اولمادی برزین ار ابره سوار

کاهی تاب درون اول غم نصیب
که امید و صیقله سر و اولور
جده دور عطرا یله آماده گلور
حاضر ایله مشک و عنبر جده جان
اتیشتم بر نذر اگر اوس قبول
اشک چشمیله یول اوسته سوپوم
کور باسوب توز اصغرین که اوتون
گلکسه یولان خسته در محمد ایلده
ایلرم مددی دلدن آرزو
کور موس بر مهربانم قالیوب
یوخ یا نذا قوم و خویش اقربا
یا و ایدر آیتا سیرلاری کیم
بو اولور دی در دیله دمساز دل
خفتا یتدی خبر بو خافله
خافله نه خافله هر کیم با خار

آخار و دوران سر اغ ایلر طیب
تاب تب خسته بدن دور اولور
نازنین شه نازلی شهزاده گلور
چوخ یا خوندی گلن اکبر جده جان
کر سلامت گلکسه دل شبه رسول
خاکپایندن رکابندن اهوم
سیل اوماه انورین کهواره سین
سال اولی کهواریه رحمت ایلده
مهربان باجی عزیز عمه عمو
قلبه تاب و تو انیم قالیوب
گوز آچا نذا کور مرم بر آشنا
ناخوش اوسا حاضر ایلر کیم حکیم
جده سبله باشلا مشدی راز دل
کلدی ناکه بر پریشان خافله
خافله احواله اشکی آخار

نافله نه قافله باشک و آه	زلف اکبر تک کیوب رخساره
قافله نه قافله بیچاره لر	بخملر تک باشلار مذاقاره لر
جز عیسی و ناتوان قالموب رحال	شرح حاله اشک لر ویر موخمال
باجیلار باشلار فغان و شورشین	عمه لر بردون دیر ایواهی حسین
سوکلمده مجلس خور و دیکار	یاد ایدر ستغانی کوز لر ایشکار
که سرتیه ناله و فریاد ایدر	قاسم نو که خدای یار ایدر
با مودان آرتوخ او بولملا کخا	زلف اکبر تک پریشان روگا
پوچ عیلمدی یور سید اؤم	حاضر نین زینب زهر اشیم
بویشک قلبه سالار هر خطه نار	کوز بقا قندن ایدن باری کنار
ایتمیون تازه رباین یاره سین	کیزلدن تیر صغیرین گواره سین
یو مسافر لر کوردی مختصر	شادن بر پنجه سوقات سفر
ایمیدیه عصرین یابین صبح شام	آغلا دوهرگون بهمان قاتشام
بر حسینون کونگی اسباب غم	برده زینب معجری قانی علم
فرنگلین عورت اشاق پیرو جان	پنجاهی یاسدان انجمنه نول
ایندی هر کس اوزایوبن اتم سزا	کید ی هر کس اکنه زخمت قرا

آغلا دی هر باجی اوز قارداشنا	آوخشادی اوز اوغونی هر برلانا
قید غدن بر کس لر ادا اولما دی	باشیتا تین بری شاد اولما دی
جمله داد و آیهله دسازیدی	دور دی انا ناله و ممتازیدی
بر شریک باجرای کر بلا	زینب اولن بحر آلم کنز بلا
تلخ ایدوب شیرین عمرین اسکندر	نه فرج کوردی انجمنه نه سرور
ایلدی شام و سحر آه و اینین	باغربا با سدی حسین پر اینین
حال نر عنده بو ستر اولدی برون	سینه سندیدی ایمان کونیا کون
برده اکبر عاشقی ییلا بندی	شغلی آه و داد و او یلا بندی
حال ییلا و ربایی تو امان	صافی مرحوم ایدوب شیرین بیان
خوش و شتر بورد ا اگر تگز کار و لا	جمله زینت او خوش اشعار و لا

من کرک باش مطبله ایلوم رجوع
انتها و ابتداء اولسون شروع

ایسون امداد مطلب صابجی	نطقه اولن یددی منصب صابجی
کرچه من بر غیر قابل نو کرم	لیک اولده ووزی ایدی کرم
نطقه گفتار ضعیف اولدی قوی	در توبله ایدی بحر شنوی

دارا میدیم کسمون اور لطفنی	گورشم اول لطفه سوز لطفنی
اوز آدیله باشلانوب دانستان	داستان روح بخش دانستان
اوز آدیله ایسترم اولسون تمام	اولما سون ناقص بوسعی ایتها
اوندا که بردستیه پوزقون کاروان	کربلا دن کوفیه ولدی روان
تا چکلدی قانی صحرا دن قطار	اولدی گوندوز گوز لرینه شام
ناقدن آندی اوزین کیمیریره	گو نیایل تو کدی برگ تریره
آدی هر بل کناره بر گلی	دلده باجی ناله سی شکلا دلی
کرچه فرصت یرمدی ایل ستم	بردو یونجا آغلا سون ایلحرم
اولما دی انا دواعه اقصاع	ایتدی لر صد پاره ابدانی و فاع
قالدی برنگل اور گلرده ولی	چون اوزاق دوشمشک عتاس علی
اولما دی ممکن اسیران بلا	نغش عتاسی گور بوشسون یولا
قالدی حسرتلی گو گلر دوداغ	تا پادی بوداغدن برکس فراغ
بر بره بر ایل حرم بوشنگلی	ایتدی براسباب غم بوشنگلی
سالدی بوشگل سوزین دل دن	آغلا دی شام و سحر بوشنگله
بانوان یثرب ایچره بولورم	هانسا آرقوخ اثر ایتدی بونغم

کرخانلار بور شادست پروین	گورمدی شامه کیدنده پیرین
لا محاله اول رشید نادر	ایلین ساعده غزم کارزار
بردو یونجا با خدیلا راعضانه	سکل زیبا قامت رعنا سنه
آت اوجا بیدق رسا قامتینه	آل اوزون شمشیر زون بیتینه
بس دکلدی بی سبب اتم الینین	روز و شب ایلردی فغان اینین
نه و دایعین گوزی اوز رعنا سون	نه دوشندی اوستنه اعضا سون
قلبی بو اودلی نسکل داغلا دی	گلگدی برگون ابلنه آغلا دی
ایتدی مسکن بقعی شامه دین	تو کدی اشکین صحنه آخشا دین
ایتدی دوشرا و غلین بهانه روز و	وا حسینه چکلدی بوکان اوده
یاد ایدوب عتاسنی صبح و	ایتدی انشا د اشعار رشا
سسلون برده منی اتم الینین	قوی بوم و چین همین بو نکته دین
آدی مندن دوشرا و جوان بوشچ	گورمدی اتم الینین آدین جدیر
آه و اویل و اسف ای روزگار	دوشرا و غول غیله اولدوم داغلا
آه و اویل و اسف ای چرخ دن	قلبی اهرج امان ایتدی خون
آه و اویل و اسف ایل سفر	نقل ایدوله کربلا دن بر خیر

واریری قان اوسا گوزباشی کوزلونا	اولماسا ایشکاش صلی بوسوزون
او غلوم عتاسو گسولدیولارین	سوکنا رند سالو بلا قوتلارین

الغرض اتم ابلینون شیونی
رحمه گندی رحسیر بردشنی

برکونی مردان بهنگام جور	دولدریوب کوردی یقینی اوشور
سولیدی کیمدراید راه و نین	ویردیله پاشخ بودور اتم لنین
وار دیدی حقی اگر قان غلاسا	روز و شب هر خطه هر آن غلاسا
حقی وار بوندان اگر آرتوخ یانا	دور او غول اغندوز نر بر آنا
حقی وار عتاس کت افغلی آن	ایلسو دنیا یوزین بیت اسخرن
حقی وار هر گونذ و او یلا دیون	تافضر اروا ابا الفضلا دیون
دولدی دفتر بن گل شانی هنوز	سالدی آهون گیند افلا که سوز
کرچه خوشخوان یازدی عیالینه	اولماسون بین میدان بریت آن
وارولی براوز که راز معنوی	بین ایکی یوزیت اولدی شوی
ای ابا الفضل ای میدا بل مرد	رنجی چون فرودا یب بودوروز
سندن اوز که بولورم راه نجات	قاروشون جانن کل ایلالتفات

چوخ جبارت ایلدیم اغماز ایلد	کل منی عفو دله سهر افرازیله
غم دانشدیردی مال اولدی سی	یوخسا ایتیم دیم بیلد ترک ادب
ویرشفا ایسته منی خوشخوان بیلد	قبرده بو آرزومند ایلد

نوحه زبانه حال اما مر علیت

دور ایا قه ای میر شکریم	شکریم یوتوب قتله بالقوزام
یوخدی قاسم وعون جعفریم	اکبریم اولدور او غولوزام
درد و محنت بیلد دولوب دایم	موج اید و بدی بحر بلاد اشوب
ای اولان فیم یا وریم ایلمیم	سیل غم باشمدان اشوب اشوب
قطع اولوب امیدیم سنوب یلمیم	نه علاج ایدوم چارم آزلانوب
قالیبوب بر اعوان ویا وریم	اکبریم اولدور او غولوزام
هر کجه یاتا نازدی قورخودان	افسران ایل جفا کوز
بو کجه یاتا حرمله سنان	شمر و خولی یحیی کوزی
برد خواب راحت گور راپچان	ابیت آل عبا کوزی
قالدی بی نگهبان حرطیم	اکبریم اولدور او غولوزام
دادوشیونیلد دولوب ختام	وار صریده بر حال انقلاب

کل کیمی اشاققار سولوب تمام
 اوزود دانی ناکالده خشک جام
 اعطش دیرتشنه دختریم
 چوخ سوز دلیم درد دل دیم
 قانی صورتدن مثال نیم
 کردور ویک لام عازم خیم
 ناگرا ندی قلبه کدریم
 اولما سون دل مضطربن عول
 کردوریم فغان و نوا یه طول
 دختران غمشمیده بتول
 آخلاق عترت زار و مضطربیم
 آغیلاندا من شس چکر گلر
 بر یانان دلیم بر خدا بولر
 سوتا پولسا اصغریم اگر
 ضعف ایدرب خنما اصغریم
 قبله سوز و ان اولوبت کیاب
 بویلا نوب فراته باخار باب
 اکبریم اولدور او غول سوزام
 ویرموری مجال اشقیب امنه
 هی آخور کوزوم باشی دامنه
 فرصت آل ویر فرج دشمنه
 اکبریم اولدور او غول سوزام
 نعلون اوسته آزدادو آهمه
 یوز قوبار قوشون خیمگاهمه
 خیمه لرده ایله دهمه
 اکبریم اولدور او غول سوزام
 کوفه نون چیا سیر جماعتی
 چوخ چقندی دشمن شادی
 باردادار اونون بیلده طاقی
 اکبریم اولدور او غول سوزام

روز ناسو غای غروب آفتاب
 قتل شاه کربلا شد بر ملا
 آشکارا شد شود اکبر شهید
 آشکارا شد شود زینب اسیر
 تار سید این بجایا مانند رعد
 آه از آن نامه که سطرالین
 آه از آن نامه که مطلب شقیقین
 بعد آمد آن ستمکار لعین
 بانگ زد این بوختی کرار
 شاه دین فرمود کی سزارین
 تو اجابت کن اگر چه فاسق است
 دید چون عباس آن جید مثال
 از کنار خیمگاه آمد برون
 گفت ما را بر حقیقت کائنیت
 داد پاسخ آن ستمکار چنین
 شمر شوم از قلب هر ابر و تاب
 از ورود این شقی بر کربلا
 از ورود این ستمکار عیند
 از ورود این ستمکار شیر
 وادیک نامه بدست ابن سعد
 بود عنوان بھر قتل شاه دین
 غارت خرگاه زینب شقیقین
 نابزدیک خیم شاه دین
 زین صدافت از دل زینب قرار
 وی علمدار و سپهسالار من
 چون اجابت در خور لایق است
 لازم آمد امرش را اقبال
 تا نماید گفتگو با شردون
 یابن ابجوشن ترا منظور چیست
 محض قرب مادر است ام این

از امیر خود گرفتیم تو امان	با برادرهای تو بر تو امان
دست بردارید نمائید جنگ	ورنه آید بر شما با عرصه تنگ
نیست آن لشکر بجز قتل و قتل	هست این لشکر که جاده جلال
نیست آنجا جز نسل و بختی	هست اینجا منصب سر لشگری
حیف باشد این قتل بالای تو	غرق بجز خون شود اعضای تو

این سخنها تا شنید آن جان پاک
زدیکی لب و گفت تبت بد اک

لعنت حق بر تو بر این زیاد	دارم از این پند بسیار یاد
از امان تو امان خالقم	بهتر است آن امان را شایقم
دست بردارم من از آقایی خود	زاده پیغمبر و مولای خود
از برای جاده دنیای فنا	تا کنم بیعت بر اولاد زنا
حجت خود را کن اینقدر طول	دختران فاطمه گردد ملول
بیند این گفتار تو ای سحر م	ترسد اطفال همی بر لاجرم
ببخرد آيا چنيسن کردی گمان	دخوشم من با همین خط امان
گر امیر تو نیز بد بچیا است	میر من فرزند شاه اولیا است

گر تو دل دادی با نعام یزید	من هم سر مختصر شاه شهید
تو به سزای هوای ماکری	من به دارم هوای ملک وی
قلب تو دارد هوای سلطنت	قلب من دارد لقای معرفت
تو شدی تابع به اولاد زنا	من شدم قانع بصدر رنج و غنا

این سخنها را شنید آن جان پاک
دادن جان در جهان سهل و سهل

این خیال تو خیال باطل است	بچنین تکلیف بر من مشکل است
دست از دین خدا برداشتن	بر این دینانه کار عاقل است
زاده امند جگر خواره مگر	جای پیغمبر نشیند قابل است
علم دین را از کسی آموختن	کی شود جایز که او خود جاهل است
کی سزای بیعت کند بر ناقصی	آنکه عیش در حقیقت کامل است
خود مشو غره امیر تو یزید	سلطنت دارد بد و نیک است
این یاست این مارت این جلال	بی رضای حق یقین بجای است
اسعاد دهند دارین گشته ایم	ز آنکه لطف حق بها باشد است
نوح در طوفان کشتیان است	کشتی مادر کن رسا صل است

کو دکان کونید تا اعطش کی کند همان خود را منع آب این ستمهارا روداد و در مگر روزرستا خیز از این ظلمها ای صدمای عطش کاید بگوش	ناقه ضبرم از آن پابر گل است اگر دین دارد بقرآن قائل است کافری کو بر مسلمان قائل است سکوه ما بر خدای عادل است از نبات تشنه بجز آن دل است
--	---

بعد تغیر ز باس حال داد
ای چنین فرمود آن نیکو نهاد

از از آن جن قتل عادت شد بها این نباشد بر سه عالم نهان روح من آن ابی عبد الله است این مرام هست تا نفس باشد مرا این بگفت از شمر و یحیی عیان آن بگرفت دین آمد خدام از فرشته بیجای رشید دیگران را اگر دختر بیس قتال	قتل سبب سعادت شد بها من ندارم اختیار اندر جهان من غلامم اکبرش آن شه است در جهان این فخر بس باشد مرا آن غضبناک دلول این شادمان تا کند بر امر مولایش قیام چون شد آن روبا به جلت نماید تا شد نداده جنگ و جدال
--	---

رو بهار دوی نام تشنه کام بود تیر زاده سعد آن زبان جمله بر خرگاه شاه انداخت شیر شد در کون حال اطفال حسین جمله میلزید چون برک خزان بر ابا الفضل رشید نامدار یکشبی هملت بگیر از این سپا لیک بر اجرای آن ناچار بود خواست یکشب هملت از شهر شام جنگ را امروز بر فردا نهند بروداع عاتق این یکشب برست تا سحر بگریست بر حال حسین تا سحر نایب از جور و جفا تا سحر فریاد زوی خورد و خواب من ندانم حال ز نیت چون شود	حمله ور شد یکسر قوم نام اولین تیر یک شد وصل کمان کشت لشکر تا بچ آن کرک پیر مضطرب گردید همه آل حسین در میان خیمه شد دختران پس بفرمود آن شه گردن دلا ای ابا الفضل ای مرا پشت و پنا گرچنین هملت بسی دشوار بود با چنان طبع غیور عالی مرام گفت یکشب بر حسین هملت دهید آخر عمر حسین بیکس است یکشبی بود آتش اطفال حسین یکشبی بود آن شب آل مصطفی یکشبی بود آن شب آل بکراب آل طاهرا کاین چنین و بخون شود
--	---

پس بفرمود آن شه ملک جهان
بر چهار اختران بنهاد پا
اول از محمد آتش پا و کرد
بعد فرمود ای گروه باد و ف
در بر ما چید و تر و زیر نیست
نیست اینجا عزت مجاه و جلال
هر که دار و میل جاه و خانمان
نرسد پس جاه و جلال خود رود
در خور نیست اینسان ندگی
مقصودش فقط تنها منم
نه سپاه کوفه نه من مانم
گر روم بر آتشیان دشمنان
عاقبت پیدا کند دشمن مرا
هر که میخواهد از این صحرارود
چونکه فردا از جفای اهل کین

مهری تریب دادند از جهان
صاحب محراب و منبر بر پا
با خصامت خیمه افشا کرد
من شمار سازم اگر از خفا
این بیابان غرسان و شیر
هست اینجا رحمت و قتل قبال
نیست اصلا در بر این گمان
پیش او لا و جمال خود رود
کی کنم آل زمان را بندگی
با کسی کاری ندارد دشمنم
من نفس خفیش تنها فتنم
امن نبود من آن آتشیان
میکنند شمر این فاجوشن مرا
یک قدری دور تر امارود
من در این دودی بیانم کی

بعد قل باد و انصار من
بشنود هر کس صدای غمتم
بشنود آنکه نیاید بر من
یاری من یاری دین خداست
تو من دین خدا را شد روح
یار اگر خواهم مرا اکبر بست
آن به قربانگاه من شایان بود
من جهان روزی که بپایان دادم
با من دل داده زول یکدل است
اشک عشق چون بزم حیوان بود
غم ندارم نبود اریا و مرا
دست در دامن آن شیر است
که بحکم آن هزاران جهان بود
زین همه قربانیم در راه دوست
کم نیاید اصغرم از اکبرم

بشنود فریاد استنصار من
آن ملک بشود بر نصرتم
کرده بر امر خدای خود خلافت
قصه من غمخواری دین خداست
نصرت کس را ندارم اجتناب
منظر رخسار پیغمبر است
لایق قربانی جانان بود
داده امضاء قاسم شهراده ام
تا به سر حد فغانم منزل است
کی از این دشت بلا بیرون رود
کافی است عباس نام آور مرا
بریندار و زد و ست و ست
دادنش در راه دوست آسان بود
اصغر آن قربان شمانه بکوست
مقصودم آید بر دست از صغرم

گرد و از طفل صغیر شیر خوار	کفر و لادامیه اشکار
گفت و خست نه میکند با چنین	
مردن آتش بادل رخ و خیزن	
کوشش میادوم که بنیم آن پناه	سر پیچید یا بر دفرمان شاه
باری نسرزند پیغمبر کنند	یا که دارند شاه را تنها روند
ناگهان بدیم کی شورش فساد	در میان مردم ست عقاد
بارش سهل است نگذرند از	ناگه فرایشات خود تمام
آری آری مردم دنیا طلب	کی نماید طاقت رنج و تعب
آری آری آل اعزاز و غنا	کی شود بار خج و حجت آشنا
تا بنهید آن گروه جاه دست	خسرت و راحت نذر راه دست
خیمه و خراگاه خود را کند و رفت	شاه را بر مملکت افکند و رفت
دید چون مال و منال و جاه است	رفت آن اشخاص و ده بیست
بعضی از آن مردم بی حرم دزد	با امام خود خدا حافظ نکرد
رفت آنها عده معدود ماند	بود آنکه بیست و هشت مقصود ماند
دید ناگه زینب ز بهر اخصال	میروند انصار و یاران نصال

از خدای مردم دنیا پرست	قلب زینب دل لیلی شکست
برو آنکه بر خدای خود پناه	کی خدای نور و نار و مهر و ماه
اندر این صحرای سیم بیکس است	گرچه او را یک باب افضلش است
شد پراکنده همه جمعیتش	میزد آتش لعلم غمیش
ای پناه بیکس است رت حیل	ترسم این بکعبه معدود و قیل
نمود اندر یاریش ثابت قدم	ایک اینها هم رود تا صبحدم
این خبر را قاصد باد صبا	برو بر کوشن حبیب با وفا
شد دل محبوب پیغمبر حبیب	از غم آن پیغمبری شکیب
جمع کرد آن با وفا اصحاب	ناگه آگه حبیب اجاب را
گفت زینب در حرم ناراحت	قلب اطفال حسین در وحشت
خواب راحت کی شود ارحال	تا سحر زینب نخواهد از ملال
کی نهد او راست را خود خواب	قلب آل مصطفی در اضطراب
تبع بر آن بر کشیدند ازینام	آمدن آن جمع بر جنب پیام
بار سومات عرب آن شیر ها	بر کف عربان تیغها شمشیر ها
همله میس کرد و بر دور حرم	ناشود راحت بنات محترم

مست جام عشق آن دیوانه با
جان نثاران حسین یاران دین
با بکف شمشیرین تا شوشن حیات
گرچه رفتند آن گردوبی وفا
این نباشد شیوه آیین ما
ما که شتیم از وطن از خاکان
ذوق دینار از سر افکنده ایم
بر سر نیست جز شور و وفا
بر غمی داریم دست از شاه دین
تا ز ما باقی بس اند یک نفر
گر جسم هر کجی صد جان بود
چیت جان را فیتی در پیش دوست
جلوه کرده آستان چهر حسین
زنده گر بیرون از این محرابیم
دخت زهر چون شنبه بکشت ما
دور میگردید چون پردانه ما
باز با نعل میگفت این چنین
بجای حقیقت و حشمت و شوشنیت
لیک یاد این عین اهل صف
مال و جان را باشد اولی این ما
از عیال و اقربا و زمال و جان
از اساس زندگی دل کند ایم
بر دل نیست جز نور و وفا
تا شویم آغشته خون در راه دین
بر حسین دشمن نمی یابد ظفر
دادن آن یکت بیکت آسان
دادن جان بهر جانان آرزوست
کی رود بیرون دل هر حسین
رو سیه بر محضر زهرارویم
قبش از شوش و حشمت شد ما

آه از آساعت که شاه نشیب
شد به راه ابا الفضل جوان
چون فغانه زنده بکتن از سپاه
تا نمود آهنگ جگانه اشو
تو مان آمد بیدان نبرد
بر کشید تیغ دو جگر نب
این زند شمشیر مانند علی
این بگفتا وارث پیغمبرم
این بگفتا مصطفی باب منت
میرسد بر گوشش آن کبیرین
آن کشد کبیر این کرد دیر
این زند شمشیر آن یابد سر
تا گمان از آن گرد تا نجیب
وای بر حال شما ای کوفیان
بین اینها و فرات حال شویم

دید اطفالش کند ابی حباب
سوی نهر علقه به هم روان
یک سپید اندیک بی یا شاه
شد سپید در کباب شد سوار
دو شهادت گستر و در او
این بد استخوان صف و خضب
آن زند مانند فسر زند علی
آن بگفتا یاد کار حیدرم
آن بگفتا قرضی باب منت
دل می کرد و زند شمشیر کین
حمله بر روبرو کند مانند شیر
بر دیش افزون شود شور حضور
یک نفر بر خیل شکر زوئیب
لعنت حق بر شما باد اعیان
تا بدان مقصود خود نایل شویم

بعد آن شوم سخکار شیر
 شه شیدا آن تیر از خلقم خود
 دست گرفت آن شک شرف
 کرد پس از این ستم از این جفا
 بعد از آن زیر حاکم حکم بست
 تا ثریا از ثریا فریاد شد
 تنگ شد بر حلقه میدان ستیز
 سخت شد در رزم کار قوم دلا
 حمله شاه شهید از یک طرف
 صاحب تیغ و سر از یک طرف
 خامس آل عبا از یک طرف
 مضطرب شد ابن سعد از این خبر
 سسی بنمایند ای قوم یزید
 یک زمان سازید کار جنگ را
 لشکر از هر سو میدان یافتند
 بر کوه می شاه زد و کج بپای
 جای پیکان نثاران شد بچو رود
 پر شد از خون گلویش هر دو کف
 شکوه اهل جفا را بر خدا
 شد دوباره بر دوش شمشیر دست
 حمله های شیر یزدان یاد شد
 لنگ شد بر اشقیای پای گریز
 بخت شد اهل جفا را و از گون
 تیغ عباس شهید از یک طرف
 گوهر بجز سر از یک طرف
 یاد کار مرتضی از یک طرف
 بر سپاه خود چنین فریاد کرد
 بمن این هر دو جدائی نکنند
 تا کنید از شهیدان جنگ را
 سر سپار شهیدان افتادند

بار و بکر آن فدای راه دین
 دید و تعقیب نکبیر شریف
 دارد عباسش بنصر احتیاج
 کر کشد بر باری عباس تیغ
 کر رود و در از حریم محترم
 کر رود و در از خیم طاهرت
 دل ندارد از برادر کندگی
 دل ندارد آن جوان مهربان
 ایستاده روی تالی انتظار
 کس نداند جز خدای مشرقین
 این محبت این علاقه این وفا
 هیچکس سپهر محبت را ندید
 بر شهیدان کبر شاه دین
 صوت جفاشش دو آید ضعیف
 لیک او را نیست تدبیر و علاج
 اشیقاریز و به خرگه بید ریغ
 تا ز دآن اعراب و چشمی بر حرم
 نیست این خیمه از شتر حداد
 چشم را نیست از حرم برگذگی
 چشم بر دور خیامش پاسبان
 میکند بر رزم سردارش نظار
 حد و حصر مهر عباس و حسین
 بر دل اهل وفا آرد صفا
 کا ماز شهید بر عهده اش پدید

روز عاشورا بدشت کربلا

موج زد از هر طرف بحر بلا

یک بیست رفتند یاران حسین
 یاوران مجان نشان حسین

جمله یار و یاورانش شهید	کس نماذ الا بافضل شهید
شد مشرف محشر شهید زنگ	بلکه گیر در خست میدان جنگ
بعد تعظیم و سلامش عرض کرد	دارم استدعای میدان نبرد
لطف فرستید مولای من	ناشود مقبول استدعای من

چون حسین گفتار عیاش شنید
بجو جان اورا براغوش کشید

دست خود بر گردش افکند شاه	ظاهر آمد اقتران مهر و ماه
آنجنان افسر و شد از این گزند	کشت داد و شیون آتش بلند
این حسرت بگریه آن گریست	سر سپه محزون شد و سلطان گریست
مهر خود و فیض احسان ثواب	داد بر عیاش اینگونه جواب
توروی باید تفرق عسکرم	چون تونی تنها نشان سکرم
یاورد پشت پناه من تونی	هم علمدار سپاه من تونی
توروی خاموش باشد شمع من	خود پراکنده شود این جمع من
یعنی بی تو این سپهر کینه خواه	بروز کار محترم سازد سیاه
توروی ای نور چشم بترس	خانه محمود دادم کرد و خراب

یعنی آل الله بی خانه شود	منز نشد در شام ویرانه شود
توروی روح طیب جان پاک	از عطش تا گردد اطفالم هلاک
ناشنید این گفته ما آن مادر	
عرض کرد ای خسر و گردن مدار	

نیست مستحسن دگر سرداریم	بر قیامت ماند بید قدریم
نبود اندر دل مرا میل حیات	مایلم از دل اگر باشد مات
سینه ام تنگ آمده از زندگی	تا بجای این خجست این شرمندی
تا بجای من زنده باشم در حرم	اعطش گوید بنات محترم
تا بجای جاری شود شط فرات	مثل اشک دیده عطش بنات
تا بجای باشم ملول و لعلکار	از رخ اطفال تشنه شرمسار
کو دکان تشنه لب در خمگاه	جام بر کف دیده حسرت برآ
بعضی ناله بعضی گوید اعطش	بعضی اندر ضعف بعضی کرد عش
هست بر من ناگوار این ناله ها	مثل سنبیل گشت رنگ لاله ها
موسم باد خزان گلشن است	بیلان بیدل اندر شبنم است
عند لبان ترا نه شد نوا	تشنه گان دارند داد و آه و

گشته بجز و کباب از تشنگی
اشک ریزد چشمت ز فرم شال
نیست آیا قهر زهر این فرات
نغمه سازد سیکینه غانکه
هم رقیه از عطش در دوزخ
همچو بسمل در میان خیمه ها
یک طرف غم بکطرف ز هوا
سینه باز غصه گشته چاکچاک
چشمها چون چشمه بها چون عقیق
نه علی اصغر شود آرام روز
خواهرانش از عطش در سوز و دا
ساقی کوثر به محشر نگذرد

دید آن سلطان اقلیم وجود

معدن بذل و سخاوت کان بود

یاد کار مرقضی جدر نسب
رعشه بر اندام دارد از غضب

آنجان بیشتر در وحشت افس
نخل عمرش گشت عود از شاخ بزرگ
گفت آن خلق جهان را زهمون
از سپاه کوفه کن آبی طلب
تابه مسرور از دن میدان دادشا
آمد آن سقا بصد نقیص زود
بر گرفت آنگاه با چشم پر اشک
تا کند آن مشک خشکید بدوش
شد سوار خانه زین عقاب
کرد چون احساس آن عطشان نبات
آمد از نیمه خارج دختران
هر یک از شهرزدگان با یک زبان
ای یگانه باد فاسقهای ما
شد خزان گلهای ایمان از عش
دید نتواند کند دیگر توان

گویند تا نک آمده راه نفس
گر نیابد از دن کرد غصه مرگ
گشته ناچار بر رفتن کنون
بهر اطفال حزن نقشند لب
گویند با جسم می جان دادشا
خیمه ای که مشکهای آب بود
چون لبان چون دیکه خشکید مشک
با نکت نوشا نوش غم آید گوش
و عدد اطفال از بهر آب
تشنه سقا میر و سوی فرات
دورمه را کرد احاطه دختران
عجزهای میکرد بر آن صربان
سوز از سوز عطش و لهای ما
کرد غش و لهای سوزان از عطش
شد سیرت جانب میدان دان

آن برفت اطفال شاه خن پرست
چشم تراب خشک دیده انتظار
نیست برد لها بغیر از کز آب
هر یکی با اقتضای سن خود
بعضی میگفتا که در تاب تویم
بعضی میگفتا که پیش از آن رسد
بعضی میگفتا که از سوز عطش
بعضی میگفتا که از سوز درون
بعضی میگفتا که بنت بوترب
بیش و کم آن مریم دوزخ زن
هر قدر از هر سو شتافت
بعضی میگفتا که هر که بیشتر
میشد آنکه روان فی الفور من
بود بر هر نحو سقای رشید
لیک اموز آن رؤف و نوا
درهما بنجا بهمان حالت نشست
دل پریشان سینه سوزان قلب
نیست بر لها بغیر از کز آب
داشت با آن دیگری گفت و شنود
میرسد از شنیدگی جان بر بیم
مینزد بر دل عطش امر دوزخ
اصغر دم درگاهواره کرده غش
جای آب از دیدن خون آید برون
عنه جانم زین علیا جناب
گاه گاهی میرساند آبی به من
به من یک شربت آبی یافت
تشنگی بر قلب من میگردد اثر
محضر عم کرام خویش من
خود بیکم از حضورش نماید
و عذ داد اسم بعد از روز ناز

ناگهان یک دختر شیرین زبان
گفت عم هر بان نایتم
آن من در خصوصی التفات
بمد و اول من آبی قلیل
کودکی آنکه از اصحاب حسین
اندر این صحرای پراشوب ما
گرا با افضل از فرات آب آورد
بمد و قطعا ما آب ازل
آنکه بر نشه بود و چمد محمد بان
دید این بی تاب بی آرایم
گر بیاید آورد آب از فرات
بعد گوید استبیل و استبیل
عرض کرد ای شاه دین رانور من
جملگی هستیم همان شما
کی دشمن بر سرخ ما تاب آورد
میکند همان خود سیراب ازل

بگذر این لب تشنگان اندر من

بشنو از میدان و از سقا سخن

چون نداشت آنجنگی فرمان جنگ
چار هزار از لشکر شیطان صفات
چهره جناس انا بگریه
در جبین آن جوان تشنه لب
شد هراسان لشکری عدل و دم
بر فرات اینخت تو سن بدینک
بود مستخط و اطراف فرات
رنگت رو از چهره شکر پرید
خود بخود پیدا است آثار غضب
جای آنکه ره بگیرد کوه داد

را ند مرکب تا به خضر علقه
شد ز راه مشرعه دخیل آب
مشک خود پر کرد از آب روان
موج دریا شد به چشش جلوه کرد
زاده آزاده شاه نجف
زان عمل این بود عده مطبلش
شد بکف آینه آن آب لال
دید بر جنب خیام طاهرات
ناگوار آمد بر آن طبع غیور
اشک شور از چشم شجاری چشم
پس نو آن آبرو آب ریخت
دید را کب آب بر لب نرود
این نوشید آن نوشید
بست چشم آن را کب و مرکب آب
گفت آن شیر خدارا نور عین
در میان شکر افاد همه
آب آمد تا برانوی عقاب
یافت گوی جسم بر چشش روان
خسته تن خشکید و عطشان جگر
کرد پیر از آب دریا هر دو کف
تا نوشد آب بلکه مرکبش
جلوه کرد گردید بخرگاه جلال
جام در کف دید بر راه تنیات
گشت مفرج آب شیرین آب
آب کف مخلوط شد آب چشم
نار حشرت بر دل جابجاست
لب بر آن آب روان مرکب نرود
مات و حیران کرد شیخ و شاعر
گشت خراج هر دو عطشان از آب
خوار باش ای نفس من بعدین

کی بنوشم آب نیست این آب
تا نوشد آب شاه بحر و بر
دختران شاه باشد نشکام
بر خدای خود قسم تا ندیده ام
این بگفت آمد بیرون از هر دو بحر
از بندگی کرد هر جانب نگاه
نقشه تدبیر کرد آن نیک نام
تیری آمد ز هر سو چون مطر
خطا بر خود نمود از نخل زار
اهم برای اینکه آن راه عبور
بر کشیده تیغ بران از نیام
نه بدل تشویش از اشتراناس
نه شود تن خسته از رنج و غنا
نه زانوه خشان بگذره بیم
مشک مشکبوی چشش چکی به بر
هست عطشان بند و مولای کن
من نخواهم کرد لب آب تر
کی گو اراکیدو آبی بر غلام
کر بنوشم آب من شرمند ام
این وفا بی سابقه بودی بدر
دیدم سد و دات راه خیمگاه
مشک آبی را سازد بر خیام
تا شود مخلوط مشکش از نخل
شاید این تر بود آن رکندار
بود نزدیک حرم از راه دور
کرد زان آن رنگ سمره قصد خیام
نی زدوشن باک دار نه بر سر
نی کند بر حیل اعداء اعتنا
نی زانده جهان گردد اولیم
لنگر بدیق از آن دو بیشتر

تیغ میزد سعی میکرد آن طبل
گشت آماده ز هر جانب سپاه
یکت یکت فرماندهان فرمان
نگذرید این ره به اجبابی برود
گر بر دبر خیمگاه آب این را شید
گر نمیدانند آب کیست این
گر بنوشند این دوتن آب فیات
تیر برانش کشید از هر طرف
گر خود تیری بشک آبش زدود
این رشید آنگاه از قدرت فتنه
میرسد بر کام دل فرج سوار

زان طرف آن کو هر چه دهنر

حمله بر رویه کند چون شیر نر

باز با نخال با غیظ و عتاب
ایکروه بجای نام و تنگ
میکنند بر اشقیاء هر دم خطاب
منش باک از نیزه دارم بر تنگ

هر قدر پیکان به جسم من رسد
تا خورد بر دیده پراشتک من
از پی این شکست پیمان داده ام
میدهم سینه دم شمشیر را
راضیم دستم فدا از پیکرم
راضیم صد بار جان و سر دهم
خسته پیکان بس که مجروح من
میشود اینگونه سدره من
آه آه ای روزگار کینه کار
با سکنه و دشمنها داشتی
بهر یکشکی از آن آب جان
آه از آن دم کاین رشید نماند
گفت از پیکر فدا و دست راست
میکنم امداد بر دین خدا
تا بچپ شمشیر خون افشان گرفت
تیر را از جانب دشمن رسد
ایمن از پیکان بهاندیشک من
و عده آتش به طغیان داده ام
بلکه شکست این شود از تیر را
شکست آبی را راسخم بر جرم
آب را بر مادر صغر دهم
بسته بر این شکست آبست روح من
کی میسر میشود و سخاوه من
آه آه ای روزگار ای روزگار
تا رسد آبی بر آن نگذاشتی
شد چنان شرمنده عباس جان
داو نقییر بر جزو کارزار
بر خدای خود قسم تا چنچاست
تا گشته دست چپ از تن جدا
شکست آب آنگاه بردن گرفت

باز نگذاشت آن رشید دشمنان
محترم کرد آن عمل این نام را
جان سرداد و گرفت این بیکام
جان خود قربان بین خود نمود
در مندان از درشنی بدود
تا فاد از صدر زین بر رو خاک

مشک و شمشیر و علم افتد بخاک
تایامت پرچم اسلام را
از برای حفظ دین و حفظ امام
اعل عالم را برین خود نمود
ستمندان میشود حاجت روا
بانگ زو اذکر آن خاک اذکر آن خاک

در کنار خیمه سلطان حجاز
دید سردارش کند ابراز راز

کین از یاران نماده در حرم
من مینداختم نیسک بخدمه دهم
شد سوار و ابجنا حشر از نیام
دید شکر شهر باز شنکام
از جبین این قتال عرب
از دم شمشیر شاه دین شعار
شهر بار دین بصد غیظ و عتاب

ذو ابجناح آورد بشاه محترم
مرکب شده را که آرد خود به فخرم
بر کشید ذو الفقار ش از نیام
باشتاب آید بکف عریان کام
آشکارا گشته آثار غضب
منهزم شد شکر بی ننگ و عار
دمدم میکرد در شکر خطاب

ای جماعت فربه ناسم کجاست
آتش اندر قلب جان افکنده اید
از غمش گشته دو چشم خونشان
دیدنا که نادی فوزت صلاح
شد پیاده مست صهبای است
بر گرفت آن دستها دست خدا
هر چه بود الفتش افزون شود
عطر جانان زان گل بجان بد
میرساند عطر جانان دستها
باز نشه بر سمت نخل آشتافت

پیکری دست بجا سم کجاست
نقش هر دارم بخاک افکنده اید
باری نقشش را د بید این نشان
باز ماند از سرعت خود و ابجناح
دید در یک نقطه افتاد و دست
بجو گل بوید بوسید از وفا
هر چه بود ز نقشش افزون شود
بر مشام جان شمیم جان بد
نمیدد بر جیم جان جان دستها
یک بدن بخنده نقره جلاد افت

شبه بالین علمدارش نشست
گفت اکنون از غمت چشم شکست

دور بدر شد عزت آواره ام
دیده بکشد دیده گریان آدم
دیده بکشد چشم گریانم بین

قطع شد امید کم شد چاره ام
دیده گریان سینه سوزان آدم
اهلیت بی نگهبانم بین

دیده بگشا چشم خونبارم نگر
 دیده بگشا از عطوفت کن نظر
 دیده بگشای وزیر جنگ من
 سپید زنده سرش گرم
 من در این اودی غریب و بیگم
 بایست بیابان دشمن من بیکم
 بیره شد بر چشم من دنیا کنون
 ای برادر جان من تسبیح کن
 ابیستم در حرم اندر خروش
 بی تو بر من میشود دشمن دیر
 بی تو قلب ابیستم خون شود
 بی تو افتد معجز زینب ز سر
 چشمها نیکو داشت از ترس آب
 بعد از این زینب نیند و حرام
 عترت ختم رسالت بعد از این

کو دوکان بی پرستارم نگر
 نشنم کان در ره نشسته انتظار
 گشته شد سرفراز من سرباز
 نه هنوز وفا قسم نه اکبرم
 بی معین بی حیب و بیگم
 میکند هر دم شامت دشمنم
 کاین رخ ماه است گرفته از خون
 سیرم از دنیا فتنم به جان تو
 ناله طفلان من آید بگوشش
 رد بهمان کوفه گردد شبگیر
 سی دانه لیلار غم مجنون شود
 میرود بر شام و کوفه در بدر
 خوابد امشب ناطلوع آفتاب
 خواب شیرین شد بر اطفا م حرام
 راجتی را باشد حسرت بعد از این

یافت عینا س دلانا ز جان
 داد بر جشمش سجادم چو دم
 دیده بر دیدار رویت یال است
 هر دو چشم پر شد از خون سر
 آه آن شد اوج برا فلک کرد
 باز دیدار جمال ماه شاه
 چشم حیدر نظرش را باز کرد
 عرض کرد ای شافع بوم نشور
 گشتم از اطفال تشنه منفضل
 از سکنه دخترت شرمند ام
 زین خجالت تو مرا فرما را
 دیگر آنگه رفته از تن بال من
 نقش من گر حل بر قفلا شود
 ابل کین بر کین خود فرصت کند
 تا بدین اندازه این کان وفا

یافت عینا س دلانا ز جان
 عرض کرد ای خسرو کسری خدم
 این عمل افکوسن بر من سنگ است
 چون کنم روی دلارایت نظر
 خون چشمان برادر پاک کرد
 نوشه بردار و برای زاد راه
 سر سپه باشد سخن آغاز کرد
 عفو منمائی اگر دارم قصور
 از برای جسد عه آبی نخل
 وزیران اصغر ت شرمند ام
 تانفس دارم مبر بر غیمه
 جمله شکر می نماند حال من
 واقف از احوال تو اعدا شود
 هم جبارت باید هم جرأت کند
 ما سوار اگر دجیران وفا

در ادب خدای عاشقین	جان لب طرز مولا نشین
این مراعات این فدا این ادب	این مولا این فوت سبب
یعنی جاه و دهمان را ترک کرد	تا چنان قرب مقامی درک کرد
سید بتاحمد ساجدین	
قله العبد اوزین العابدین	
در مقام قرب ستای غریب	وصف فرمود بدین ضمون قریب
روز محشر خالق حق غفور	برعموی من ابا الفضل غیور
یک مقام و منزلت اعطا کند	که شهیدان غبطه آن را کند
هم خداوند رؤف و ارحم	میدهد جای دوست و دو بال
تأقیامت جعفر طیارسان	میکنند پرواز در باغ جهان
چون علم از دست آن سرور فنا	برحرم همگانه محشر فدا
اشک آل الله بخون آلوده شد	خاطر آل زنا آسوده شد
در میان نیمه عرش اجحاب	
زینب زهر اخصال علیا جناب	
هر دو چشمش بر دینوری انتظار	از سداق و برادر اشکبار

اشک تر جاری کند مانند یم	گوید هر دم با خود آن مریم شیم
کشت روز روشنم شام سیاه	ای خدایه آفتاب آمده ماه
نه حسین آمد که از دل برد تاب	نه ابا الفضل آمد و آورد آب
فضه فتنه بیقرارم بیقرار	دیده در راه انتظارم انتظار
مژده آری که بر من از زر نگاه	بر حرم آید وزیر جنگ و شاه
من دیگر بر تو نمیکویم کینز	چون سینه میثوی بر من عزیز
فضه و خسته از سوز درون	دیده گریان از حرم آمد بر دهن
دیدش آید وزیر جنگ نیست	بر جمال شاه آب و رنگ نیست
بحر حزن آتش محزون آورد	یک علم یک مشک بر خون آورد
در قوای صبرش دایره رخا	گاه آید گاه گوید وا آخا
گاه گیرد دست خود را بر کمر	گاه ریزد دهر و چشمش اشک تر
که کند پاک از دو چشم خویش اشک	که کشد پیکان ز بیدق که ز شک
کی تواند فضه خونین جگر	عرض بانویش نماید این خبر
آمد اما مومنان سینه زنان	زان خبر زد بر سر و سینه زنان
عرض کرد ای بانوی دو کون	اگر حسبت را بینی مثل من

میکنی خود را ز غصه انتهار
آمد آن شد داخل خرگاه شد
زین مصیبت ساقی کوثر گریست
بود چون تکمیل اساس تعزیه
مستمع زین حسین شد و ضحیوان
گفت اینک یک و این شد
فرقت عباس زد آفریدل
تا لولایم بر کف عباس بود
بعد از این از ظلم دشمن گهم
بعد از این ایوای بر حال شما
بعد از این شمر ستکار شمریر
بعد از این این کود کاثر ابیگناه
بعد از این اطفال را شمر و سنان
رنگت و روی دختران نیلی شود
روز دیگر شکر معیدل داد

آه از اندم گشت صادر از جفا
آتش ظلم و ستم افروختند
بود آن خر که کافلا کش قباب
بود آن خر که زینب را مکان
قبه آن رشک مهر و ماه بود
شعله در شد ز آتش فرو دبان
سر بدامن جانب صحر اگر سخت
از پی آنها سواران تا خند
ز یور و زیب زمان تاراج شد
آن یکی جوید پناه از یکطرف
آن یکی دست امان گیر دهر
آن یکی پوید به سمت قلنگاه
یک سواره دید در آن کشکش
گر کند آنی تسامح اندکی
تا خت مرکب را به نجیل شب

امر غارت از امیر اشقیاء
خیمه و خرگاه شد اسوختند
تا زلف حور غلانش طناب
بر درش خیل ملائک پاسبان
سکن و ناوای آل الله بود
در بدر شد احمد محمودیان
دختران حضرت زهرا اگر سخت
لرزه بر اندامشان انداختند
جمله بر یک معمری محتاج شد
دیگری سپهر سد از راه نجف
دیگری لرز و بسان برگ تر
دیگری دار و دهر جانب نگاه
کودکی آتش گرفته دمنش
بی سبب سوزد بر آتش کودکی
از زرافت ناز روی عتاب

شد خوف آن دختر نیکو نهاد
از ادب چون طوطی شیرین کلام
دیک رحم آن سوار جوش کرد
ناز دانه دید آن بیکانه مرد
بیک نگاهی کرد از روی نیاز
گفت آن خشم نبی حق ناشناس
دست خود بر لب نهاد آن ماه و ده
حاضر آورد آن شفی یکشتر آب
آبرابر لب زد آن تشنگام
گفت آن شوم از نبودن تشنگ
گفت یا شیخ اردوی خست
خواهری دارم که از سوزش
گفت اکنون بنوش آب لال
بعد از این آبی فسلوان میزند
تأحسین جان داد چشم از آبست

دسته های کوچش بر سر نهاد
کرد بر آن دشمن جوش سلام
دامن آن طفل را تا گوش کرد
رفتش نبود از ارشش نکرد
از جفا اما نکرد ابراز را
هر چه خواهی گوئی از من حراس
یعنی میوز و لبانم از عطش
داد بر آن تشنگام و دلکباب
هی نگه بر آب کردی بر خمام
پس چرا کردی زمین آبی طلب
میبرم این آب را بر خیمه
کرد بر آغوش نام خویشش
امر تحریمی بدل شد بر حلال
بر همه اطفال عطشان میدهند
امر تحریمی همانا عشتکست

عاقبت آبی نخورد آن تشنگ
مثل عم خود با افضل از ادب
این روایت با فغان شورشین
نقل کرده فاطمه بنت حسین

عصر عاشورا به جنب خیمگاه
عشرت اطهار را شمر بر سر
ناگهان دیدم که بنماید سرا
آید از پی من قه بیداد کرد
کعب نیزه میزند لشکر سر
کوشه معجز گرفته یک دانه
مقنعه از دختران ماه و شش
ناگهان بیک مرتد بی نام و تنگ
کعب نیزه زد ازل بر دوش من
آدم آنکه ز بهوشی بهوشش
ز این شسته ببالین سرم
گفتم عمنه ساری دارم

من در این اندیشه میکردم نگاه
میکشد یا میبرد بر شام سیر
عمه ما و خواهرانم بقیه را
میبرد ز خفا امان بر یکدیگر
میکشد چادر زبر میجر سر
کوشه دیگر بدست میگزینی
میکرفت اهل جفا با کشمش
تاخت مرکب جانب مریه رنگ
ضرب دوش برد از سر و دوش من
عمه ام کلثوم دیدم با خروش
نیست انا گوشوار و معجرم
تا پوشم خویش از نامحرمان

گفت اول وضع حال خود بپرس
دل از آنزد و این چنین نالان شده
بعد گوید دختر شاه ز من
دیدم از بیداد آن قوم غنود
پس و دل فشرده و دو غارت زده
دیده تر خونین جگر بی خانمان
دیدم آن بیمار را آرزده اند
آمد آن دم شرم مرد و دیند
بانوان محترم با صد هر اس
ماند ارم غیر این بیمار کس
بانوان نبود لاله هر قدر
عاقبت بکوشم از قوم شریر
پیش اسب این سعد ناکار
گفت آنم این فغان و شور چیست
داد پاسخ شخص منورای امیر

عمه ات بعد امثال خود بین
مهر و چادر ششم تالان شده
آز جابر خواستم ناچار من
گفتنهای عمه ام گشته بکود
دو برادر مرده و دو محنت زده
خیمه بیمار رستم آن زمان
پوستی کو بخاده بودش بر دانه
تا کند بیمار تالان را شهید
از شکر شکر کردند اتماس
دعاها نیک بد لها هست پس
بر دل سنگش نکرد اصلا اثر
رهنمایی کردشان نزد امیر
تاله و فریاد ز دزد و کبار
این امیر از ابدل منظور چیست
مانده یک بیمار و تبار و امیر

شیر میخواست کند او را قفسیل
ابن سعد آن دشمن قرآن دین
شد بنات فاطمه خور و دگر
آه از آن ساعت امیران بلا
عازم کوفه شدند از کربلا
شد گذار ابلیت از قتلگاه
ریخت اطفال حسین از اشتران
گلستان عشق شد هر بلبل
زخم فی تشکیل داده لاله
زخم زوین خورده بر نازک بدن
زخم شمشیر و خنک جانان
تیرا نیک بردی سینه است
سینه باز نوک پیکان چاکچاک
زینت رخت جوانان چنان شده
اینچنین گلزار این سان مرغ و مرغ

خواهشی دارند بکند زان علیل
در گذشت از قتل زمین العابدین
بعد غارت بر سپاه شام امیر
آه از آن ساعت امیران بلا
عازم کوفه شدند از کربلا
دا اسف از جور گردون آه آه
در چمن چون برگ از باد و خزان
گرد سکن بر یکی شاخ کلی
ببلان را شد ترانه ناله
داده ترتیب آنشی کل در چمن
گرد هر گل جسم اصد گلستان
مثل طاق نصرت از چو پست
زلفها چون بنبل افتاده بخاک
جامه باز پاش خون گلگون شده
در همه عالم ندان کس سراسر

قاسم واکبر بدشت کارزار	او فدا چون غزال ز خدار
ای عجب قلب سیه خون نشد	بیلی از این باهرام چون نشد
زینب آنکه سوی مقصد راه برد	شکوه شکر نیز شاه برد
گفت بعد از تو حرم تاراج شد	زینب بر بحر می محتاج شد
من مگر نه دخت زهر ازینهم	کو هریرین مجروح و چادر ششم
میروم اکنون بکوفه در بدر	ای عزیز نام و دهنسبد پدر
با تو من در مورد ظلم و ستم	روز و شب بودم شرمگین و غم
آنکه ز در آس تو بر نوک جدا	میکنند اکنون مرا از تو جدا
باز باید مکنون بهشت گنیم	مخت ایام را قسمت گنیم
گل ز تو لاله ز تو سنبل ز تو	باغ و راغ و غلغل و بلبل ز تو
غم ز من شیون ز من غوغا ز من	ناله و فغان و آوازیلا ز من
اکبر گروی و مه سیمای تو	داغ دیده در بدریلا ز من
اصغر آن نوغچه حمر از تو	این رقیه بلبل شیدا ز من

تبع از تو چاک چاک اعضا ز تو	عجب فی از شکر احد از من
خوشن بختاب این لبتین صحران	منزل ویرانه آن نوار من
نوک نیزه صوت روح افزا ز تو	روی ناقه خطبه غرا ز من
خبر زان طشت طلا بجا ز تو	کردن آل ز نارسا ز من
الغرض آن داغ دیده کاژوان	شد به شکر کوفه زان صحران
بر دل آنها ولی یکداغ ماند	نه صفای گل نه ذوق بلغم ماند
چون ندیدند ابلیت محترم	پیکر بی دست صفای حرم
آن بدن در نخل زار افتاد بود	سر سپه از شنه کنار افتاده بود
ناجانی داشت بر جبران این	نار و فرباد کرد اتم آبسین
در بقیع آن مینو صبح و مسا	مینو و انشا د اشعار رسا
آه وادیل و اسفای زوگدا	شتم از داغ جوانان و داغدا
آه و لولیان اسفای چرخ و دنا	فلبم از بحر جوانان گشت خون
وز نخل چند شعر مرقده ترکی فارسی از شمار موقوف برای نمونه بنظر خوانندگان رسا	و بعضی مطالبی بعباسیه فارسی محول میکنیم انشاء الله از هر چه تمجید خواهد بود

بهمانی دودل درو کس غم حال فاطمه
 اشارت ایسم اگر مصیبت بولن
 سورشین نه نایب خسرو دل بولن
 او کو که نایدی خلقت بشره نظام
 که تنیوب بر عترت بر بله رسته عظام
 او کو که اهل محشره خدای حی کائنات
 او سخت کبردار و چینه دلی که بخت
 بوشان بود مقایسه بوشون که جلایله
 نایب کسی که کونور مصیبت ملائله
 گلو بگر کونی ایو علی ولی کردگار
 یا تو بی خلیفه شرف خسرو حال علی و نایب
 شروع ایوب و یاقا عزیزه بین و نایب
 مول او سوبالان کو در که کجی سب
 او لوب سر شک حسرتی غدر پس بولن
 نه وایم دشمنان و لولون و لولون
 با تو بدی تبه بولون تمام اکی فاطمه
 رساله مشرم اید بخل او لور سولن
 هنوز زنجی مول ایوب خال فاطمه
 عطا اولو که صد تن بوله عالی مقام
 بهمانی خبر نه سالو بخل فاطمه
 حسنا خیره شرا بچون میرود و بولن حسنا
 اگر اولما شفاعت بولن خال فاطمه
 کور و بوج آفرین بر و باشا خال
 سارالدی سولدی کنجی حال فاطمه
 پیغمبرین عزیزه سین کو بر و بولن
 او شهریار حالی بوز و بیک حال فاطمه
 نه وایم سلسله اید و بخل او لور
 او رگلوب ایدل شکسته اید فاطمه
 دیدیم و غلام نشو نیان کو زانچ و دیان
 عینون لدی طاقیر بونظی لافاطمه

سنون و نه فلقون پس فراید دل
 دور گد چو خدی عز دل اندی بج دل
 آجوب گوزین حاله او نوید رسول
 سنون لالون ایوبی علم غنی لعل
 یا خونه شویشت قاریم تنیم دلاغم غنی
 از کی خود بشم بود که عورت آسان بر ما
 منیم که قویادی خاک نشانه ده نور گم
 جانه زمین کو تو رفیق مایل کین
 او که گوردوم عاقبت فشان بخانی
 افی بول نه چکشم بودت جانی
 اگر چه عهد زینیم سبب شورشینه
 او نون جهاد انجوه و ارجعتی حسینه
 محبت دکل گوزاریم بهای کدول
 حسرت و سادان ناز حسین لال کمال
 یا خاندان زینیه دلو سر شک آید گوزن

که نور خورام او که ناکلم دلا بدیم گد
 فرج ویر و روانه او خوش منتقل فاطمه
 رسول جان نشیننه ابد عرض ایدو بتول
 خرق باشلان و تیرت باشا وصال فاطمه
 و او بدی بر سخته نوزم اجاز ویر ایدم سیاه
 بر عورت آل که ما دلا و رفت آل فاطمه
 شبیه یک همیشه بر خزان کوزون کمال
 اگر که می خلقه نهانی لا رحال فاطمه
 او دو که حقان بسته یکم کجه کوفه جانی
 بو مطلبی قطب بولور او ذو با بطلال فاطمه
 او چوخ علاقمند و بویکی نور عینه
 او و ملی مولد بر بوکن حال فاطمه
 صغیرا کن بو نازنین لالایم تنیم دلا
 چندی خزان اید یونو نهال فاطمه
 آنا فراقی قزلار حسینه می کورشم او زما

<p>بوجسته بوفرقه محال امر دودوزم بوفصل نازه شایان اول انیسون لون نجه بهاند اصل اولور نام سخت شگلون</p>	<p>آنادیوب نقد راریا نار مثال نامه تافولا اهل دل نامی سوزن سوزن لون یقصر جزا و ده سسته تیر نوان طلمه</p>
<p>دوای علی کبر و غول آچکوزون اوان کلیم شیه پیغمبر و غول آچکوزون اوان کلیم</p>	<p>دوای علی کبر و غول آچکوزون اوان کلیم شیه پیغمبر و غول آچکوزون اوان کلیم</p>

<p>باخوبه آغلامورام من دوزم علی کبر اولوبه اول آخر هر سوزم علی کبر شبا عبید سید کوزون عالمی آندون سحر ساره کی تیر چوب تیر باندون بری آراییم اوینا اولانا نام افان بوعالمون سنسیر و غول یاشند لا تو بران سن اولد و عاقبت اوز و تم غمدران بوقاشن کوز بو خط و خال بوجمال بوصور باتوبد توز تو پیر قاناز لفس خبر فشان محاسن کوز یوز نازه دن آخور قانان</p>	<p>ولیک اشیکده دوزم علی کبر آون اولوبه اول و غول آچکوز و اولوبه شبا عبید کی یاد اید و مقصد اچا بدون یوزی مرنور و غول آچکوزون اوان کلیم بوطاق ابر و باخانسی طاق اولد و طاق سولامی کلک و غول آچکوزون اوان کلیم و جید قوبد و آنا و ای جوان طاعت پیمر نیر و غول آچکوزون اوان کلیم اودر پور و حالتی کاکل بریش زون تا پور کوزل نظر و غول آچکوزون اوان کلیم</p>
---	--

<p>آخرین شکیش دپسته ریحان است این علی صفر مر خاتم پیمان است آخرین فدیام این شخته ازلان است اصفر من عوض کبر عیطان است حجت حقم داین حجت بران است</p>	<p>بارک پنجه کلهای گلستان است باتو آن حمد که بر بسته ام از روز اول در ره عشق تو دادم همه پیر و جوان کوفیان آبنا دند چو میدنستند حق من بر دینا حق پسر سعد لعین</p>
--	---

<p>دزیه ختم انبیا دور پوشنه بق آنتی ملا دور</p>	<p>ای لشکر کین پوشیر خوار اودنک بدنی دو تو شیار</p>
---	---

<p>کور مور سوزایا کرده کینه دزیه دی ختم مرسلینه آخر بور ضعیع دل خرینه قطعا کلی نایبه دوباره هر کوز گوره بوشه و حالین کلکت سارا دوب عطقن حالین بو بال شکسته نطق لالین چون گل سولا پشته هزاره</p>	<p>بوظل شجه یا نور عطش دن نی اهل فرنگدن جشن دن بر هوش گلوب آیلما غش دن نی مکت قوز نانی پر نودا دور مطلق اورگی یا نار بو حاله بیل شجه با تما سون ملاله عمه با جیسی چکله ناله شیوندی فغاندی آه و داد و</p>
---	--

یازدور پنجه بین رساله نامه
 پس تولدی سبب بو خیر
 بو طفل صغیر دشنه کاه
 دو شمش نفسی با خون شمار
 کر مغرب و مشرق جهانی
 بر دختر مصطفی نشانی
 دنیا کی ملک جاودانی
 ناچار وی یونج بوا مره چاره
 بر امر وی بوجه اندام معلوم
 شرعی که بولور صغیری معصوم
 نه ظالم اولان قانوریه مظلوم
 جان تشنه دیره بوا چهار
 ناپشوری سیزه رسول ظالا
 ایندوز هر یکی جنتن اجرا
 غمناکیش مصطفی نون آبا

ایندوز منی بود باره دعوت
 آبا بودی راه رسم حرمت
 سو و بر سه مافوز دوا و زلف
 آثار همنه بر ملا دور
 ای قوم تمام اید سوز بر
 دنیا ده فقط منم و کل غیر
 شتر ابله تیر غایت خبر
 هر بر عمل عوض جزا دور
 یونج مطلبون حاجت گواهی
 بوسودا مرین مذور گناهی
 نه یرده یا تار سنگش آبی
 انصاف ایلیون گور دور دادور
 اولادینی برده حق کلایین
 امرین اور رسول لابنا بین
 ساغلا لا بو نونعی اختر دین

اولاد رسول تابداره
 از بسکه با نقلی دل بدی شای
 قالموب اقدرا و قوم کمره
 افسوس بجای چرخدن آه
 دشمنکه یا نوب او شهریار
 سعدا و غلی گور و بکه اشغاد
 کیتون با موسی پاخوندی
 بر قصد ایلدی او خوش اراد
 ایندی اوخ آتا ملا را نظاره
 نه ظلم ایلدی او ظالم شوم
 نه حاله قالموب او طفل معصوم
 انا دی بیوردی شاه مظلوم
 سال با شوه قار او سته قاره
 آهسته گل اوپ سولان یوزین
 سبل فانی قندن اوز گوزیندن

عالمده بو ظلم سزا دور
 یاندی ادا غلی حاد شکر
 مطلق ناچاره حش و بر
 ای داد گور و زلف و دور
 شیعیه اوزین ایدوز بجادور
 دارا و ز که بر انقلاب شورش
 ایتشدی نقدر سعی و کوشش
 سالدی دل مصطفایه یوزین
 بر حرط گور و دی حیب دور
 شانی دیمه حرط جناحین
 نه حاله سالدی اوز آتاین
 گل باغلا باجی بو اوخ یار سین
 توک انگوی موسم غرادر
 قویا آناسی بو حالی گور سون
 گو سترمه بوزنگ آلی گور سون

چو خون بری از باب اوزیند
تو کون گوزی خون دل غداره
من منکر تمام ماسوانی
تا او خلا دیلار بونا توانی
حلقه زن او تیر جانستانی
کور گوشش گجوش اولوبدی
اوز سود آفرین یارالی کورسن
واجتی اورک یانور آنا دور
عجاسم النده باشند آیم
مقصوده یتوب مرام چاندیم
النده بولوری بنجه چندانیم
بر بار چایا می بوغاز یار دور

بی شاهزاده نصیرت قاسم بن حیدر علی

اونده که قاسم گوردی دستخط مجتبیانی
ایسون دادار رخصت خایس آلبانی

دوشدی تا شاه شهیدین گوزلری اولد دستخط

ایلاحوالی پوزولدی دوندی اشک پشی شطه

دانه اشگی دوزولدی درمک گلزاری خطه

قارداشین باده سالوب لدن چکوب و هفت

دلدی دیک مجت شتیلد ایلدی جوش

قارداش و غیلده عمور بوقول آچوب اولدی هم آنخوش

برایکیسی غلیوب ضغف ایلوب دوشدیلد بیوش
یاندیروب بو حال قلب زینب بی خانسانی

باشلارین آلدی دیزاوسته باشلادی شوریلد ناله
سوتا پولوردی گللاب اشک سپدی گل جماله
مهربان قارداشیلد قارداش بالاسین گنجی حانه
باجی دیردی قارداش محنته شرکت امتحانی

فرستی بولدی غنیمت اولما سون تاخیر عرنه
تازه دن یوز شوقیلد عزم ایلدی شهرزاده رزمه
کیمدی جوشن گورن منکر ایلدی غلندی بره
آری جانان آختاران یادوان چناردار ماسوانی

حالی قیلام مجتسم اولسا ادا اوز لریندن
آلما شور هر چند حالی اوز یا نقلی سوز لریندن
نقل ایدر راوی که گوردوم شاهزاده گوز لریندن
شد تیلد عارضه جاری اولور اشک روانی

سویلدی ای شکر کین مجتبا فرزند نیم متن

جذیر ختم رسد در مصطفی و بلندیم من
باغ حیدر ده گلم شاخ و فاپو ندیم من
بر باغون سوش سوسوز لقا جبینون گستانی

بول سونی کیم یاغدیرو صحر او دشت متصل ایر
ویر سوز آل الله ای دی اسلام اوز لری گبر
هر قدر سوز ویرمه سوز بر آبچرخ سوا یلر فوج صبر
باندیرو ما انا فلار ناله سی ارض و سمائی

بو حسینی که اولوب مظلوم آتام مظلوم حسرت
کنت قلوب عورتلر بچره برهیر مرهن تنک
گرچه یا لقوز دو سوسوز دور دار الله انصار تنک
قویشام مین شوقیده صد فاکف اخلاصه جانی

بولدیروب اوز ایقارین اول سپاه بی قیزه
ایلدی انام حجت ال آتوب شمشیر تیزه
بر رشاد تله اولب تشنه جوان ایتدی سینه
چرخ سیر حسن دیوب یاد ایتدی روز لافقا

اولین بر حمله سنده ایتدی بر دم قیپ و نهکی
قالما دی جنگه جابو شکر بن حال درنگه
توکدی خاک فتنه فی الفود او توز بئشرد جنگی
آلدی و لکر دن جبارت تیغ و تیز جانستانی

ابر دن مه تک اوزین چکدی کنار بر او سرخ
سعد و قاص او غلونا ایتدی خطاب و لاه فرخ
ایون سیراب آتون ویردی او ظالم بیلده بلخ
من نجه مکندی گو عیثان قویام بولی زبانی

تا ایشندی بوسوزی اول پنجوان بافتوت
بس میدی سند بونه انصافد رای بی مرآت
یوسوسوز لاری محمد یوخا دگل آل نبوت
نه یوز بیلده قویمت ان لب نشنه آل مصطفائی

ارزقون دورتا و غلونا اخبار و یوخ اخلاقی
قاسم آلوردی کلوب نق اوزی ایتون تلانی
باغلامشدی بهم فاسیم قولا رین آچمشدی لانی

گر میدی جنگ زبانی کف گور شدی دمانی

سویلی ای نوجوان فکر ایله مقصود چاندون
قدرتون ویردون بروزه صولت اجمادون
دورت جوان داغی نیم بوسینه چکدن قوچاندون
بولدن من نک حریفون داردو توب اسم جانی

ارزنی من لموم شهراده الدوردی نه تسی
دقتر ابطالدن تیرمخا اولوب مشهور اسی
روحی بولاندی جهیمه دوشدی خاکه نخس جسمی
سنسلی دشمنلر احسن ابتدی تحسین اوجوانی

حیره دوشدی اودم حق و ملک بوجراون
هم قدر بونگنه نین و جهین خبر آلدی قضا دن
سویلی بوا مر دور آلدی ضعیفین مرتضادون
یا که مر جبر و جودین شیریزدان ابتدی فانی

گوردی بیخ قولدا قوی فوراً اوزین بولدی تطف
اولدی شهراده دوباره حضورینه مشرف

عرض ابدوب ای رتبه ده یوز خضرین موسا و ان شرف
دار سودا آیا یولون لطف ایلدی احسان کانی

پور خاتم بخش عطا ایلوب او خشکی کاسه خاتم
آندی پستان تک دیر آندا لسون الله من اولدم
بیله بولدوم واقعاتشنه بو غازندان آخوریم
چکمون بر تشنه هرگز منت آب روانی

کلدی میدانه گنه شغول اولوب شهراد حربه
برق تیغی اود سالوب قلب و جناحه شرق مغربه
ماسو احران ملک بهوت اولوب اولست ضربه
جنگجویان عرب یا وایتدی رزم مرتضای

رشته عمر عدونی تیغ تیزی کدی نمنخ
خون اشرار یله اولدی الله شمشیری متشخ
بو هنر بوسن مساله بیچ زمان اولوب موزخ
گوسر و بون اوج یاشند اصولت شیریلانی

صف سوب لک بوزولدی قالمادی میدن کعب

فوج اشترار اولدی برهم سندی لشکر فاجده تشریب
شیر بهجاکت فراری لشکری ایلردی تیغ
قطع نسل انبیون او قدری خالما دی نیفایانی

قلبدن اولدی مضموم دیوسون چرخ جنگه تفصیل
بیدق قلبی یا تو تنون قویا سون لشکره نکیل
ایله بر جنگ غطیمی ایلسون بالمره تعطیل
ستخت ظلم اوستن بره سالسون نیریدیحانی

مقصود شهادتیه ناکه اولوب سدا و علی واقف
مرغش اولدی وجود بخشی قلب شومی خائف
یوز دو قوب اعدای دین اول حقه مخالف
قصه تشوین سپاهه مکرله آچدی زبانی

سولدی فولدی مکر اول ندور و نبردی شجاعت
برجوانون ضرب نیختدن فاجور یوزمین جاعت
حالت شاهین و صعود کور سنو میزده بو عت
مرو جکی قومیون آدایمبون بودا و عانی

بیمروت لشکری اول رابع ثانی و ثالث
جنگه ترغیب ایلدی اولدی گنه بیداده باعث
صرصر ظلم اسدی گویا پدی کاشنر حوادث
کاسنان مجتبانون بندی هسنگام خزان

جشنه گلدی اودم هشتادمین نامرد اولامرد
برجوان زخمداره تازه دن اولدی هم آورد
چشمه خورشیدی دودنی نتم مرکب چخان کرد
گوز گوزی کوروب غبار و کرداید ب تیره بونی

بی زره جمده کوب ضربت او قدری بار لندی
مجتبانون و دغرانان اکبای برده پار لندی
خالما دی قدرت فاعه چاردن بیچار لندی
سلب اولوب فولدان قواسی قالیوب تنده نوا

نوکل باغ حسن چون دوشدی چنگ خوشه چینه
دکدی بر ضربت او تار طره پرتاب و چینه
آخذی قان کرب بلا صحرای دودنی ملک حینه

عطر زلفی ابدیده ابلوب محط کر بلانی

دلده کینه الدہ شمشیر اہل کینہ دستہ دستہ
دو غریب گل گات بوجو دین ابدیدہ بر بنجر خوشہ
بجھد بلا آردان بارالی پیکرین تو پر قلا آوستہ
وای سرتہ حالانہ دُنسون بیدہ دور زمانی

رشتہ اغیار الذن داد اید و یار مچہ
سسلدی جان دُستہ ام آیدم ویرن یوزمین سجہ
منده دل نوح مایلم سندا اولان نطق ضعیفہ
گل بومرہ جسمہ ویر بر حیات جاودانی

نالہ قاسم سینون خیمہ آلدی قرارین
یوز قویوب میدانہ تادرک ایسون انو نظارین
تا پدی بر حالانہ اما مجتہبانون یادگارین
ز خمدار آہو کیمی رنگین ایدوب صحرائی قانی

من ویم شہیدی گوردی بالوار ورجلاؤ قاسم
باشمیلک طبعنہ دار ابدی شہزادہ قاسم

ایک ایستردی عمو سین کورسون اول شادا قاسم
نوش جان ایسون بلالی جانتہ جام بلاسنہ

قالدی خجالہ حسین فخر اتمین شگلدی قاندا
قبل تصور کور او شہ دلدن بامار بو حالہ یانماز
دلغ اکبر تازہ لہر آہی افسلا کہ دایا نماز
بر او غوسوز قاروش او غلین کورسہ جان دُستہ دایانی

سسلیدی واریری وای قار دُشتم ایو اچی حنی
زہر کینسدہ دوداتی دو غرانان بر ممحن دای
او خلانان تابوتی قلبی داغلانان مظلوم آلن وای
ایندی من قالدیم سنسیر تار مارا اولسون جہانی

الغرض شہزادیشہ لطف خاص ابدی او ساعت
سنگدل قاتل الذن تیز خلاص ابدی او ساعت
ذوالفقار بلہ وظا الذن قصاص ابدی او ساعت
سسلیدی اما او ظالم داو نہ اسل جہانی

حکمہ وراولدی امامہ شکر اعداد دوبارہ

اگرش کین شعله لندی باشا نوب و عواد و باره
اولدی آگاهده قتاله شاه دین آرا دوباره
تا دغشون دور بردن اول کرده اشتیاقی

بندی برنال بویک دوده سمع امامه
بر پریشانوق بودی خاطر جمع امامه
سوغاق اناری پتوب واضح اودم شمع امامه
سولدی خساری سارالدی نایب شدی بوصدا

برده کل رخساردی کوراق محال اولدی عمو جان
تازه دن نه جگه و نه قیل و قال اولدی عمو جان
آت اباقی آتداجسم پامال اولدی عمو جان
سینون سم ستوریلده داغدی استخوانی

شه یانداشانتون وار شاهزاده چوخ کنای
واسطه ایلم مقصیر بر نظر منوب شاه
سن عمو ندان خواهش ایت بویک اولون بای
چون اونون دربار بدورلی امن لر دارالامان

نوی بل نالان دل تو ان گیرد
بوصل یار رسد شرح بر فراق
عزیز فاطمه عزم وصال یار کند
امان ز روز جدائی امان در فراق
ز بیم فرقت میر حرم تمام حرم
ابو تراب بگفتا که در مکان فرق
شه عازم است میدان نرم لشکرین
صفیة فاطمه فریاد افزون
رباب نغمه شور افکنده دشت عرق
چونیت اکبر شهزادی بر سر شه
چگونه باز تو ان گفت بستان حسین
توان ز کف بر باز تمام ابل کمال

در آن میکشیش شاخ گل شیان گیرد
ز ناجرای خزان طرغه دستان گیرد
ولیکت راه بر آتشاه کو دکان گیرد
که شرح هر عزیزان گزبان گیرد
به صد امید یکی دامن امان گیرد
اگر اشک تر بنود شعله آن مکان گیرد
بگریه بگذرش شاهزادگان گیرد
رقیة حاکمه ره بر شه جهان گیرد
سیکنه ناله به سخن حجازیان گیرد
ز دود آه دلش چهره سیاهان گیرد
حسین وار شوز زینش عغان گیرد
دیکه شانی بگفتا مہ بیان گیرد

در دایع افام	نقد رسانی غم ساغر شراب و تار	علیه السلام
آلودی قلیم دین سیر من ابو لودی غمی غم	او قدر در دیله الفت بود خراب و تار	بهاره و چمن باو ستین نجه سجاد و تار

من ایستورم غمیل گفت ایتمیم تا
 محبت اینه در دغون محبتی دار
 حسین باغ بنه گوز دناهای جهانی آتا
 صحرایی او تو زمین جماعت ایچره تو کو
 بنون دغنه نهرین مای جوج آغلا
 بنه دوجده آیرین نه انگامه
 سونو اام کیدور قزلاری ایل آغلا
 علاء آیر یضین اراوز نیند ایلده براد
 ابوترا ب یوزی و دواع اولان برده
 حسین ایستور کیدن اولان آغلا
 سو بو خدی دولدر بو آشک کوز پین
 یولاسا لانداجی قار دشین مسافرت
 ولی امره خاتم زینبون ملی بو خدی
 یولادوشنده مسافر آکوب پرقرا
 قویار دودا قلا رینی فخر ساجدین یوزینه

باخار بور سمدی آئینه دوشده یولا
 شهید عشقه مرآت حق ندایه باخا
 که یعنی حسرت یزین العابدین یوزینه
 بجایی کوزی حسین جوج بانو باغلا
 دیدی حسین بید حسرتله صاق صول باخا
 سنی محالده یاقوز کوز نیند یا شکی کوزم
 غم آئینه قالیوب عباس اکبر و قاسم
 باغوب نه طرف حکم آبی آه اوسته
 هو اوجن ایتی می سهدر سونوق آ
 باشی اوسته خیر کیمی دود آبی اچارام
 یاز انداشانی بود خوشابی خوشخوانه

شه حجاز بدشت عراق بکه ونخدا

روانه شد ز صحرانده سوی لشکر اعدا

کست از عمر مثل رشته علاقه خود را
 دیک دختر شیرین بان اشته سله
 نداشت بر غم هجران شاه تا بقیه انا

زخمگاه برودند نشت بر سر زشت
 بسان یل سرکش روان نرگش شمشلا
 بجفت از زور محنت زود بجناح فرود آی
 چنین شتاب کن ای امیر کشور بطحا
 مر از روی محبت نشان نگوئی زشت
 که دارم عادت عزت ستمند بدم آنا
 من را چه طفل صغیرم ولیکت بهیرم
 هزار بار بپریم به از اسیری اعدا
 بیادم آید از آن منزل نبال که دیدی
 بنیم گشت خدیجه ز کین سجد مینا
 بروی موی خدیجه کشیدی شفقت
 شد از نوازشش قد و فراق باب شکیبا
 کنون دست نوازش میرقمه خود کش
 صبر رخساره شانی نو کوئی ناله هجرست
 ز بس فراق عزیزان بهر زمان کند نشا

* متناهی فارسی در دواغ امانت *

ای خواهر محنت زده در بدن	بسکام و دواغ است می باش برین
خوفین جگر من	ای هم سفر من
من بخود تو این جمع یتیمان بگذارم	دانم که شود حافظ تو دادگر من
بر حق بسپارم	پناهت سپرم
هر چند زنت یک رخسار چون گل زرد است	فرزند ملک منظر و نیکو سپرم
دوای همه در دوا	صاحب نظر من

بگلن سر این فخر اسیری مناعتم	امراه تو باشد به سر نیزه سر من
غم دیده عالم	ای هم سفر من
نوگر به کن گر به اطفال کن آرام	افزون شود از شین و طفلان شر من
ای غمکش ایام	اندر جگر من
بر بود ز کف صبر ز دل طاقت قیام	باشد بدل از آه سگینه کدر من
فریاد ربابم	بین اشکتر من
این آخر دیدار من شنبه بمان است	بر سوی عر خانه بیفتد گذر من
دیگر نه گمان است	باردگر من
بیک پیر من گفته تو از بهر من آفر	تا آن شود از شیم ستوران سپرم
ای غم زده خواهر	باشد به بر من
خوش بسته خضابی ز خون قاسم امان	غلطید سخن منظر خیر البشر من
ز ان گشته و شش باد	خضاء بصر من
هیسات که بر بعد با با افضل جوامع	در صرخ و فامخف آمد فر من
من زنده بمانم	شکسته کمر من
شانی بامیدان پوشش در و با آه جگر من	سایخ خلاص این خاک من آن فخر من

آغدا گوزدم حسین کور آعبادن آیریلور
شاه شهید زینب سخت قراون آیریلور

حسرتیلا دوشنه لب خروا اشاقلا باخو
آه سیکینه یاندر دقلب شریفی یاخو
باشیوب آل مصطفیادون شورین
وجی بود که خست خیر الانامه جانین
مجلسی طلبین دوسور دوجو المصطفی
کیم بولوری نه آیرین کیم بولور نه دوجو
کشمیدی حسینه گوز جمله داغ ویده لر
یاسه دنو امید لرا شیکله دلدی ییذر
فانع اولوبت گلره عفت و عصمت و جا
قلب حسینه کور خیمه انحر اثر بو ما جمر
بعضی ساجین بولور و نور بعضی بی سینه
اکل بزی تازه دن بابا قیتر ایا رینه
بعضی کنار دن باخو بعضی گلر خوشن

مشکل اولو صغیر شاق دوشون تاقرنه
بر بالا عرض ایدیر بزی سنسیر عذابا

نه بورقه شامه یین شون نالده دن یا
نه آمانا کنار دوه دنو ادن آل چکو
آل عبادنه دمنین پوشلو عبادن آل چکو
نالده شاهزاد لرایله ایدیدی شاهی اش
زینب آچاندقولا رین جیره دوشدی
نایبه بتول اودوم سیدی صبر ناهش
باشنه سادی بر قراچی چلا طاقه
قارداشینی قاجاقلای باجی بر خاطر ایل
عزم ایدین اودوم یولین سیکیل شایله
ویردی جوارش ایدین صبر لایه فرقه ده
خوشگون نال دل گر کن حسرت اولو کچ کون
شانی غریز دین دین در دوع داغلا
یعنی صحافیه ایلد قول بولون لده داغلا

پانی بلانی کر فلک قیسا آمانا آیریلور
نه باجی باس نه مننه مقغه قویار
نه بور باصحه دین رونو ادن آیریلور
نه بالاکنار اولو چکات ایل چکور
ایل کسانه خاس آعبادن آیریلور
بولور کیلجان ایر بونین بولور اسیر و تابش
سویلدیر کورن بنج اخت آغدا آیریلور
بولدیر بول ایل علقه قارداش علقه سین
یعنی ققار و عزتو بنجی قراون آیریلور
سویلدی کسه الفتون زینب دیکبا سیده
روح بدنن آیریلور جسم قراون آیریلور
عمر تو بدی آخره مندن آنام جمال
ایل ولا اولان کرد و بلادن آیریلور
سیلر شگون غرضه کور دیک خلق باغلا و
یاد ایلدن حسین بنج عبادن آیریلور

نعم خوشتر از این آخرین نماز است
که خون زخم تنم آب استمار است
صبا گو به سیکینه نیار سجاده
شکسته اسلحه کسره جانماز است
چنین عبادت و معبد که دیدم معبود
که این عبادت و این طاعت ایست
کجاست اکبر شهر اژدها اذان گوید
که صوت و ککش و نغمه حجاز است
و لم یوصل بناغم بذكر یار خوش است
میان کثرت عجم بزم راز است
نماد صراط اریک دست پیکان است
جراحت تنم افزاید عشق و تبیل
عتاب نماز چرا موسم نیاز است
و یک العطش و خنجران برین بزم
سرم بنوک سنان سنان اذان گوید
رباب زمره ساز و رقیه ناکشد
شکست دم شانی از طیب و دوا
که راج روح من بخیال سوز و ساز است
شیر زنده سب آه جاگداز من است
بسان بلبل شورید نغمه ساز من است
نمودن جهان جمله سرفراز من است
حسین معین رحم است و لونا من است

چون هر زمان حقیقه یول دار مجاز دین	عاشق اولان ال اوز فرات و ناز دین
منع ایتمه اهل عشقی بر امر مجاز دین	چون ایتمه شکوه بو خاک حقیقه باز دین
بار یکد و بونگه سر زلف یار تک	
ایدل محبت ایلمس اول مرطایم	

شده صال و زهر سر افین نقادتی
بلبل اولان کر که می آلا ناله شغنی
آغزندان رخ و در بلا گنه ال گو تو بر می
قلمو بدلد و دیو پوخت خاطری صفا
او چو کندی تشنه بلبل زنده دیکو بد سو
سو یوز آبی سنده او تورال گو تو بر شم
قار و شم او خلیل چو پت سحلو ی
ایستوب گون او گنده قیلا بر نماز عشق
او خ گلدی سو گوز می دید یو خد سو
بر سجده کفایت اید و چار رکعت
مجرد سجده گاهنی قویدی قم او سنده
قالدی بد احوال اما احوال دی باش
اهل عراقی کوفه ده بهوت ایلدی
بو کوفه نون گذارش وضایعده است
چشمه دی و من اوز یله تاشایه مرد و زن
اولما محبت ایتمه ال چک بونماز دین
گلزار کربلا و اولان نغمه ساز دین
محبوب بی نیاز یله راز و نیاز دین
اوج شعبه بخندنگ ایلک شیف از دین
صبر ایوری مرهمه تور سوز و ساز دین
اکبر کیمی او خوشش سخن و لونا از دین
قاف فاده شپهر آچان قیلا با از دین
درک ایلدی فضیلتی سوز و گداز دین
لازمی بونماز اولاقان ستمار دین
ز نادی بهت آپاردی بوعلی ناز دین
ممتاز اولوب سجده می بوانبار دین
بکسیر عرشه اوج ایدوب ال سرفراز دین
قانی باشی تلاوت سخن حجاز دین
برشته شد اولونان پیشوا دین
اسباب موسیقیه دوانی ساز دین

یار ب سهر رسید شد عهد وفای من
 این شربی مردت د این خنجر حنا
 این خاک گرم قنقلد این شرعش
 این تیغ کین باکت د این نیزه سنا
 این عجب و فضل و جعفرم این سلم حبیب
 این نور دید چه نسیم قاسم جوان
 این اکبر من است چو آهوی زخدا
 پیر و جوان و اکبر و صغرفدای تو
 فردای شرف شفاعت چرا زخم
 من شانی شکست دلم ای شریف

کجای جدایه چون سر سلطان جدار
 اولدی قبول قزلارینا محشر آشکار

دور دی جدا باشند احمس باشی کوتی
 آتار قوتیما زیدی ایاق لیسیدن
 نخالیدی گور و سوزدان یا نان بستا
 یاندی اولکه کون اوزی قاق کوشیار
 کویا دو تو جهانی شر گوین اود قافا
 اوچکون سوچمشدی چوخی بعضید یازا

دوشمندی کفر ظلمتی کرب بلا چون
 دوشمندی هم خسوف بی مانع آتی
 ناگون کجی اولدی جدا حسین شنه
 خرگاه اود لانا نذا غلشدی چولاره
 ایستردی ایتینی یغسون کایرته
 بولدور قاقو عالمه اوز معنوتین
 یعنی بولون بوباشی نذا اوسته ویشیم
 بولماقیم دیرندی پیغمبر شیر عین
 بی اختیار سندی تکبیر نامی قوشون
 جمع اولدی اهل بیتده نیزه ایمنه
 شهنزاده لر جدا یه خوب کدی گوزین
 خوردا اشاق گورند جدا آتا شین
 یاجی گورند سویگل قاردا شونوشین
 قان ولساگی چوخ دکی دحق قضا
 آتا عجمدی دوزدی بو قدری حصیه
 مستور ایلشدی چو حق نورین ایل مار
 اولمشیدشت یار چون نام تیر مار
 عالم ایستلا نوبت تار کین لوتیلا
 اطفال بی پناه حسین باغ و صغلا
 سسکندی نوک نیزه تکبیر و شهریار
 اوج دفعه بندی نیزه تکبیر نی کرا
 اوسون جهاندا جدمون احکامی پایدا
 تکبیر میون نتیجه سی تاوار زمانه وار
 سس ویردی شاهین سینه لشکر آشکار
 بر محشر اولدی حشر اولماز آه و زار
 شه باشی قزلارینا با خوب اولدی اشکبار
 سخالته دوشور نور احوالی کیم قانار
 اوز قاقی جدایه روک تازره قان اما
 آزا یلیوسا گرا و زینی ایتسه نه تار
 وار بر شبرد گور بود و زوم یا بو صطبار

یونخ یونخ عجب دکل اوزی آخرو د
 تپشیدی قوه قلبی قویاندا الین ایا
 باشین کور بجه او دوزنشی ملی
 باجی نه نوعی قاروشنی تابدی شجر
 دلد غریز قاروشنی آدی کوز دوزیا
 نه دیز کلور نه کوز کوز و آخار یونخ
 یورقندی یاتماشیدی گجه پاسبانی
 دل قاروشن عطرینی آوری کور می گوی
 قاروشن یونخ یونخ دوزن قان لاجولی
 کور می جوابی لمادی قطع اولدی چاره
 ویرتم قسم سنی آمانون حقیقه دانش
 باخ بر آنا اوغول آرا سند علامه
 منظور ایدوب آنا دینون خرمی
 سلسدی گل گل آمانو یا کوری
 قاروشن سسی گل طرفه یونخ یونخ

فوز اوزین یوزی هلماس کین
 سوز بر مقامه بندی که توضیح شرم
 یا صاحب الزمان آقا سوزی بیا
 هر قدر ایتدی وقت و مظلومه جهان
 داشت و شکسته نفوی خیر قلی اوج
 بربر کور می نیر لری اوغلا آتوب
 آناه جسم باشکه یونخ آله قطع اولو
 کلشیدی جسمی هر یار بر گل کچی آجب
 حالی پوزلیدی چندی اویندن فیلند
 سس چکدی حال زنیه دشمن آغلا
 گاهی با ساردی باغریا صیدر نشینی
 بربر مای یار لارینی ایدی ایلدی
 ایدی مای یار سنی اوج شعبه فخر
 سوبوب دیکه کاشن اوج قلبه ضمه
 زینب و غرمان بیا و سندنند

کور می دینکی بر دکی ایتشیدی کم گذر
 اوسون گوم او شگری مشر و شمس
 سن ایلوم بو مطلبی نه نوعی استنار
 کور می بید کور می ایدی بت کر گل
 بربر و چوخ نو کو بدیده شرار بد شعار
 کور می کور می جسم اولوب سله کن
 حتی سوبوب لسانی اعدای ناکار
 دل اچدی گلدی ناله و فریاد چون تر
 بر نوعی نوحه باشلادی اولی و قار
 زهر ایتشی ایتسه غراخانه حتی وار
 گاهی یا خاوری زلفه قاین خضار
 دشمن کور بواکه ایل کلشن ایل بهار
 قبله کور می اولدی گنه قلبی اعدا
 تا دلمیدی قلبی بوتیر جان شکار
 شریح شانی اولما زاد ایله مختار

ای نایبه زهرای کان حیا زینب	دخت ملی بختا ناموس خدای زینب
رحمی نکند اعدا بر حال بیجا نم	ای عمده پرست تار جمیع اسرار زینب
گفتم بتو ای خواهر در حین داغ خود	هرگز منها حتی آهسته نواز زینب
ترسم که گد خنده برگریه تو دشمن	آزده شود روح خاتون جز زینب
و شب بزم آمد بشیرم شتر با نم	آیا تو در آن ساعت بودی بجان زینب
تقدیر چنین بوده بر عکس خیال تو	بی غسل و کفن منی تو نقش مر زینب
آن پیرهن کنه کنز بر بر کردم	نگذاشت تن او را این جان زینب

اسیر شمر کا فرم ایدوم بنچار من حسین
یارالی پیکر و کسوف تو یو بلا بکفن حسین

سالو بلا قتلگاه بدن بو فکر یه گدایی	که آرزوم جنازوی کوثر آه وزایی
رجال کو فیه افلاک و شبیم کنایی	دو یونجاسر چکنوم جنازات حسین
اسیر و دگریم ای شند اتاجی زینون	قویو بلا بکفن سنی زدر علای زینون
که بر جقه مبحره دار حجابی زینون	قالوبت نازه مقصده میجر کن حسین
او بیلم چنین بید صفالی گلستان تاوم	سپاه شام و کوفدن محال در تاوم
کردم یارالی نقشه که بلکه سایبان تاوم	نه وار و دهن و کفن این پیر گلستان حسین

ایوان قتلگاه

بو کلام حقد و دثوبت و ورق ورق	بو گوندی یا که آبی سارو که که شمشق
زید یکستان دلونه بید چمن حسین	وصال بر میدو و مرقوب بلا گل طبع طوق
تبعجم بو سرقه اندامه رزاله	سالو بلا بانسی شمشین چاره سین جانسه
نوبودی مندا آکد بقون او کنه پیر حسین	که انبها با سله دو نوم گیددی غاثر
که کردی سرخ رنگ لایب شاه پرتی	او کنه کو نیکو سن کو ربله بوخ یافتی
و دثوبت حاله ستری دار بو نارتین حسین	او دو وایب گر و کین بو بر یوک حباتی
بر دور آفاق کو بر چول آب چمن کجی	عشت دکل که تر بنون او بوددی عالمه شفا
شیم سمن شفا او نامیوب ندن حسین	دو نوم که انیوب جابا بر شکر
او بیدی کو گوز لریم گوز ندیله پیکر	آنام نول سینه سی دگلدی بو بستر
رقیه فی هلاک اید بو خسته بو محسن حسین	سکینه کاش که کون سنون کسک بگلر
بو خندی الیم که قوی دبار قز زینب	سالو بی آتش ستم شراره قلب زینب
که بلکه خاطریم با قسلی نازه دکن حسین	کسوک بگلر و نلقل اشاد قلب زینب
ضعیف خسته جانمی اید بو دقچی رنجه سی	فلک ایوب سعاد تویدی ختم خجبه سی
آکوب ای جسمی سالو بی حقدن حسین	یتیم دارق غمی اسیر تن بکجه سی
ایمان چادر دچوخ چو کوب خجبه تعجب جان	دو شو بی نطقه دخی بو صبره خجبه جان

گنج که بخایله قلوب سازش با حق
از لاله بر بلایه من بنیده شرکت انتم
یا ناز خیمه لایله بر عالی همت انتم
وفای عهدی مایه جان ثابت ایلیم
دله و توبت لاله رو تمام ساکت ایلیم
اگر چه بو گچن کجه با نامادی قزو ربان
کز دی قان و لاله چولی بدری عالی کباب
دوشندی نعلون شنه ناغزیه دختر سون
بالا دی نایم قایکی بلالی خواهر سون
اگر چه شانی آشنا اولوب نامی قواعد
حسین فوجال تمیه نه سمع زین قاعده

نوحه سینه زنی در نماز حسین *

از خون پیشانی وضو ساخت شاه دین
بتجاده خاک کر بلا سجه تیر کین
از این عبادت ثبات شد جمله عباد
ایسان وضو ایسان نیکو سازد یاد

جای اقامه بر زبان نام آب جدا
آن محرم احرام راز ناطق قرآن
حمد خدای بی نیاز بر زبان هر آن
آری حسین عاشق خاص ندان
میگفت هر دم این مرا عبد جانان
بر بست ناله حرله بر کمان یک تیر
اخراج آنرا شاه کرد این چنین تیر
آن مقتدای شیعہ آنشاه بی یار
میخواست سازد سجده بر خالق و او
در حال سجده شاه دین بود با معبود
ناکه صدای زینبش شاه دین بشنود
زدیکه بر شمشیر خودش دستوش دست
فرمود ای قوم غنود جان بحسبتم

نوحه شب یازدهم یازدهم یازدهم

ز باخ حال مظلوم کر بلا به نازدانه خود

نقص انجام نهد یافت از نیکبخت	گر نبودی این سار آن نهاد نقص داشت
بهر ملک و سلطنت کی بودین قتل و قتل	جز رواج دین که سلطانین خط و خط داشت
کی سزاوار است ای کی گندان جلال	قتل طفلان صغیر و غارت خردان داشت
کشف کفر آن لایسنان می بود و حیا	سر نیزه که چنین و شمشیر بهازان پیا داشت

خطبه زینب بکوفه من میزد آنم چه کرد
یافت نظم سلطنت انا که در شام اختلال

داشت دخت شاه مردان نطق و گفتار	و چه خطبه چه کلام و چه نطق آتشین
عقل بی زوین بود دخت لی لایزال	گفت راوی یکنان کرد علی گوین
داع دید یک اسیر و پنهان نطق و قتل	حیرتم افزود شد گفتم بخودیا لعجب
خواهرش را و پنهانیت حکام اشتغال	چون سر سلطانین در نیزه اشرا و
آیه قرآن تلاوت کرد شاه خوش خیال	خواست حرف خا هر شهر را بیشتر باشد
گفت ای یزید ای ابن جان این خط و قتل	تا صدی شمشیر بگوشن زینب کبری را به
و او ام من امر ساکت نیست و ذوق قتل	خوشخوان قرآن مرهم خوب عالم فاش
خاک و خوراک کرد کی تو نم زان حال	دست من کوتاهه تا نیزه اعدا بلند
بر نیهان پیمیزین سخن شانی بنال	کوفیان بی بصیرت نان و خرمای بلند

نقص انجام نهد یافت از نیکبخت	گر نبودی این سار آن نهاد نقص داشت
بهر ملک و سلطنت کی بودین قتل و قتل	جز رواج دین که سلطانین خط و خط داشت
کی سزاوار است ای کی گندان جلال	قتل طفلان صغیر و غارت خردان داشت
کشف کفر آن لایسنان می بود و حیا	سر نیزه که چنین و شمشیر بهازان پیا داشت

در جلالت علیا مکرمه نیکلام الله

کس نداند در جهان جز ذات پاک و باجلال
دخت کبری علی در چه جا چه جلال

دجلان میانش این در چهار آمد دو چار	محو حیران ت و بهشت و فکر و پیش عقل و خیال
گویم از مریم کینزد گمشدن و خلافت	منج مریم گفته ام دارم تمنای نوال
رتبه مصحوبیت مخفی نهرا بود و دل	بر جهان بگردید بگردی زینب مثال
یچ زن دین اسلام این چنین خند و حرکت	شد ز زینب کفر او لا و اینه با میال

یاد اولاند شوکت و نشان مجلای زینبون
فکوی شغال ایدر فکر خیالی زینبون

بو شرافت بوجلات بانسی بر عورتده وار

بنیوب بر عورته جاه محالی زینبون

اوسا یوزیریم کیزدر گهی نقصان و گل

مین برابر دور او ناصحت کمالی زینبون

رتبه معصومیت مختصدی زهرایه فقط

گلجوب اوندان صور ااتا مثالی زینبون

بسکه همت چشمه سندن اولدی بر عمر آریا

باغ عزتده ثمر ویردی نخصالی زینبون

یعنی دینه ایتدی چوخ خدمت چوخ اولدی غنی

خدمتین منظور ووددی لایزالی زینبون

هر گجه حال اسارتده نماز شب قیلوب

بر گجه طاعتدن اولوب اغتفالی زینبون

کنجه چوخ دور ایل آزد و حرف اولو ویدیا

واریدی جبد رصفت زهر اخصالی زینبون

گردیم شرلیه ایتدی کشمش ذلت و گل

معنوی بر نکته دور بوقیل و قالی زینبون

عالمه کون نکت یزیدین کفرنی فاش ایدی

قلقهده شرلیه بحث و جدالی زینبون

نقص قرآن کور یزیدین کفر نه برهان گل

بیچاره معجزین آلدی جلالی زینبون

قلب شره آه زینب ایتدی اصلا اثر

دل ملول ایتدی ششی ااتا طلالی زینبون

باشی اوسته آغلاسون کا بنجه فرصت نپادی

کوز لرینی باغلاسون اولوب محالی زینبون

بونندان آرتوخ ذکر غم بویرده منظوم گل

شرح اوللا لازمدی مجمل شرح حالی زینبون

اولا سیدی زینب اولما زودی حسین عتقی

رتبه سیر اثبات ایدر بوا امر عالی زینبون

شایدین قصدی مگر غیر رواج دیدیدی

اولدی همراه او بولد اتقالی زینبون

عرضه شاید آغارش باش قزالمش جگبندی

الف قدی گوسترودی شکل الی زینبون

کوفه ده بردوتقون آیی ناکوتی قادیان

سروقدتی ضعفدن اولدی بلالی زینبون

نوحه خوان بلالسا شرح ایله رنجیه بردوتقون آیی

بولرم نه نوعی گوردی نولدی عالی زینبون

سویلدی اوچگوندی قادیان کورمشیم سنجی

باردا بودیده واریدی احتمالی زینبون

رنخت بجرانوی آلتار بوسوزون بل حال

ایکی دنیا به دگر بوبروصالی زینبون

ناسون آلدیم جادون تیدی قوت قلبه

کلدی بیلن کتب دل بونطق لالی زینبون

ایتمشوخ نمت باجی قادیان اوجالاق دین

داراوز عهدی اوسته محکم بودفالی زینبون

سن ادخی قرآن جدا ده منده خلب ناطه دن

دارودی نیلیخات ایچون نطق رجالی زینبون

ایتمشیم من خلقی ساکت سن ادخی کشف آیه سین

نطقوه قربانم ای شیرین تعالی زینبون

نیزیه تیز ایلم نابوز کوزون قاین سبیلوم

عارضون برده گوروم ای مه جمالی زینبون

منده جالام باشی ناچار چوب محمل

تاسنه همزنگ اولابوزنگ آلی زینبون

بولحورم نولدی تماشایه گلنر گوردیلر

وزاشکی اولدی مرجان تک جلالی زینبون

یا علی ای کوفه ده بشش ایل خلافت ایلین

کل خرابه کوفه ده کور بریارالی زینبون

نه ساغالدی بو بارانه کلدی برگون گل یوزی

نه قورودی کوزده اشک انصالی زینبون

قارداشندان اخلاصی بر او غلی کونیک بادکار

اولدی اسباب عزاسی بو عزالی زینبون

بعضی نقل ایلیوب اول و درت بین او غلی بیزین

سینه سی اوستیدی خال ارتحالی زینبون

یا حسین عالمی آتیم بونی من بولشم

واردی درگاه خداده چوخ جلالی زینبون

من سنی ویرتم قسم شمراده اکبر جاننه

قیل توجه شائینه عیون نوالی زینبون

قارداش جدا اوسته باشین او خشار ملا کوفه

کشف آیین عنوان ایدب گلش مقاله کوفه

باشینز عیالون لطفو باشونلا مشول آتین	آیات قرآنیلرین بوقلمی مشول آتین
اون قاتلون سوی خلق نشین مشول آتین	بر شرح وضع دیرین بجه قالد کوفه
ویردوغریب سینه ای شیر اولد	یوخسنا باردی غصه دن عیریم کونی کاش
یتدی غریبیزو ماه میرا یتدی خریف	نایتدی بد کالون حد کاله کوفه
قالموب غمی حکما قاناب نوالی قلوب	کوزک حذر واریر کرا خسانا قلوب

قارداش کوندو حسین ای تهرانی قلوب

بیزدیم هیچ سید گن ای کاططیه میر

چون نماشاید بامی هر وزن خورد کیم

هر غزنه قارداش گلور بگشت درو سنا

لک عرانی دلد و برد شور خوتین ججاز

عرض تیر کند دیش سن ویر سیمه برلا

باخ کور صخره فاطمون باشلیوب شوکونا

قارداش دیم بوناله و آهید بر تاثیر باخ

مغلون باسجاد دین بویند کی زنجیر باخ

تا رخت قچی سالار لرزه دل ناشادنه

چار پذیر اولما غمی سن ویر سینه سن دانه

آیا همان کوفه دگل بخیر گردون دلا

ایله دی قارداش بر بر زینب آید لطفقا

قارداش عبت آرموی نوک چاقو آلمارام

کربوسه عورت کیم خندان آلم قالمارام

کفر دی اصلاید کونیم منجمله کوفه

دشمن شیدایمونی سنی اطفالون سولاسکا

باشند کور غوغانی باخ قریب مقاله کوفه

هر ناله دیر قرا و لوبت زید لطفه ساز

از بسکه اطفالون اید شور یله ناله کوفه

اتا بونی عرض ایلم اولادنا اباک و نا

دیزیرا و نی چوخ گلگون قلبی ملا کوفه

اتا بجای دهره اف بگوش تقدیر باخ

ساقینون قانی آخابا رخ رنگ آله کوفه

بوکل مخلوقه امان سلسله سنی فریادنه

نه خوار لهدی کور ایلده صاحب جلال کوفه

بو کوفه نون عورتی هر بر زینب و نه

ایندی همان زینب قاتو کور بخاک کوفه

قانه باتان نفی یوز بر سینه نکالارام

عورت کیمه ماحر مننه نکال کوفه

تنگست دلم در این ویرانه شام عمت
شامم همه شد بیدار صبحم همه شام عمت

دیر بخت در این منزل ناید بلم خنده	گوئی شده ویرانه برگریه مقام عمت
تا شام شود نیم اطفال صد غمت	کف بر کف باب خود آید بخرام عمت
عید است مگر آید جشن و سرورستی	پوشید لباس اطفال تمام عمت
از شام ازل در شام تا بر سحر امروز	بر دیده گریه شدم خواب حرام عمت
دیشب که با گروم از زلف علی کبر	تا صبح صبا آمد آورد پیام عمت
لطیف ز جنابت شد با رخ ملک دم	کامد لب شامی این طرز کلام عمت

منال اینقدر از بجز روی باب رقیه

که گشت مادر تا رخصه و یکباب رقیه

بناله شرم کند و شکسته باورتن	نگاه بر تو کند ریزد اشکتاب رقیه
خمش کی شود این آتش فراق عزیزم	عش مرز چنان زد و بد آب رقیه
چونست باش و بستر آن ترانه و خوا	بیا برانوی من سر بنه بخواب رقیه
بخوان باب بکشد دوباره زلف کرم	یقین بآمدن خود کند شتاب رقیه
سزا نبود تو بر روی سنگ خاک خجالی	سزد بحال تو سوزد ابو تراب رقیه

زین اشک ترسم در این لایب عمت	همین خرابه دوباره شود خراب رقیه
چنان نگاه کن عمت فدای چشمی دوست	مرن قلب حزن من انهاب رقیه
اگر چه در تو دوا نم و یک چاره ندانم	دل از نصیبت خفت شود رقیه
بگیر دست رباب بگر دو در خراب	سخن بگو به سینه بد جواب رقیه
ز حال زار تو گشته زیاده ناله یلا	چه سان فزون کنیز ز من باری رقیه
از خواب وشت اثر ترش شد دل شامی	کنم خلاص من او را از اضطراب رقیه

ز بانحال علیا مکر مدب بر قبر حسین

شامد کلیم خدایه شکر او لا قاروش حسین

قستیم اولدی دوباره کربلا قاروش حسین

واردی دنیا و مکر بودان گوزان آذر	باجی قاروش قبر بنه شکست و بخت رقیه
دو بیارام قبر من اصلا دین و عدا بو	قبر و اولد قوری جانیم قاروش حسین
کردیم بوی بر پشت عدیه ای اثباتین	نهر لاجاریدی گوز کرد و نور خاتمه بلخ
هر گله و خشتان این شاد رنگ شبنامه	کو بهشت عدیه در بوصفا قاروش حسین
بار و او ارباب جاندا بیلک عالی منظره	بو طه کلک اشفاقا صف حکم بیکسره
یوز لرین هر چند سیل و دندر و سیل و فز	داردی انی طر و دست مطلقا قاروش حسین

ای ویرن فوق کما ایند نیز خوب و در
فرش ای دین لعین بوقره برنج خورشی
اولماریخید گبند که بلادن شامین
یوخساقیمار دیم سنی قبر اقل او سبختین
سن یکی دریا نذاشته لب لدن قنیل
ایلم جاری فرات او تنه نرسلسیل
ایندیکه پنج فرج شون قبر و قران لوم
دیر جا فرقه و دنه باشی هم سبالوم
کوفه و ایتر دیم اول لوسوله من کیم
من پنج یانیم پنجه بر حاله قالیم اودم
ایستیم حق او تنه مقموا اولم ایم اولتون
باشلادیم بر خطبه لد نام حی لایموت
سندگو و کون غم هجوم آورد لب من
آیه که خلیه ویردن نوک نیدن سن
یج یایدان چمنوخت زو طرب و زو شب

گور بفرین عری خنجر با گلستان
سایه طوبادی گویا بر ملاقار داسین
سن دین گور دوان بر در شامین
کون او گند جسمه سانسیر یا قار دین
منده قبلام قبر و او تنه نرسین کینیل
تا فرات شط عنان قان لاقار داسین
دولوب نامحرید سر سیر جهان صوم
اعلام او بر فردی جهل شبقا قار داسین
اولمادی مکن بولندی نیم سهر اشیم
نیهیلور یگانه آتلا آشنا قار داسین
استین بر نطقه ویر دیم اودم امروت
کوفه و یاد اولدی نطق مرقضی قار داسین
اودلی سولر لدن یانیم یانادی کمن
نخل طوب اولدی مننه نوک جهل قار داسین
گور و اطفا کو پریشان کونیا بی ادب

غفلت ویردی بر غور بر قرانان دور
قاروشی عتاسنک غیظ نامید اول
دریمون سولوب لالا لارن خضر ایستین
شهره کلر مجلس این یان منحنی
وار یاد داند گور دن او پوز قانی
بر کجه بولد اوقواق گدی کلیک یان
ویردی بر قوض نخ دین عسایه یون
شام چرخ کوچه بازاری گز دوج هر طر
غرفه و بامه کلیمک دوز و لدی نصف
بی سبب سجاده تخر داد ظلم شامین
تو کدی می شیرم دلو اولی نیلر بامین
گور دیم قور دی یونید حیا بر م طرب
بلخ حیا به اوج امامون محضه دینی
چرخ سوال ایدی اشاقار دین بر یحیا
ایلم بر مجلس بر قر بر ششی انسون مجاب

ور دی کلنومه خبر امر قضا قار داسین
بو اسغلی حاله با خدی حیرتیه حمل
گورنه کونلر گور دی آل مصطفی قار داسین
بو قدر واریه نخلدی ذکر صحنی
گور لرد یومد کوریمدی ضیافه داسین
گور دین عسائی گور دی دیر سربا یاشون
راجه اولدی او بولدر هنها قار داسین
دای یهودی کوچه سید صبری ایدی
ایلم بر کوچه مارازینب ملاقار داسین
انتقام آلدی یهودی قتی اسلامین
اودد و توب غلامه زین الجنا قار داسین
خند متونده چون جبارت و اودلو ترک ادب
باشلادی بدین کلام ناسر قار داسین
بر قران ما او شومنه بردی بر کافی جواب
وایر نعین بو ایشد بر سر خدا قار داسین

آدمی فوید که عالم پشوا می سکین
 نمی آید و پیغمبر مرین بولوبت بر دین
 ایستدی ایشاخ بدو رسد آنسون انتقام
 گوزارین یو یک یک سس چو قیلان نام
 حاجی قارو اشغدی نیلوم کوردولور افست
 بخنجهیم چو خدو بونوزلی قیرو اولسون تم
 بر قزون اما خرابه شاده شام و حجر
 شام اولاندا هر گجه آلدی سخی مندن
 کور میوینا گوزی ایلادلی بر ایشاق
 طافت کلشوی آبر گجه ایشدی طافت
 بر نر یوسف آدلی سید عالی جنب
 اوچ مدضیه شس غارنده شفا ایلمر طلب
 بر دیر عید ایوبی شام خوش خن ایلند
 دیر شفا ایستدای آرزو مندا ایلند

فوجا سینه زنی و مصیبت خسر موبین جعفر

از شدت زهر جفا بقدر ارم من
 در کنج زندان بلا جان سپارم من

سند این شاهک انجفا ساخت کار مرا
 فرزندم آید بمید این احتضار مرا
 خوش باش این جان ادمم کرضا آید
 برخاک سپاردتم ناله بنماید
 این است در راه وفا امتحان دان
 معصوم کوناید چرا وقت جان دان
 بچند بودی مسکنم مجسم هر لون
 باز هر کینه عاقبت شد دلم پر خون
 من حرج دزدان بلا گرچه مسووم
 یاد آیدم جان دادن مجذوم
 بایسته صد پاره با پیکر صد چاک
 ز رخس چو انجم در بد جسم چون افراک
 و ادم بقبر با نگاه دست اکبر و صفر

زهر ستم از کف ر بود اختیار مرا
 بر دیدن روی دشمن نظامم من
 زنجیر کین از گردنم ناکه بکشد بد
 گوید زجران پدر انگبارم من
 عهد وفای خوشن خوش نشان دان
 آید اندردم احتضارم من
 از دوری اطفال خدو رو بر و محزون
 خون از جگر آید نفس تان بر ارم من
 امانه از بهر غم خویش منووم
 بر حالت آتاه و آه و زارم من
 بنهاد بود آن تشنه لب روی خود خاک
 میگفت از سوز عطش در شرارم من
 عباس و عون قاسم و فضل هم جعفر

اکنون بن بارگران باشم این سر	تا سر خودم بر سنان بفرم من
جان بر بزم حیات این شمشیر	جلدم شد از تشنگی منگش ای قوم
یک جرعه آبم دهید العطش بقوم	آخبر بروی خاک خون ز خدایم من
شانی بریز اشک بچهره غم این شاه	بر سینه و بر سر بزن بر کش از دل آه
تا روز محشر روی تو باشد همچون نا	بر کو غلام در که هشت و چهارم من

ایضا فوحد کینه زنی
در مصیبت انجناب

یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم	نه باغیان کوز می نه محرمم لورم
زندانجا ویردم جان باغریان ویردم	سینم چو خلی سوزم دل غمیم لورم
چون استوار دیکم شیرین سخن بالار	بر بیل و قهقهه منم اطرافنی آلالار
رافقه قولاری بر بوینما سالار	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
ایستیم و دوع ایلم یا تشدی بعضی	من قیام ایدم اطفال خوشجگاری
وار و لده حشر گبی بونگلون اثری	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
نه صد مه سی واریدی هر و نه قالمقون	وینا دطا عتیکه کام دل لیا قون
معصوم حشر تید و ستری را لیا قون	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم

بودم که ترک ایدیری جمله جهانی کوزم	کوزم یامند اولی بر صربانی کوزم
جهان دشته آخار روی او علم ضایع کوزم	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
هر خطه صاق صولا بو کوز لیم که باخا	مین حشر بیل و زده انگور و انیم آخار
ایتم شمراری او دو کل جهانی یاخا	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
نه دار باجم جو و ره بر قبیله یوز می	نه صربان صرمیم ناباغیا کوز می
بو صون نفسه کیله ایلار ایدم تنوکی	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
گرچه یانور جگریم زهر ستمه منم	اتا قبله لاریله و غرائیب بدیم
او لوبودی خار و خس کربلا کفینم	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
نه قاتیم باشمی نوک سنانه و رار	نه خصم قزلا و یما بر تازیانه و رار
آه سیکنه نه او دو جو جسم جان و رار	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم
شانی الندی باخا صاق صولینا یغیر	ایستکی آخاری هم کوز رحیم طیب
بر بیل و قهقهه سنی دایندنی حجب	یارب بو غربت آریوخ همدمم لورم

دانه	یارب بر زندان بلاد لنگارم	ایضا
	از دور می روی رضا بقدرم	
ای کرد کار داور و عادل من	شد کج زندان بلا منزل من	

خون کشته از حجر نرزان دل من	مکین زیاران نیست اندر کارم
گفتم بخود دارم عجب بزم رازی	دارد بزم عاشقان ایتناوی
افسوس هر روز از رگینه نازی	نگذاشت کام از بزم خلوت برآرم
میخواست ساز کام آن کینه بنیاد	بر مجلس سندان شایک فرستاد
فریاد از این زندان زاین ظلم ویداد	یکبار بردار کعبه بر دوش اختیارم
تغییر دادم زان مناجات خود را	خلصی کردم عرض حاجات خود را
در عشق تو بنمودم اثبات خود را	در گنج زندان خوشدم جان پاره
روزی که بر باد از جفا کاشتم	زندان تار توبه تو سکنم شد
رنجیر طوق عرقت گردنم شد	شام و سحر از سجده سر بر ندارم
از بس این زندان تاریک نامد	عهد است خود پیاپی سازم
اکنون رسد پیک اجل کاش اندم	معصوم آید بیند این احتضارم
من قبله حاجات اهل عالم فایم	کاش آید آن فرزندی که تقایم
تا جان خود تسلیم جانان فایم	جز این نباید بدل انتظارم
منکه بغیرت این چنین بی حسیم	بی یاد رویی منسوی طبعیم
یاد آیدم از حال جد غریبم	بیگفت ای قوم از عطش در شرارم

شکسته ای قوم از جفا کسرم را	عجاس و خون و قاسم جعفرم را
کردید بدف بر تبر کین اصغرم را	آیا چه جرمی داشت آن شیر خوارم
عهد من از روز ازل چنین بود	میخواست همی میدم کشته معبود
نه مرگ یاران از دلم تاب بر نبرد	از بهر اتمت این چنین اشکبارم
گشتم از خون جامه بر تن رخ	نار دلم از تشنگی گشته رخ رخ
تا دوستان من نوزد بدوزخ	بر فرق خود تاج شفاعت گنارم
باهر زبان شانی کند نوحه سازی	من سازم افروتر و اولواری
روز جزا بخشم چنان سرفزاری	گوید رسد بر نه فلک افتخارم

از بانحال جناب سربینی هاشم علی

خیال ایلیون ای گرد کوفه و شام	که حفظ جانم ایچون قیلام تنهام
یو خودی بالک اولون بو آرزو دارم	بهمین بوشک سونی بلکه خمیه آوارم
منی بو کوزدن او تو را ییوب ذخیره آتام	
آتام کیردی زه رایه من حسینه غلام	
آیا کرده جفا کسرتم پیشه	تمام تابع اولو بسوزنیز بد کیشه
سالو بسوز عترت آلبانی تشویشه	یو خودی ذره جفا صلا اولون اندیشه

کرک رعیت اولان کسر لافزای امام	
آنام کنیز دی زهرایه من حبسینه غلام	
بوتک سینده دیگر م دخی محل غلغ	نقد و گسکه اوخ دله گورم اوخ
ویکت سسی ایدرم دکن بو مشکنه اوخ	بو جزئی خدمتون شایقم تمامه چون
موظفم که ویرم بود طیفه انجام	
آنام کنیز دی زهرایه من حبسینه غلام	
عجت کلج قدر جد و جهتی تلاش	سوچو بالار بو مشک سویتی کیش
حبسینه لبه بولمون منی قارداش	نیم آمانی بول تشنه قزلار اقره داس
بود هرده منه بد و رواج عظام	
آنام کنیز دی زهرایه من حبسینه غلام	
بیله خیال ایدیز قبله ملایم دوا	یار ایدر بدیم دله ضعف عالم دار
سیکنه دن سوخصه انفعالم دوا	اود و نهانی کوزد مشرک اکیم دوا
نجاتدی سبب قلبی آکوب آلام	
آنام کنیز دی زهرایه من حبسینه غلام	
بز ایلست ایدر نیم رخ اولد بک	بره بو فخری ایدر لب لطف خالق افلاک

کر حسین دکی مصداق مطلب لولاک	یا خمزی اولسون عطفه اویغی بالاک
نوتل	سوسوز قالانداشته آیا اولور غلام آرام
آنام کنیز دی زهرایه من حبسینه غلام	بشاهزاده
درد مندی که جهاندا دردینه تاپمور دوا	اصغره بیون نوتل لطیف ایدر اکبر شفا
بر پنج سهرار وار قتلند بو شهراده نون	محمدر حق نماند سوزیوخ چون صحر
هیچ آماند و مفر بلا دیر سوالی اوشتند	یوز گوزین لیلین بایسین ایلین اولان
نوتل	یر نفر سلطان اور عصرده ایام قدیم
ایلدی طیفان بچد شدت بی انتها	بشاهزاده
قادر ذوالمن و شاهی ایتدی بر درده	دردینه جمله اطباق بولمدی اصلا دوا
ایلدی مامور بر پیغمبری خلاق حق	تا طریق حق ایچون اولسون شاهزاده
کلدی پیغمبر همان شهره باطن طبله	ایلدی حکمت یوزله برد و انضوا و نا
سولیدی بر طفل فرج اولسون کرک طبله	فرج اولاندا یا آنا آکون قوجا قیا آنا
چار بودرد و قانده و اوند اوز که چار بود	شاه ناچا ایتدی علل شهره بر ملا
ایسه هر کیسه اوز طفیلین فداسلطانه	شه جهان طفیلین ایدر دوزخه بیم دوز عطا
واریدی بر شخص بی چیز فقیر اولاد چو	ایتدی دانی جنگ فقر اولسون

عزیزین رضی الله عنهما که تو در می آید
ایستد جلاد او طفلین حلقه قویست
او در بالا سینه از زمان لدی آنا آغوشه
تا گلوب جلاد نزدیک استی طاق آرد
ایضا طاق بنما تا حسین بن علی
حسین در این الشجاعت ابدی سلامی
هر زمان اید مبارک آوی تبتغای
ایند که گوز مجتهدم ال دسته احقر
کافر تر سا با خدی رحم اید می حاله
ایستون ایراد بو عرضده ابا کمال
با وجود این پیغمبر او غلونا ویر فردی
سوا آتوب سمت سعادته دیر دایم
آید اولاد الله و از ان دسان خبر کن
دل را می بریاراد و شویند لمانی
سهم در سو ویردی در تیه پیغمبره

سدی ایستد او ای دسته او فی شایه خدا
اولدی احوالی که گون ابدی طاق آنا
فقرو باخ دنیا به باخ افس بجایا سوفا
پس او پیغمبر سویدی هیچ آنا اولاد از
ال باق چاسون ای دسته آتی آتی
نه شرف و شرف بود آدا خالق جنت علا
بوا آدا بوا قیازه روحم قربان اولاد
گوز باخا شرط فراته دل دیر الما ماء
کلمدی رحمی اسلامیان یحیا
شکر این زیاد ایلدی اسلام او علا
بلکه استهزاید می امتان مصطفی
گور موسی اقدر شوش و امان سما
باقی مطلب که کلمه کرد و در اختفا
دار حسینون حشره دین قیلند بگوئی
ایلدی تیر نشان عیسی بن معارین شقیبا

اوسا عتیکه خرابه فغانیله دولدی
اویر که آتی آتی اولمشدی مسکینی
دور ز لدی قبر بنون اطرافنه سترده لر
باسو بلا جان کبی آغوشه قبر زیاسین
دو تولا هر کیمه بزم غرابو عالمده
بونون یاسی فقط کوینگی آتو کفن
باخان او قبره چو ناله باشلادی فریاد
دوشندی قبر بنون او سنده بسکه شجره
آنا سی بولورم آنا سخالته قالدی
یو خدی شال تا بولور می طاقه ابره
سکینه بسکه در و باشه نوحه لراد خودی
چراغ آتینی روشن ایدوب نواخوانا
غریبه بزم عجب مجلسی مرتبیدی
گور و بخرابه ولی دای رقیه بولاید
دیدر رقیه می از بنفشه ارسلالدی

رقیه کوشته ویر انسراده دغن ایلدی
همان اویرده مراره قویلدی گلینی
قور و بلا حلقه غم دور سنده غم ز دل
مجتهدم ابدی که گوز روح دلار اسین
قویا لا بر اثر اوزان نشانه مانده
اولوب خانلار اقبیری بهانه شینون
نظر دایلدی حاله غمفر اسین یا
پوز ولد می یکسر مدوش اولوب صغیر کبری
بالا مرارینون او سنده بخدا دین ساری
باش آچدی با جیلادی بولدی سا چلان
پیش زلفی چون ابره بریره تو خودی
کلاب سید او کویچک من ز فرگانلار
اهم مستعفی روخوانی ز نسیبیدی
کتوردی غلری شرحه بربره بر سایدی
نکار و دیادی آخر الیه ابدی خلعت

رقیه فی منجی کور می روزگار دنی
 بنج رقیه که قلبه نسکلی چو خودی
 بنج رقیه کور مرزوی آبلقین دله
 بنج رقیه گل گلشن پیغمبری
 بنج رقیه بنج عالی امتحان یردی
 بنج رقیه بنج عشقین آشکار ایلدی
 بنج رقیه بنج آتشین دمی واریدی
 بنج رقیه بنج مالک لدی صبرونه
 بنج رقیه بنج خوشترانه بریل
 کچن کجه که آنا باشین آلدی آغوشه
 گلنده هوشه گور دم که نازیده نشو
 نام سوز لینه بره بر قولا قاسیم
 جاز شاهنه مندن گلایه ایلدی
 ایمنی بولوری شانی بوشت تیری
 اگر حسینی نظر بوخدی اوز کبر عتر

کنه بیجا کن توفان لان کو کلوم مکدو
 اولوب خیل لایله دل بر درد مالال
 ایدوغم لشکری بر ملک دله جابجا کمر
 عشت سنا گیدو صبر قرار و طایم لاله
 بنج اکبر آدی کبردی اما خلقی نیم خلقی
 اود بندر یا تو شهر آدینه پانیده
 آتاسی خ سوبونو جاند آیر یلا بولر
 جنون عشق اولوب شامون یولونده شهر
 اوزی عشق عالیه خطایه پند گل آگاه
 تیکسالی مجنون ایلیوزلف گره گری
 اوباشون آردیجه حیران کن دشت بیابان
 اوغولوا سنسند ایلی بیچاره مضطر
 قلم خجندی کنه باشد کی مطلب از قی
 اولان مصداق اولدو فون و فیده
 همانوز قدس و قویان مسالی حیرتده
 اینش کوندو کوز میدیر شب برابر دو
 سوزیه شاهیم کوز دوشرک دیر قودو
 سپاه غم اینده کشور قلیم مسخر دور
 آلان آرا می فوق طواف قبر اکبر دو
 صفاتی صوفی رفاری گفتاری پمیر دو
 اگر چه عقلت اصلی بونا بر سر مضمر دور
 فراقنده یانایله لادی بر بیچاره ماد دور
 اوغوسوز لوق نشانی باشد ابر کینه قاره دور
 اوغول باشی قبا فخره جدا دستنده بر دور
 مدینه یوسفی بنج ذلیخارویه منظر دور
 بنج بر مران عتمه بنج استیجلی خواهر دور
 اولار سنسند رو لیلایه گویا شوخ مشر دور
 اگر چه لوح دلد قبرش گوشه مصور دور
 کور کوز ایستوری کور سن بنج مرنور دور
 اونورانی هزاره سن فدا ایلد منور دور

او قبرین صاحب میر شهاب الدین خند و
 گمان از امید قانی اولو جاری یار
 حسین صغینه سواد کج حسین بن حسین
 چنان بار مرقه باشندان بهشت عین دای
 اما چون جانیله مائده نقاد و بخ
 آتوب غشینه بر سو امر لای لادیر غلا
 بچو اوج شعله اوج نازک بعبادتش و بچ
 ای صاحبزنان فرما ظلم این کابلدن
 اوشاق زینت یو خاصه آما غوشنه گلش
 خند کمره قومیه و مطلوبی اولاد
 او دو تا اخذی قانی دودی قانی آخرین
 دیلکر کربلا دیر جو اولو طوی اطافی وار
 و در روز و آرا ویرد قاسمی دوسالا غلا
 جو اندی طوی حنسی اولوب کلن خضاب سون
 باشند خیره باشند گون سوزی هریرد
 بهشت عطری مگور و در دایله بوش
 دیار کربلانی دودله ویرایله معطر دور
 و در و جان تشنه گر چه ز اوسانی کوشد
 اگر گوهر هم طواف قبرش گوشه میسر دور
 نه عرض قسم قبول یله عزیزیم جای باور دور
 بیوک بیر باجراسی ارادی هر چند دور
 ربان اولیده غلا قویان دین و بجز دور
 آتاسی سینیه سی و شته بود قبر ایچره بی
 حسین آجاق فتح محمدی صغری صغری دور
 دیدی آلات زینت حن احمد و ساهت دور
 یوزیه قلکینه گوری خوش نگ احمد دور
 عجبیت با صغیرد و عجبیت ای یوزد دور
 ویر بویر نشان بیر جوان ماه بیکر دور
 ای زلفی ایاتی قاینکه اما محتر دور
 بقین نام اولوبونون و اما دوبر دور

ویر یست به پیکان بلا آماج
 یا حضرت عباس بفریادم رس
 بی سبب نی از دو چشم اشک آب آید هنوز
 ناله از هر بند عضو چو باب آید هنوز
 یکدی بی پاشاه تشنه لبان نشست
 کل چشم من نمیشد طراوت درمن
 هر کجا مییم یکی نو که خدا تازه جوان
 می ندانم از چه رو دم گنجش جان
 کو قیامت تا کنم از قامت عجلر یاد
 شاک بردن تنی چشمش آب آید هنوز
 اما ز کف عباس دلاور علم افاد
 لرزش بدل مضطر احرارم اغت
 تنها حسین اگر از غصه دو تاش
 آبی که از آن شاک از اشک فرخست
 و اینکه ز خوابید بقیامت
 آگاه شد اهل حرم شه با سیری
 زین واقعه بر قامت افلاک خم شد
 و از روز قضایا جهان جام جم افاد
 باناله اطفال حسین در خیم افاد
 وحشت میان حرم محترم افاد